

Живот между Животите

ОРИС ОРИС

Книга 2

Душата и Космоса

«Задачата на епохата е решена; Синът Човешки възкръсна от мъртвите; показва, че плътта човешка може да се преобразява в плът божествена. Пред очите на хората тази плът се преобрази с бързината на светлината от човешка плът. Затова аз самият съм тази вест, която ви нося.

Аз дойдох при вас, които първи от цялата раса ще приемете образа, в който сега АЗ СЪМ. Това, което аз направих, ще направят всички хора, и това, което АЗ СЪМ ще бъдат всички хора.»

Евангелие на Исуса Христа от епохата на Водолея

«Исус видя няколко пеленачета, които сучеха. И каза на учениците си: «Тези младенци са като онези, които ще влязат в царството.» А те го запитаха: «Значи ще трябва да влезем в царството като младенци?» Той им отвърна: «Когато направите двете едно, когато сторите вътрешното външно, а външното – вътрешно, и горното – долно, когато направите мъжа и жената едно, така че мъжът да не бъде мъж, нито жената – жена, когато направите очи наместо око, ръка наместо ръката, крак наместо крак, образ наместо образ, тогава ще влезете в Царството .»

Евангелие на Тома

Поставен лице в лице с постоянния избор между Добро и Зло, човек се губи и невини се замисля над това на кого служи със своя избор – на Бога или на Сатаната? За да помогне на читателя в неговия избор, авторът много подробно разказва за Егрегорите – астрални същности, приспособени да съществуват както в положителния, така и в отрицателния полюс на Битието, което се определя основно от характера на самия Егрегор.

Във всяка световна религия винаги съществува голямо количество вярващи, които заради примитивното устройство на своя ум не са способни истински духовно да възприемат смисъла на съответната религия. Техните Мисли и вяра се състоят от чист астрален енергиен потенциал, който по закона за идентичността се слива в едно цяло – в Егрегора на съответната религия, чието могъщество и сила зависят от броя на «астрално» вярващите хора.

Авторът ни помага да се ориентираме във всички тънкости на този въпрос, като използва примери от проявленията на «Дяволските Егрегори» и ни показва до какво могат да доведат духовното невежество и лекомисленото поклонение на материални символи, което принижява Съзнанието на човека до нивото на магьосници, магове и т. нар. НЕХОРА. Как да се очистим от астралната кал на собственото ни невежество, която разлага нашата духовна Същност и ни поставя на едно ниво с дивите животни? По какъв начин още приживе можем да се погрижим за осигуряването на благоприятни условия на съществуването си след смъртта? За тези и за много други неща разказва Орис в своята втора книга «Душата и Космоса».

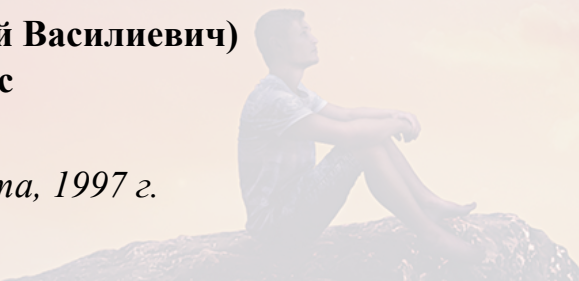
Сергей Василиевич Цвельов -автор

Автор: Орис Орис (Цвелев Сергей Василиевич)

Дизайн и оформление: Астийраалс

Превод: Емилия Манолова

Ялта, 1997 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

ОТ АВТОРА	04
ЧОВЕК – КОСМОС	06
ПРОСТРАНСТВО И ВРЕМЕ	24
ВРЕМЕТО Е МИСЪЛ	34
РЕКАТА НА ВРЕМЕТО	43
ВРЕМЕВИ ФАКТОРИ	46
«ЧЕРНИТЕ ДУПКИ» – ИЗТОЧНИЦИ НА МАТЕРИЯТА НА АНТИСВЕТА	50
МАТЕРИАЛНАТА ВСЕЛЕНА	56
ДУШАТА В ЕГРЕГОРА	72
ЕГРЕГОРИТЕ И ХОРАТА	78
ДЯВОЛЪТ И НЕГОВИТЕ ДЕМОНИЧНИ ЕГРЕГОРИ	83
ЕГРЕГОРЪТ И ДУШАТА	92
ПЪЛЕН КАТАЛОГ НА КНИГИТЕ НА ОРИС ОРИС	106
КОНТАКТИ	182

Учениците запитаха Исус:
«Кажми, какъв ще бъде нашият край?»

Исус каза: «Нима сте открили началото, та търсите края? Тъй като там, където е началото, там ще бъде и краят. Честит е онзи, който стои пред началото: той ще узнае края и смърт не ще вкуси.»

Евангелие на Тома

ОТ АВТОРА

В настоящия етап на развитие нашата планета е буквално претърпана с хора, които не можем да назовем по друг начин освен духовни инвалиди, които независимо от това са напълно уверени, че именно те са здравите, а болни са онези, които говорят за Любовта към ближния, за Добротата в сърцето, за Бога и за Светлината. Недъгът на тези хора не може да бъде диагностициран с медицински прибори и тестове, тъй като се заключава в пълна или частична липса на духовното съзнателно Пробуждане, което съставлява ОНАЗИ основна част, без която даже при наличие на разум не можем да говорим за когото и да било от нас като за Човек Разумен (хомо сапиенс), ОНАЗИ част, която всъщност отличава Човека от животното.

На тази Земя, разцепена и разкъсана от «Гражданската война на Човека против човека», може да се постигне пробуждане на Съзнанието и състояние на цялостност с Всичко единствено по пътя на Знанието, подхранвано отвътре с Любов към всичко живо. Знанието («познаване на плодовете от Дървото на Добро-

то и Злото») без Огъня на Любовта в Сърцето превръща Ангела в демон, а човека прави по-лош от животно.

Знанието и Любовта облекчават тежестта на бремето на земните въплъщения на Душата и ѝ позволяват да понася със спокойствие и разбиране това, което изглежда абсолютно непоносимо. Те помагат на Душата да понесе тежестта без да усеща тежест и правят изпълнения с печал човешки Живот полезен и приятен. Нито на Небето, нито на Земята има нещо по-сладостно и по-възвишено, по-просторно и по-радостно, по-пълно и по-добро от Любовта, защото Любовта е родена от Бога и може да намери успокоение не в създадените в Материалното Творение неща, а единствено в Бога.

За каквото и да сме ви разказвали в нашите книги, каквито и съкровени тайни на Битието да сме ви разкривали, винаги говорим преди всичко за Любовта, защото именно от наличието или отсъствието на Любов във вашето сърце зависи не само вашият сегашен и бъдещ Живот, но и цялата ви Съдба след смъртта. Душата

трябва да бъде любяща, защото в своята вселенска свобода тя е не **ТОВА**, което е обладано, а **ТОВА**, което само обладава, като осъществява това със Закон, който със своята вечна непоклатимост я прави свободна и я преобразява в хиляди космически Светове, по хиляди начини. Затова ние, каквото и да ни струва това, трябва да се научим да обичаме, като се отдаваме във властта на Любовта по единствения начин, по който тя може да оцелее, т.е. като Уважаваме свободата в нейния закон.

Нужна е Мъдрост, за да оплодотворим Знанието с Любов и Добро. Мъдростта е този жизнен сок, който подсигурава със стабилност и равновесие всичко, което се създава от мъдрото трудолюбие на човешката Мисъл. Когато обикнете така, както Христос е обичал хората, тогава Мъдростта ще върви ръка за ръка със Знанието и Светлината на Просветлението ще озари вашето Сърце.

Думите, които не са подкрепени с дела, не могат да помръднат от мястото им камъни и планини. Да твориш велики дела можеш само ако им се отдадеш без никакви ограничения, условия и уговорки. Само с упорит труд, съпроводен с кървава пот, който оголва всички слабости на несъвършеното тяло, изисква саможертва и самоотричане, откъсва ви от най-скъпите привързаности, принуждава ви все повече да изживате гръб и да понасяте най-обидни насмешки и издевателства, вие ще можете да стигнете до разбирането на самия себе си, а чрез познаването на самия себе си – и до познаването на Бога.

Научете се да бъдете смирени в Духа и чисти в Сърцето. Бог живее и твори в този, който е способен да пожертва собственото си тленно тяло и лични желания в този, който самоотвержено и смело Му служи, без страх, че ще изгуби всички Илюзии на този свят. А ако Бог живее и твори във вас, нима може да става дума за Смърт, нима може да изчезне това, което е безсмъртно? Нашите знания ще ви научат да различавате положителните и отрицателните сили, да определяте действителната полезност и абсолютната безполезнаост на нещата, ще ви помогнат да излезете от съня на Илюзиите, които въвличат вашето съществуване във водовъртежа на престъпленията, насилието и Смъртта.

Не виждаме смисъл в това да спасяваме вашия Живот-сън, за да се лишите след това от истинския, от действителния Живот. Затова насочваме цялото ви внимание към вашата Душа, към вашия безсмъртен Дух, а не към тленното ви тяло. Когато Иисус е казал: «Вие сте от този свят, а аз не съм!», неговите думи са означавали: «Вие сте мъртви, а аз съм жив!». Ние искаме всеки от спящите хора да може да се събуди и да престане да сънува сънища, след които отново ще умре. Аз знам кой **СЪМ** аз, откъде съм дошъл и къде ще отида, след като ви събудя от съня. Всичко, което аз **ЗНАМ**, ще **ЗНАЕТЕ** и вие.

Нека мирът и Любовта да живеят вечно във вашите сърца!

Орис

Сириус – Орион – Ялта

ЧОВЕК – КОСМОС

«Аз съм началото, средата, а също и края на всички същества... И няма нищо движещо се или неподвижно, което би могло да съществува извън Мен... Всичко, което е славно, добро, прекрасно и могъщо, е само нищожна част от Моето великолетие. Създавайки от частица от Себе си цялата Вселена, Аз оставам.»

Бхагавад – Гита

«Нито един човек не живее сам, тъй като всяка жива твар е свързана с друга жива твар. Благословени ще са чистите сърца, понеже те ще обичат и няма да изискват любов към себе си. Те няма да направят на другите това, което не искат да бъде причинен на самите тях.»

Евангелие на Исуса Христа от епохата на Водолея, 8:2-4

Човешкото тяло е отражение на Вселената или малък Космос, а **Духът, заселен в нас, е образ и подобие на Единния Бог- нашия Творец.** Нашето тяло е превърнато в малък Космос от неуморната и непрестанната работа на Творческите и стихийни Сили на Природата, но да пристъпим към Тайната на разкриването на собствения си Дух и да възстановим своето подобие с Бога, можем само с цената на собствените си усилия.

Човекът е създаден да се превърне, подобно на Бог, в Творец, за да може сам да участва в създаването на Вселени и Светове, които да засели. Ако той като изсърнало семе от дърво не може да прорасне и да даде очакваните от него плодове, той трябва да изчезне и да стане тор за другите по-жизнеспособни семена.

Такава е алтернативата на човешката Еволюция. Множество човешки

семена – Монади са дали вече плодове и сега се трудят в най-отдалечените краища на нашата Вселена, но още по-голямо количество е било превърнато в НИЩО и разсеяно под формата на Енергии в просторите на Космоса. **Хората са «зърна», «семена» в най-реалния смисъл на тези думи.** Животът, който всеки от нас живее, сам по себе си е лишен от цел; именно заради това в него има толкова много безсмислени и необясними неща.

Нашият земен живот е твърде кратък и илюзорен, за да можем нещо да изискваме или създаваме от него. **Целият смисъл на това, което става с нас в този ефемерен и нереален Живот, се състои в подготовката за друг, нов, бъдещ Живот след Смъртта, която от своя страна представлява Раждане в друг План на Божественото Битие.**

Новото Раждане не става автоматично и не е задължително за всички,

особено за онези от нас, които могат да бъдат причислени към хората само по външния си физически вид.

Смъртта сама по себе си не е нещо като пътен лист за нов, по-хубав Живот, тя съдържа само възможност за такова Раждане, което за милиарди умрели хора така и никога не е настъпвало.

До сътворяването на световите всичко е било едно; имало е само Дух, Вселенско Дихание. И дишал Духът и това, което не е било проявено, се превръщало в Огън и Мисъл на небесата, в Бог-Отец, в Бог-Майка. И когато Огънят и Мисълта на небесата дишали в едно, се появил техният единствен Син. Този Син е Любовта, хората го наричат Христос. Мисълта на небесата хората наричат Светия Дух.

*«И когато въздъхнал
Триединният Бог, Седем Духа се
явили пред престола. Това били
Елохими, създаващи Духовете на
Вселената. И те казали: Хайде
да създадем човека; и по Техен
образ бил сътворен човекът.»*

***Евангелие на Исуса Христа,
9:15-20***

Новото Раждане е задължително следствие на проявената Воля за Раждане, на желанието ДА БЪДЕ и на духовните усилия на самото «зърно» да стане «плод», т. е. Човек. За да се роди Човекът-Христос, материалното «семе» трябва да умре, а Енергиите, от които се състои, трябва да се трансформират, да се преобразуват в съвсем друг вид Енергии от по-висш порядък, съставляващи Божественото

Съзнание, или иначе казано Образът Божий в човека.

Съзнанието е същият всепроникващ себедостатъчен аспект на Божественото Битие, както този, който сме свикнали да наричаме «Енергия». Както е невъзможно съществуването на нещо без една или друга форма на движение, така и не може да има съществуване лишено от някоя от формите на Съзнанието, което в обикновения човек се проявява практически в най-малката си зародишна форма. Със своята прекомерна гордост и невежество ние незаслужено и преждевременно сме се издигнали на ефемерния пиедестал на «царе на природата».

Няма такова нещо като «мъртва» материя и това, че нашата несъвършена психика е неспособна да открие признаци на елементарно Съзнание в камъните, водата или растенията, не означава, че те не го притежават. Дълбоката Медитация върху всеки предмет, смятан за «мъртъв», ни позволява да влезем в съвсем логичен, а понякога и достатъчно разумен контакт с него, който ни дава възможност да получим от време на време достатъчно уникална информация.

«Както на Небето, така и на Земята». Основата на Битието прониква във всичко съществуващо. Именно тази основа трябва да помага на човечеството да разбере Йерархията на Безпределността. Кой би се съмнявал, че във всеки земен предмет е изразена нечия воля. Без тази воля не може

да се създаде нито един земен предмет и не може да се приведе в движение както на Земята, така и във Висшия Свят.

Може да се разбере, че както планетата като една земна крепост, така и целите системи от небесни тела също се нуждаят от импулса на волята. Тази воля може да бъде добре разбрана от разширеното съзнание. Дори средната човешка воля може да бъде един примерен микрокосмос.

Ако приемем човешката воля за единица високо напрежение, то можем да изчислим силата на импулса на планетарната воля. Дадже можем да се впуснем в безкраен брой нули, за да представим импулса на волята на цялата система. Такава задача ще бъде въведение към величието на Неописуемото.»

Учителят

В човека е скрит Образът Божий. «Както горе, така и долу. Както е на Небето, така е и на Земята.» **Човекът е микрокосмос, миниатюрно копие на Вселената, Бога и всичко в нас е обусловено от същите закони, които обуславят и всички явления в Макрокосмоса.** Както нито едно наше външно движение или изменение не може да се случи без предварителен вътрешен, психически импулс, така и Вселената се ръководи, контролира и одушевява на

* Самост – егоизъм, самозатвореност, самоизолация, едно от отрицателните качества, от които трябва да се освободим.

практика от безкрайните нива на Йерархиите на Съществата с различна степен на Съзнание, всяко от които има съответстващи на своето ниво пълномощия и предназначена мисия.

Както специализираните клетки в различните органи на човешкия организъм са способни да изпълняват само много специфични функции, така и Космическите Същества безкрайно се различават помежду си по степените на Съзнание и Разум. Няма да навлигаме в подробности по този въпрос, а ще кажем само, че **всяко от тези Същества, колкото и високо ниво да заема, вече или е било човек в своите предшесващи периоди от Еволюцията, или се готви да стане такъв в някое от бъдещите си еволюционни съществувания.**

«Нима не знаете, че вие сте храм Божий и Дух Божий живее във вас?»

1 Коринтяни

От нас, хората, всички тези Същества се различават морално само по това, че са лишени от чувство за самост* и от характерната за нас човешка емоционална природа. Никое от тях не притежава индивидуалност в смисъла, в който сме свикнали да говорим за себе си като за индивиди. Те просто не осъзнават себе си в такава степен разделени от заобикалящия Космос, както ние осъзнаваме своето несъвършенство. **Индивидуалността може да бъде отличителна черта на една**

или друга Йерархия в зависимост от плана на нейната дейност или от нивото на нейната творческа активност. **Колкото са по-висши енергиите, които съставляват Йерархията, толкова по-малко подчертана е нейната индивидуалност в сравнение с Единния Бог-Творец.**

Вселената (в това число и човекът, като нейна част) по своята структура представлява холограма, която, както е известно, се състои от вълни. Всички, даже най-малките тела, се състоят от още по-дребни елементарни частици – електрони, протони, неутрони, неутрино, мезони, хиперони и т. н.; т. е., атомите не са твърди и неделими единици на Материята, а се състоят от огромни «кухни», в които дребните частици се движат около ядра така, както планетите около своето слънце.

Частичките, които запълват вътрешното пространство на атома, също не са материални. Субатомните частици имат много абстрактни характеристики и парадоксална, двойствена природа: понякога те се проявяват като частици, а понякога – като вълни. Същата двойственост се наблюдава при изследванията на природата на Светлината. **В някои случаи Светлината проявява свойства на електромагнитно поле, в други се явява под формата на отделни кванти Енергия, фотони, които нямат маса и винаги се движат със скоростта на Светлината.** Същото се отнася и до елементарните частици от всякакъв размер. Така например, като знаем Енергията на фотона, можем да изчислим дължината на вълната на кванта, който

съответствува на този фотон, а по-точно – *каквато той едновременно се явява.*

Формата на частицата се подразбира като Същност, която се съдържа в малък обем или в крайна област на Пространството, докато вълната се разпространява в огромни области на Пространството. На субатомно ниво Материята не съществува определено в някакво конкретно място, а проявява в по-голяма степен само тенденция към съществуване; по същия начин и събитията вътре в атома не се случват закономерно в определено време и по определен начин, а по-скоро изразяват тенденцията да се случат.

«Когато казват, че всички неща са произлезли от «Нищото», съвсем не се говори за «нищо» в буквалния смисъл на думата, тъй като никога битието не може да възникне от небитието. Под Не Битие се разбира това, което не може да бъде изразено нито по Своите причини, нито по Своята Същност: с една дума това е Причината на Причините, Нея наричаме Първобитно Небитие, тъй като То е вътре във вселената, от Него ние не само възприемаме материалните обекти, но и Мъдростта, върху която е основан Светът.»

Авраам Бен-Дауд

Тези тенденции могат да бъдат изразени като математическа вероятност с характерни вълнови свойства.

Не бива да разбираме вълновата картина на Светлината или субатомните частици буквално. Под вълни се разбират не триизмерни конфигурации, а математически абстракции или **«вълни на вероятността»**, които отразяват вероятността за откриването на частицата в дадено време и на дадено място.

На субатомно ниво светът на твърдите материални тела се разпада на сложна картина от вълни на вероятността. **Субатомните частици като отделни Същности нямат смисъл**; можем да ги разберем само като взаимовръзки между подготовката на експеримента и последващите измерения.

Затова вълните на вероятността в крайна сметка представляват не вероятности на конкретни неща, а **вероятности на взаимовръзки**. Материалните неща могат да се създават от «чиста» Енергия и при обратния процес отново да се превръщат в «чиста» Енергия.

Следователно, източник на Силата и Материята се явяват динамични **шаблони**, наричани **частици**. Понастоящем известните частици не подлежат на по-нататъшно делене. **Частиците не могат да се отделят от пространството, което ги заобикаля**. Те не са нищо друго освен **съгъстяване на постоянно поле**, което присъства в цялото Пространство. Частиците могат спонтанно да възникнат от «Празнотата» и отново да изчезнат в нея. **Вакуумът също се намира в състояние на «Празнота», на нищожност, но независимо от това той съдържа всички форми от света на частиците**.

«Разбери Бога като имащ в Самия Себе си всички Свои Мисли, целия свят. Ако не можеш да станеш подобен на Бога, не можеш и да Го разбереш. Подобното разбира подобното. Извиси се на висота безпределна, която се издига над всички тела, минава през всички времена; направи се вечност и ще разбереш Бога. Нищо не ти пречи да осъзнаеш себе си като безсмъртен и знаещ всичко: изкуството, науките и чувствата на всичко живо.»

Хермес Трисмегист

Не бива да свеждаме Природата просто до някакви фундаментални Същности от типа на елементарните частици или полета; трябва да я проумяваме изцяло в нейната самодостатъчност. В крайна сметка **Вселената е безпределна мрежа от взаимосвързани събития**. Нито едно от свойствата на която и да било част от тази мрежа не е елементарно и фундаментално; всички те отразяват свойствата на другите ѝ части. Затова Вселената не може да се разглежда като ансамбъл от Същности, които не се поддават на по-нататъшен анализ и са априорно зададени.

Бог е Безпределност и затова всички съждения за Него неизбежно ще се превърнат само в Негови ограничения. Оpoznатият Бог би престанал да бъде Бог. Пълното опознаване на Непознаваемото ще означава край на Еволюцията. Можем да достигаме само до Неговите различни аспекти и

отделни проявления. **Неговото Величие и Красота не могат да се поберат нито в нашето ограничено Съзнание, нито в нашите представи и термини, затова Той винаги остава в пределите на непознатото и неизразимото, велика и непостижима Тайна.**

*«Вместо естествения
стремеж, хората
предпочитат несъответните
крайности. Космосът не
търпи неравновесие. Хаосът
отстъпва под натиска на
силите на равновесието, но
същият закон трябва да важи
и за живота изобщо. Ние сме
Микрокосмос и сме длъжни да
се съобразяваме с всички условия
на Макрокосмоса.»*

Учителят

Великото Непознаваемо и Единния Бог не можем да опознаем с негоден и ограничен Ум, замъглен при това от невежество и Илюзии. Но можем да Го признаем със Сърцето. Можем да Го приемем в своето Съзнание и да Го почитаме в Духа и Истината, защото, както е казал Христос: «именно такива поклонници Отецът търси за себе си».

Всички «теории за естествените явления», включително и законите на Природата, са творения на човешкия Разум. Те са концептуални схеми, които представляват повече или по-малко адекватни приближавания и не бива да ги смесваме с описанията на Реалността или със самата Реалност (Бог).

«Нищо не произтича от Самия Бог, Неговата Субстанция съвсем не се променя. Нищо не произлиза от Него и нищо не се връща в Него. Всичко, което започва, появява се, разделя се, разтича се и минава – всичко това започва, появява се, тече и минава в Неговата сянка. Сам по Себе Си Той е Ненарушим в Своята Светлина и пребъдва спокойно като старо вино, което не се пени, а си почива спокойно върху своите дрожди.»

Сифра Дзениута

Във всеки един миг Вселената се разпада на безкраен брой по-малки Вселени. Благодарение на това множествовно разклоняване, макар и в различни Вселени, актуално се реализират всички възможности, предвидени от математическия апарат на квантовата теория. **Бог е именно безпределността на всичките тези Вселени, които съществуват във всеобхватното «свърхпространство».**

Всяко тяло – от мравката до планетата – може да се представи като права вълна, която се разпространява по цялата Вселена (също – вълна). Това означава, че информацията за всеки предмет или тяло, малък или голям, се намира навсякъде, съществува във всички точки на Вселената едновременно. Тя не се препредава от една точка в друга по някакъв начин, с някаква скорост, а просто съществува винаги.

«Безкрайното Битие е подобно на светъл кристал, който поглъща в себе си всички цветове и ги разпръсква отново; това не разваля и не намалява неговата прозрачност и чистота. То е подобно на брилянт, който поглъща светлината, която го заобикаля и, сияейки в тъмнината, я излъчва.»

Ману

Освен това този факт означава също, че като **въздействаме в някоя точка от Вселената върху дадено тяло или система, ние не само въздействаме на цялата останала Вселена, но получаваме и ответна реакция на това свое въздействие**, т. е. с колкото по-голямо усилие въздействаме върху определено качество на Материята на Вселената, толкова по-голямо усилие трябва да можем да понесем от страна на самата тази Материя.

Още един извод, който произтича от холографския строеж на Вселената (в това число и на нас с вас): **информационното поле на Вселената се съдържа във всеки от нас, а това означава, че във всеки от нас във всеки момент от Времето винаги има информация абсолютно за всичко, което става или някога е ставало във Вселената.**

Информацията, различаването, формата и шаблоните, които съставляват нашето знание за Света, са лишени от форма и размери Същности, които не можем да локализираме в Пространството

или Времето. Информацията тече по вериги, които излизат извън общоприетите граници на индивидуалността и включват всичко заобикалящо.

Този метод на научно мислене прави абсурден опита ни да разберем Света посредством термините за отделни обекти и Същности, да разглеждаме индивида, семейството или рода като дарвиновски съобщества в борбата за оцеляване, да прокарваме разлика между Ума и тялото, да се идентифицираме с физическото проявление на човешкия Дух.

Всяко устройство, което се състои от части и компоненти, образуващи достатъчно сложни затворени **каузални вериги** със съответните енергийни връзки, **ще притежава ментални характеристики**, ще реагира на различия, ще обработва информация и ще се саморегулира. В този смисъл можем да говорим за **ментални характеристики на клетките, тъканите и органите на тялото, на културните групи и нациите, на екологичните системи или даже цялата планета или система.**

Съществуването на атома, клетката, човека или Вселената – всичко се подчинява на едни и същи Закони. Нашата Слънчева система е същата тази космическа клетка от междузвездното пространство, която заедно с милиардите други енергийни структури съставлява частите на тялото и органите на Бога-Вселена. Както в човешкото тяло главната анатомична единица е клетката, така и всяка от слънчевите системи е главната анатомична единица от неразделната Материя, поместена в проявилата се Форма и организирана като Космос.

Всяка жива клетка се състои от протоплазма и ядро, а по-развитите клетки имат вътре в ядрото и ядърце. Това е микрокосмос, който има в себе си седем плоскости на битието, които отвън навътре можем да класифицираме по следния начин:

а) **стени** – аналог на физическото тяло на човека;

б) **вътрешна обвивка** – аналог на нисшите подразделения на астралното тяло;

в) **протоплазма** – аналог на Праната (етерното тяло на човека);

г) **гранули**, разпръснати в протоплазмата – низшият Разум на човека;

д) **пространства** в протоплазмата – аналог на низшите желания и емоции;

е) **ядро** – ядро на Висшият «Аз» на човека;

ж) **ядърце** – аналог на будхическото тяло, в него има център за излъчване на Енергията – синтезното слънце на Системата, където Съзнанието на клетката влиза в контакт с Атмата.

По същия начин **Слънцето – Висшият «Аз» на тялото на нашата система от Светове, е ядро на онази Космическа Клетка, която наричаме Слънчева система**, а въртящите се около него проявени във Физическия план планети представляват взети заедно нисшият Манас на низшия «аз» на тази система.

Това са същите, разпръснати в протоплазмата клетки «гранули». За външна стена на клетката – Слънчева система, може да служи или финоматериалното струпване на магнетични сили или същото струпване, но материализира-

но, подобно на пръстена на Сатурн. Между другото ще отбележим, че **всяко от Слънцата на нашата вселена е произлязло от едно Духовно Слънце, което символизира цялото духовно поле на Космоса**. В определена степен можем да сравним всяко Слънце с «дупка» в небето, през която Духовното Слънце излъчва своите еманации.

*«Извиси се над всички висини,
спусни се по-дълбоко от всички дълбини,
почувствай в себе си с усещането за всички сътворени неща – водата, огъня, сухото и мокрото. Представи си, че си едновременно навсякъде: на земята, в морето, в небето, че никога не си се раждал, че си още ембрион, че си млад, стар, мъртъв, че си от другата страна на смъртта. Познай всичко наведнъж: времената, разделянето, нещата, качествата, количествата и ти ще познаеш Бога.»*

Хермес Трисмегист

Все пак не бива да забравяме също така и това, че **всяко Слънце, звезда и планета, от която и да било от многобройните слънчеви системи, на свой ред е индивидуализирана Висша Същност, достигнала до своето положение не веднага, изведнъж или в един миг, а благодарение на Законите на Еволюцията**, които преобразуват Съзнанието на камъка в Съзнание на растение, животно, човек и т. н. до Съзнанията на планетите, Слънцето и другите Звезди.

Атомите на ядрото на клетката се намират в свободно състояние и провеждат Светлината, топлината, гравитацията, електричеството, жизнената Енергия и т. н. Докато атомите са в това състояние, силите, които се излъчват преди всичко от Духа, продължават да действуват, докосват се до ядръцето, минават през ядрото и оттам, както и от Слънцето-център, озаряват всяка клетка.

Ядрото на клетката се явява, както вече казахме, Висшият «Аз» на тялото или Принципа на клетката и излъчването на светлината, топлината, жизнените Сили в клетката се подчиняват на космическия Закон на търсенето и предлагането. В космически мащаб това означава, че всяка планета от нашата Слънчева система има свой собствен Господ на Света или свой Висш «Аз», който се намира в Слънцето.

Господът на Света на всяка планета черпи сили от Слънцето и ги отдава на своите нисши Принципи или същества, които живеят в Него. В съответствие с по-горе посочения Закон, **Господът на Света също получава от тях тези Енергии, но вече в качествено нов, преобразуван от тях вид.**

«Първият от Същностните е Вечният, Несътвореният, Богът-Творец на всички неща. Вторият е Негово подобие, това е роденият от Него свят, който Той гради и подхранва; той е получил безсмъртие от своя Отец, той е вечно жив.

Безсмъртието се отличава от вечността: Вечният не е роден от никого,

Той утвърждава Сам Себе Си или по-точно Той вечно твори Себе Си. Който казва Вечен, казва Вселенски; Отецът е вечен в Самия Себе Си; светът е получил от Оцеца настоящия живот и безсмъртието.»

Хермес Трисмегист

Това означава, че ако някоя от планетите заедно със своето население започне духовно да деградира, то атомите на нейния Висш «Аз» загубват степента на своята свобода, стават по-плътни и следователно пропускат през себе си за своята планета по-малко количество жизнени Сили и Енергии. От гледна точка на населението на тази планета тяхното Слънце отива в «сянка».

«В съзнанието трябва да различаваме своите четири тела, за да може да бъдат разделени техните функции. Нарушаването на равновесието води до преждевременно разрушаване на низшето тяло.»

Учителят

Същото се случва и на микроскопично ниво, където гранулите (низшият Разум) започват да се израждат, ядрото намалява или изобщо прекратява излъчването на жизнени потоци към съдържанието на своята клетка, «сянката» покрива ядрото, в резултат на което клетката или умира, или напълно престава да изпълнява своите функции.

На нивото на човешкия организъм, преизпълнен с еманации на злото или с груби вибрации, **низшият Разум започва да деградира, като заприщва потока на жизнените Сили и Светлината, които произлизат от Висшия «Аз»**. Такъв човек буквално започва да чувствава как неговата «звезда» помръква, където бяга от него, душевното му състояние става потиснато, а разсъдъкът му като че ли се губи.

Като центрове на тялото на **низшите желания и емоции в Слънчевата система** служат големите **подвижни магнетични Сфери, които насищат нейното междупланетно Пространство**. Отдалечеността на планетите от тези Сфери е важен и съществен момент, който оказва голямо влияние върху развитието и Еволюцията на всяка от планетите заедно с развиващото се на нея население. Както във всяка клетка, Праната (жизненият Принцип) пронизва Цялата Космическа Клетка, като определя циркулиращите в нея потоци.

Правейки по-нататъшна аналогия между строежа на човека и Космоса ще кажем, че **слънчевият сплит при човека съответства на макроскопичната екваториална зона, сърдечния център на Слънчевата система. Сърцето съответства на Слънцето, а главата – на Земята**. При духовно развитие човек Сърцето, като местонахождение на духовната воля, съответстваща на земната ос, привежда в движение Силите на слънчевия сплит (зони на топлината) и ги насочва към хипофизата, където се намира **управляващата Сила на Висшия Разум – етерен «двойник»**.

Етерният «двойник» освобождава човека от неговите връзки с материалния Свят, като унищожава качествата, които държат човека във физическо въплъщение. Можем да сравним тези качества (умствена ограниченост и невежество) с леда и вечния мраз на Северния или на Южния полюс на Земята. **Освобождаването от тези качества дава възможност на човека да разпознае своя Висш «Аз» и да се развива духовно в резултат на общите усилия на Сърцето и хипофизата**.

Всички човешки тела-обвивки изпитват върху себе си непосредственото въздействие на Енергиите, изпращани на Земята от Планетарните Логоси на основните планети на нашата система. Така *физическото и етерното тела* изпитват върху себе си влиянието на **Същностите на Луната и Сатурн**; *астралното и будхическото – на Логосите на Венера и Марс*; *менталното и каузалното – на Меркурий и Юпитер*, а *атмическото тяло* се намира под непосредствения контрол на **Слънцето и Сатурн**.

Освен това, *физическото и етерното тела* изпитват върху себе си влиянието на **Същностите на Знаците от Зодиака – Козирог и Рак**; *астралното тяло – на Телеца и Скорпиона*; *менталното тяло – на Девата и Рибите*; *каузалното тяло – на Близнаците и Стрелеца*; *будхическото – на Везните и Овена*; *атмическото – на Льва и Водолея*. Нещо повече, всеки орган или система на човешкия организъм също изпитват върху себе си влиянието на едни или други съзвездия и планети, за което ще разкажем подробно по-нататък.

На основата на гореизложеното можем да формулираме цялостна гледна точка за Еволюцията, чийто обединяващ принцип ще бъде не стабилното състояние, а динамичните състояния на неуравновесените системи. *Откритите системи на всички нива и във всички области са носители на всеобщата Еволюция, която гарантира, че Животът ще продължава своето движение във все по-нови динамични режими на сложност.*

Раждането и умираването, Животът и Смъртта на всичко живо се повтарят вечно. Бог проявява Себе си в безкрайна смяна, във вечен Ритъм. **Човекът и Земята, Слънчевата система и Вселената, Логосите и самият Бог – всичко има своите периоди на работа и почивка, на Живот и Смърт;** ражданията и умираанията на Световите вечно следват едно след друго в правилан ред в тържественото шествие на Божествените, космическите Закони.

Животът *сам по себе* си далеч надхвърля тесните рамки на понятието за *органичния Живот*. Всеки път, когато някои системи в дадена област се задъхват от ентропни отпадъци, те мутират, като създават нови режими.

«Една и съща Енергия и едни и същи Принципи подсигуряват Еволюцията на всички нива, независимо от това дали става дума за Материя, жизнени Сили, информация или ментални процеси.

Микрокосмосът и Макрокосмосът са двата аспекта на една единна и обединяваща Еволюция.»

Според тази гледна точка човекът не е по-висш от другите живи организми; просто *хората живеят едновременно на по-голям брой нива, отколкото формите на Живот, появили се в началото на Еволюцията.* И макар че Еволюцията на човека е само съставна, макар и значима част от Вселенската Еволюция, независимо от това, хората са важни посредници на тази Еволюция, а не нейни безпомощни обекти. Може да се каже, че *ние самите сме Еволюция.*

Живите организми не са просто сложни биологични машини; Животът не може да бъде сведен до химически реакции. **Формата, развитието и поведението на организмите се определят от «морфогенетичните полета»**, които понастоящем все още не могат да бъдат открити, измерени и разбрани от физиката.

Тези полета се създават от формата и поведението на живелите в миналото организми от същия вид посредством пряката връзка през Пространството и Времето и притежават кумулативни свойства. Ако при достатъчен брой представители от някой вид се развият някакви особени форми на поведение, то това автоматично се предава на други екземпляри.

В основата на това явление лежи понятието за *«колективната животинска Душа»*, за която ще говорим в другите раздели. Явлението *«морфичен резонанс»* се отнася не само за живите организми. То може да бъде отбелязано и в такива елементарни явления като растежа на кристалите.

Представата за Космоса като за гигантска супермашина, сглобена от безброй отделни обекти и съществува-

ща независимо от наблюдателя, вече е остаряла и изпратена в историческия архив на науката. **Вселената е единна и неделима мрежа от събития и взаимовръзки;** нейните части представляват разни аспекти и шаблони от един интегрален процес с невъобразима сложност.

«Забелязаните конвулсии са значимо явление. Изфиненият организъм се уподобява на Макрокосмос и преди всичко поражая със своето съвпадение с движението на планетата. Конвулсията на планетата не може да не се отразява на огненото тяло. Огненото сърце няма да забрави не само земетресенията, но и всички вътрешни конвулсии на планетата.

При това, както планетната конвулсия се съпровожда с натиск върху полюсите, така и конвулсията на тялото може да се съпровожда с натиск върху Кундалини и третото око. Също така е възможно енергията да премине от крайниците – подобно на земната кора, която при вътрешна конвулсия се свива, именно микрокосмос е човекът.»

Учителят

Ако разгледаме това, което е прието да наричаме организъм (растение, животно, човек), то съседните на него горно и долно ниво от организацията на Материята са планетата Земя и жи-

вата клетка на организма. **На тези три СЪЩЕСТВА съответстват Разумът на Земята, Разумът на организма и Разумът на живата клетка.**

В тази структура всяко предшестващо по-малко нещо е естествена и неотменима част от следващото по-голямо. И всяко нещо е организъм – жив и разумен. **Всяко предшестващо по-малко нещо живее в състава и по законите на следващото по-голямо нещо.**

Колкото и да е сложен човекът, неговото тяло в крайна сметка се състои от атоми, а последните представляват гравитационно-фотонни вълнови системи, които организират зарядите на веществото в микрокосмическите системи на своите «тела». Тъй като вълните са невидими, то **при милиардно увеличение на човека няма да видим нищо, освен «звездно небе».** Това също свидетелства за подобие на всичко съществуващо.

Например, ако двама души здраво се притиснат един до друг, от това сцепление няма да произлезе единен организъм. **На това основание можем да твърдим, че само при връзка на атомите чрез външни гравитационно-фотонни вълнови системи се раждат молекулите.** По аналогичен начин молекулите образуват микроорганизми от рода на вируси, микроби и бактерии.

По-нататък следват микроорганизмите във вид на растения, насекоми, риби, птици, животни и т. н. Следователно, **човекът не е** механична система, която може да се разглоби включително до атоми и после да се сглоби отново, **а единна гравитаци-**

онно-фотонна вълнова Душа, която организира организмите на подлежащите нива в йерархична система на своето физиологично «тяло». Хората на свой ред, както вече беше казано, по същия начин влизат в състава на «тялото» на Планетарния организъм, Духа (или Логоса) на Земята – така, както Той на свой ред влиза в състава на «тялото» на организма на Бога на Слънчевата система и т. н.

Когато нашият Слънчев Логос създавал Слънчевата система, Той вмъкнал в сферата на проявление Материята, която по своето качество Го удовлетворявала за възплъщаване на Неговия замисъл и специфична задача, която определяла използването само на своя, строго определена вибрация (качество на Енергията) и изисквала за своето изпълнение само свой, специфичен материал.

«Кой може да повярва, че човешкият организъм ще бъде съзвучен не само на планетните разтърсвания, но и на токовете на цялата слънчева система? Би било неразумно да ги отричаме и да отказваме човека от сътрудничество с далечни светове. Нашата задача е да напомним, че хората, като висше проявление на Проявения Свят, могат да бъдат центрове за обединение на световите.»

Учителят

Този проект, който някои мистици наричат «слънчевият « пръстен, който не може да бъде преминат», об-

хваща абсолютно всичко, което съществува в нашата Слънчева система, в това число и нашето с вас двойствено проявление във Финия и Физическия план. Вътре в този «пръстен, който не може да бъде преминат», всичко вибрира само по строго определен начин и се подчинява на съответните Закони, които трябва да подсигурят на Слънчевия Логос изпълнението на Неговия Промисъл.

Всичко в нашата Слънчева система, в това число и Законите, е обусловено от Кармата на семеричното периодично Съществуване на Самия Логос, която неразривно свързва цялата наша система не само с нейната предшественица, но и с онази слънчева система, която ще съществува впоследствие, след Великата Пралая. И така, повтаряме – ние не сме някаква изолирана система, която се развива «в собствения си сос», а сме органична част от голямото Цяло, Коего в цялата си съвкупност се подчинява на Космическите Закони и е заето с изпълнението на Своята задача.

Съзнанието на Слънчевия Логос включва в себе си цялата периферия на Слънчевата система, всичко, което влиза в сферата на влияние на нашето Слънце – физическото тяло на Слънчевия Логос. Той работи чрез седемте центъра на Силата и чрез милиарди групи, които са същността на клетката на телата на Седемте основни Планетарни Логоса. **Космическият Логос** на нашата система – за разпределяне на Своята Сила, работи също чрез седем слънчеви системи (в това число и нашата) и чрез милиарди семерични групи, които съставляват неговото тяло.

Планетарният Логос и планетната Същност са две Форми. Те се намират в своето активно проявление, които по най-силен начин реагират на въздействията на Енергиите, насочени към Земята от всички краища на Слънчевата Система. Човешкото подсъзнание също откликва на тези енергии, но само подсъзнателно, тъй като по своята природа ние сме част от това планетарно Съзнание.

Планетарният Логос – това е Същество, Коего в предишни Епохи е преминало през състоянието на Съзнанието, което наричаме човешко, и го е оставило далеч назад във времето. Произходът на такива Същества е скрит извън Слънчевата Система; Техният Живот е фокусиран на техните планети; Тяхното Съзнание е в сфери, които се намират на места отвъд човешкото проумяване.

«Ако всяка клетка включва цялото мироздание, то всеки човек е праобраз на Създателя при цялата Безпределност. Как трябва да се научим да почитаме Светия Дух! Можем да го наречем с най-хубавите имена. Можем да изпълним с него сърцето си и без име, все едно че всички имена са изплискани като от препълнена чаша. Но оскърбяване е недопустимо, тъй като то прекъсва нишката на Светлината.»

Учителят

Всеки Планетарен Логос, както и човекът в своята аура, също има сферична Форма. Както човекът има седем основни тела, така и Планетарният Логос има седем вериги на проявление, на всяка от които съответства проявлението на Живота на една от седемте Същности на Логоса, която заема дадената поредица. Например плътното тяло на Земята е аналог на проявлението на физическото тяло на човека (или атома на физическото вещество) във Физическия план с цел придобиване на опит.

Планетарната Същност е съвкупност от форми, които образуват Формата, чрез която се проявява Планетарният Логос и така се явява синтез от планетарни елементи: физически, астрален, ментален. Тази Същност е съвкупност от всички физически, витални и ментални Форми, които при своето съединяване образуват нашата планета. Планетарният Логос и Планетарната Същност вълпяват Енергия, която въздейства на човешкото същество като създава с тези два свои основни потока аспектите на Формата и Съзнанието на нашето планетно Съществуване.

Животът на планетарния Дух въздейства на всеки от нас чрез Душата и механизма на личността.

«Садху посочил плода на мангото и казал: «Ето три свята: първо е обвивката, която няма цена, следва меката част, преходна, но и хранителна, а след това е зърното, което може да се съхрани за цяла вечност». Тънка е обвивката,

по-съществена е месестата част и най-мощно е зърното. Същите аналогии важат и за яйцето. Черупката е преходно явление, белтъкът е вече е храна, макар и не задълго, а след него е огненият жълтък. Човекът е синтез на само на трите царства, но и символ на трите свята, показан навсякъде.»

Учителят

Качеството на тези Енергии като цяло е астрално-будхическо. Протичането на жизнените Сили и общата насоченост на импулсите, които въздействат на човечеството в настоящия голям цикъл – това е Енергията на притеглянето на интуитивната Природа на Планетарния Логос и могъщата сила на Неговото тяло на желанията. Първият аспект (независимо от могъществото, особено в настоящия цикъл, на втория аспект) постоянно нараства и така застава и нас самите да се стараем да постигнем съзнателното ниво на Това, в Което живеем, движим се и съществуваме.

Такава йерархична структура на Вселенския организъм създава най-благоприятни условия за Живот и развитие на всеки и на всички заедно, а също така обуславя и всеобщата зависимост и взаимна отговорност, която изисква постоянно спазване на Законите на Световното Битие. Планетарният Логос борави с Енергията чрез трите главни Плана на Материята – Атмически, Будхически и Манасен, като разпределя тази Енергия по милиарди-

те свои клетки, които съответстват на Висшите Дева-Съществата (Ангелите) и човечеството.

«Психическата енергия, иначе казано огнената енергия или Агни, е проявена във всички живи същества. Всеки човек може да различи в себе си плътни, фини и огнени елементи. Там, където чувстваме проявление на психическата енергия, там вече е огнената област. От тези парчета може да се сглоби целият огнен светоглед.»

Учителят

Планетните системи имат собствен Монаден Свят, в който влизат всички Логоси на планетите от нашата Слънчева система, които съставляват Йерархията на Строителите. Всички те въплъщават Волята, Енергията и Магнетичната Сила, които се възприемат от Тях от седемте Слънчеви Плана и които протичат през Тях в различните сфери на Тяхната дейност. И така, благодарение на Тяхното обединено Творчество, е създадена организирана Слънчева система, чиято Енергия е в постоянна циркулация и чиито възникващи качества са уравнивесени и проявени чрез цялата система.

Когато казваме «Бог-Творец», разбирайки под това действителния Творец на Космоса, както и на цялата видима и невидима Природа, ние имаме предвид преди всичко цялата колективно изявяваща се невидима Армия от

множество духове – както въввлечени, така и още невъввлечени в Цикъла на Еволюцията, разбираана дословно като «Единен в многото». Единният Бог е безкраен и необусловен и затова Той не може непосредствено Сам нещо да Твори или да има някакво отношение към крайното и обусловеното. Но Той, като начертава план и дава Мисловната основа на онова, което наричаме «Космос», е предоставил цялата останала работа по възплъщаването на Неговите Представи на милиардите Разумни Сили – Йерархиите на Същества-Строители.

Многобройните класове космически Същества, споменати в Библията – Архангели, Престоли, Серафими, Херувими, Вестители, Ангели, Сили и т. н., представляват «щат», «обслужващ персонал» и «администрация» на Бога-Творец, които изпълняват строго своите задължения единствено в рамките на отредените им функции. Често пъти, когато роптаем от несъвършенствата на този Свят, ние забравяме, че имаме работа с произведения на макар и могъщи, но все пак обусловени Същества, които по отношение на нас, сегашните, са богове, но богове все още несъвършени.

Богът-Творец – това е Съзнанието на Седемте Богове, Които формират Вселената от вечната Материя и Които на свой ред се състоят от Съзнанията на «Множество Богове» – Девите на будистите, Дхиан Коганите на теософите, Сефиротите на кабалистите, Архангелите на християните и Елохимите на библейските писатели, зад които стои Единният и Безличностен Бог-Творец,

Непроявеният Логос-Демиург (Боженостеното Множество), разглеждан от нас в цялата разновидност на своите Сили, в които нашият Слънчев Логос заема макар и далеч не първо място, но заедно с това и далеч не последно.

Съзнанието на нашия Слънчев Логос *включва в себе си единствено само цялата периферия на Слънчевата система, всичко, което влиза в сферата на влияние на нашето Слънце – физическото тяло на Слънчевия Логос.* За разпределение на Своята Сила той работи чрез седем центъра на Силата и милиарди групи, които са клетките на телата на Седемте основни Планетарни Логоса. **Космическият Логос на нашата система** работи и чрез **седемте слънчеви системи** (в това число и нашата) и **милиардите семерични групи**, които съставляват Неговото Тяло.

Целта на Планетарните Логоси на нашата Слънчева система е постепенното, пряко изравняване на всички планети една спрямо друга и по отношение на Слънцето, за да се постигне съответното положение спрямо Планетарните Логоси на системата Сириус. Този процес ще позволи на всички Логоси, които участват в него, да познаят крайната Цел на Тяхното Съществуване чрез постигане от тяхна страна на духовно Галактическо Съзнание.

Нямаме пред вид само видимите от нас планети, от които само три ще участват в завършващия етап на изравняването и то не на Физическия, а на Етерния План. *Логосът на нашата твърде млада все още планета не влиза в числото на тези Три, а него-*

вата по-голяма сестра Венера заема място, съответстващо на Астралния План на Слънчевата система.

Трябва да се разбере, че *хората са все пак само едно клонче, поникнало от общия корен на Дървото на Живота.* Човекът е източникът, който поражда Разума по отношение на Материята, от която е изградено всяко от неговите седем тела. По същия начин стоят нещата и с Планетарния Логос, с неговата още по-голяма Сфера на влияние, а и със Слънчевия Логос, Който на Свой ред въплъщава Съзнанието на някаква Свърхразумна Същност, Която се заражда на съществуващите извън слънчевото Съзнание Планове.

Всеки в своята Еволюция е формирал свой Дух; **всеки** има цел за всяко свое въплъщение; **всеки** изпълнява активно определени задачи, като работи интелектуално над тяхното осъществяване; **всеки** проявява живителния Огън на интелекта за своята система; **всеки** – благодарение на своя Разум, все повече се индивидуализира, като разширява постепенно своето самоосъзнаване, докато то не включи в себе си Съзнанието за онази по-голяма Същност, чрез Която получава своя Разум; **всеки** получава Посвещения и в края на краищата излиза от Формата.

Всяка от проявените от човешкия Дух личности е за него това, което е Слънчевата система за Слънчевия Логос или планетата Земя – за нашия Планетарен логос. Личността – това е полето на проявяване на Духа чрез механизма на една от своите дванадесет Души-аналози, това е метод, благодарение на който Духът може да демонстрира своя собствен

замисъл. Да се разпознае замисълът на Духа – това е задачата на Душата по време на всяко от нейните въплъщения.

Достигането до замисъла се осъществява чрез всяка от проявяваните Души и може да се състои в следното:

● *да се създадат добродетелни качества като разплащане за някакъв порок;*

● *да се повиши чувствителността на Душата, стоварвайки върху нея «жестокостите» на Природата;*

● *да се развият делови качества в борбата за постигане на жизнените потребности;*

● *да се отработят качествата на скромност и безкористност, като се помага на тези, които са в нужда;*

● *да се достигне до окончателното убеждаване в илюзорността на всякакви материални желания и те да бъдат трансформирани в Духовен стремеж по Пътя и т. н.*

Вселената прилича повече на *система от мисловни процеси*, отколкото на гигантски часовников механизъм. Колкото по-дълбоко учените проникват в структурата на Материята и изучават многобройните аспекти на световните процеси, толкова повече понятието за твърда субстанция постепенно изчезва от тази картина, като им оставя само архетипните шаблони, абстрактните математически формули или универсалния ред.

Следователно, *свързващ принцип в космическата мрежа се явява Съзнанието – като първичен и не-*

редуцируем атрибут на Съществуващието. Битието и Съзнанието могат да бъдат представени като Йерархия на нива – от най-нисшите и най-фрагментарни области до висшите, най-фините и най-унитарните.

Тези нива можем условно да разделим на следните видове:

- **физическо ниво на неживата Материя – Енергия;**
- **биологическо ниво на живата, чувстваща Материя – Енергия;**
- **психологическо ниво на Ума, Егото, логиката;**
- **фино ниво на парапсихологичните и архетипни явления;**
- **причинно ниво, характеризиращо се с безформено сияние и съвършена трансценденция; Абсолютно Съзнание и Татхагата* на всички нива.**

Всеки човек, в зависимост от своето интелектуално и преди всичко духовно развитие, има тесен контакт с информационното поле на *своето ниво*, което в голяма степен определя неговата мирова линия на Живота. *Възприеманата от нас информация се явява Мисъл, която не принадлежи нито на това, което наричаме «Живот», нито на това, което разбираме като «Смърт».* В тази връзка ще отбележим, че фактът за продължаване на Живота след Смъртта, означава, че в *една или друга форма след Смъртта продължава и Мисълта.*

Материален носител на Разума се явяват структурирани части на Вселената, затова и Разумът също е структуриран – от Разум на Вселената (Бог) до Разум на Молекулата и т. н. – в дълбочина на Материята. Най-малките частички от всяка Материя представляват енергийни вихри, затова *можем да охарактеризираме Материята като форма на Енергията във вид на въртяща се спирала от Светлина.* При своето въртене Светлината създава Материя, която само в Съзнанията на разумните Същества, в зависимост от степента на тяхната еволюционна организация, се разделя вече на различни типове и разновидности. Въртяща се спирала от Светлина са всъщност самите елементарни частици: електрони, протони, неутрони...

Това, което възприемаме като «*Материя*», е *плътната сърцевина на вихъра. Самият вихър се простира в Безкрайността и сътворява Пространството. Именно разпростиращата се Енергия на вихъра предизвиква действието на силовите полета.* Взаимодействието между частиците възниква тогава, когато енергийните вихри се пресичат един с друг. Така се обясняват явления като *електрическият заряд, магнетизма и гравитацията.* По този начин се обясняват всички известни и все още неизвестни свойства на Материята.

* Област от Земята, обхваната от разумната човешка дейност и преобразявана в съответствие с потребностите на човека.

ПРОСТРАНСТВО И ВРЕМЕ

«В древните времена обитателите на Далечния Изток казвали: Името на Вселенското Дихание е Дао. И в древните книги четем: Няма проявена форма на Великия Дао и все пак Той сътворил небесата и земята и ги пази. Няма страст у Великия Дао и все пак Той заповядва на Слънцето и Луната, и на всички звезди да изгряват и да залезват. И няма име Великият Дао, и все пак Той дава растеж на всичко; Той диктува времето за посев и времето за жътва.

Великият Дао е един; Единият става Двама; Двата стават Трима; от Тримата произлизат Седем, които изпълват Вселената с проявления; и Великият Дао изпраща на всички и нещастие, и благо, дъжд, роса, слънчева светлина и цветя; от своите богати запаси Той храни всичко.

И в същата книга четем за човека: той е свързан духовно с Дао, с Душата, Която живее в Седемте Духа на Великия Дао; а тялото на страстите израства от почвата на плътта. Духът обича чистото, доброто, вярното; тялото на страстите превъзнася користното «аз»; Душата става бойно поле за тях. И благословен е човекът, чийто Дух е победоносен и чието нисше «аз» е очистено, чийто Душа е чиста и достойна да бъде вместилище на проявленията на Великия Дао.»

Евангелие на Иисуса Христа, 9:15-29.

«Да се мисли, че Земята е единственият населен свят в безпределното пространство, би било такава вопиюща нелепост, както да се твърди, че в едно огромно засято поле може да израсте само един пшеничен клас.»

Митродор (ученик на Епикур)

Вселената е организирана в определена Йерархия: видима Вселена, група Галактики, нашата Галактика, нашата Слънчева система, планетата Земя, живите клетки – организмите на Земята (растения, животни, човек), живите клетки на организмите (на растенията, животните и човека), молекули, атоми и т. н. Всяко следващо ниво «трансцендира» и включва всички предхождани, но не и обрат-

ното. Тъй като низшето е създадено от по-висшето (в процеса, наричан «**инволюция**»), висшето не може да бъде обяснено от низшето.

Всяко от по-долните нива има по-ограничен и контролиран кръг Съзнание, отколкото по-горе разположеното. Елементите от низшите Светове не са в състояние да възприемат Висшите Светове и не знаят за тяхното съществуване, макар че последните ги

пронизват. Различават се две форми на интерпретация: хоризонтална, вътре във всяко ниво, и вертикална – между нивата. Вътре във всяко ниво съществува *холоархия* – всички елементи са приблизително равни по статус и са взаимопроницаеми. **Неравенство и Йерархията съществуват само между нивата.**

Нашият Свят е създаден от Енергии, които се разпространяват със скоростта на Светлината. Всичко в този свят има отношение към скоростта на Светлината. *С тази скорост Енергията се движи или във формата на вихър* – и тогава се получават елементарните частици (*фотони*), *или във формата на вълна* – тогава възникват *квантите на Светлината*. Значи, могат да съществуват и други Светове, изтъкани от вихри и вълни. Действително съществуват Свръх-светове, възникнали като резултат от движението на Свръхенергии, които се носят със скорости много по-високи от скоростта на Светлината.

Под «**Вселена**» разбираме **най-големият възможен обем Пространство заедно с цялата Материя и излъчване, които се намират в него, което чрез Съзнанията на различните нива на космическата Йерархия може по някакъв начин да ни въздейства.** Съществуват милиарди Вселени, но **ВИДИМА ЗА НАС** е само една. **Нашата Вселена** – това е този обем Пространство, който ние наблюдаваме и който понастоящем се простира във всички посоки на разстояние около **17 милиарда светлинни години.**

Можем **грубо** да сравним структурата на Вселената с тази на руската

«*матрешка*», при която всеки Свят е йерархически свързан с по-висшите Светове, включително и Абсолюта, т. е. **Висшите Светове включват в себе си другите Светове, създадени от Енергии с по-ниски скорости.**

Нашият Физически Свят е най-малката кукличка в «матрешката» на нашата Вселена – Свят, изтъкан от Енергии, които се движат със скоростта на Светлината. Освен че е банка с информация, той играе още и ролята на изначален регулатор в човешките съдби и човечеството като цяло.

Както най-малката кукла от «*матрешката*» не знае нищо за голямата кукла, в която се намира и която не може да види, така и ние в нашия Физически Свят не знаем нищо за Световете на Свръхенергиите и затова казваме, че те не съществуват. Световете нямат **никакви «реални» граници** – нито низши, нито висши. Всичко се свежда до способността на човека да влиза в контакт с вибрациите на този или онзи Свят.

Работата не е в това, че Вселената е слоеста като пирог, на върха на който тържествено седи Бог, а в това, че **мозъкът на всеки от нас е способен да възприема от заобикалящото ни Пространство само информация с определен диапазон качества** (които също са *вълни*). Тази способност на **Мозъка напълно зависи от това какво качество вълни (какво биополе)** е способен да генерира Духът, който населява едно или друго човешко тяло.

По този начин:

всеки по висш по своята организация свят, чиито Енергии се движат по-бързо, ще съдържа в себе си по-нисшите Светове, чиито Енергии се движат по-бавно.

«Корените на всяко растение имат земно минало, родено в тъма. Стеблото и цветът са само независими последствия от корените. Но цветът нежно се грижи и носи зърното за бъдещите корени.

Целта на живота е непрекъсната и се губи в тъмата на миналото така безпределно, както и в далечината на бъдещето. Затова е непрактично да забравяме миналото, както е неразумно без усилия и без лишения да очакваме прекрасното от утрешния ден.

Така, изсмуквайки както филизите от корените, всички най-хубави сокове от миналото, трябва да напрегнем всички действени сили, за да творим Бъдещето като безсмъртие на нашия живот.»

Г. Гребенищиков

Физическият Свят е затворен вътре във Свръхфизическия Свят, създаден от Енергии, които се движат със скорост два пъти по-голяма от скоростта на Светлината. Следващият Свят, на свой ред, е включен в Реалност, която се основава на **утроената** скорост на Светлината; следващият Свят се основава на **четири пъти** по-голяма скорост от тази на Светлината; следващият – на **пет пъти** по-голяма скорост и т. н.

Формите на съществуване на Материята, както вече изяснихме, са безкрайно разнообразни: като се започне от най-дребните микросветове до свръхгигантските струпвания на Енергии на мощните полета на биологическата природа, които съставляват биополето на всички галактики, съзвездия и отделни планети като живи свръхразумни Същности. Това поле е несравнимо по-съществено от която и да било овеществена Материя.

Наивно е да се предполага, че заобикалящият ни Космос е само безкрайно струпване на някакви горящи кълба от газ, наречени Звезди и студени конгломерати от застинало и мъртво вещество. Космосът е буквално натъпкан с множество Светове, които също като нас живеят своя Живот и имат свои проблеми.

Всички Светове са безкрайни във Времето, ако не са ограничени с конкретни вибрационни граници от заобикалящия ги Космос. **Животът, както и Мисълта, никога не е възниквал, а бидейки само форма на преобразуване на Енергията, съществува ВЕЧНО.** Всеки краен срок за Живота означава моментен акт на Творение и непременно е обусловен от моментното раждане на Бога, тъй като всеки ограничен по продължителността си срок ще остане безкрайно малък в сравнение

със Съществуването не само на Финия план, но и на Материята като цяло.

Протоерей Сергей Четвериков, починал през 1947г., е изразил по следния начин отношението си към заобикалящия ни Свят: **«Тайната на Живота не се изчерпва със съществуването на нашето задгробно битие. Самият заобикалящ ни свят се явява за нас неразрешима загадка. Не можем да допуснем, че цялото това безпределно пространство, всичките тези милиарди звезди и планети биха съществували просто така, неизвестно защо. Само за да им се любуваме в ясните звездни и лунни нощи ли?»**

Без съмнение те имат свое предназначение, което не ни е известно. Светът е велика Божия тайна, която ни заобикаля, но не е разкрита за нас, може би, защото това не ни касае. Касае не нас, а други същества. Ние трябва да знаем само това, което ни е нужно да знаем за нашия живот, за нашето спасение.

Поради това няма да правим никакви произволни догадки за смисъла и предназначението на мирозданието. Ще се примирим с това, че това е тайна известна само на единния Бог. Наблюдавайки заобикалящата ни слава и красота, ще се научим да виждаме и познаваме Твореца. И ще помним, че животът ни не се изчерпва само със земното съществуване и ще съгласуваме това наше земно съществуване с обкръжаващата ни вечност.»

Съгласявайки се изцяло и напълно с отец Сергей, ще добавим, че **пространствено-времевата пресечна точка на Епохите, на която се намираме сега,**

е характерна още и с особените условия, които създават за човечеството Висшите Същества, което в голяма степен се отнася и до информираността на всички нас относно промените, които протичат в заобикалящите ни Фини Светове. Завършват едни Епохи, започват други. Променят се периодите, а с тях се променят обстоятелствата и характерът на Времето, без да споменаваме даже за разположението на звездите и Слънцето сред тях.

Ерата на Водолея, започнала на **15 юли 1991 г. в три часа сутринта**, е характерна с това, че носи много повече промени в съществуването на човечеството от предходните ери. Това е Знак на неочакваните неща, на непредсказуемите последствия, и в същото време Знак на стремежа към новото Знание, Знак на духовното пророкуване, което нерядко е поразително далечно. Ерата на Водолея изисква нов подход към обикновеното и всекидневното, към което отдавна всички сме привикнали и сме престанали да забелязваме. Със всички достъпни за нас средства се опитваме да ви изведем от това сънно състояние и даваме част от тези Знания, които много ще ви помогнат по време на предстоящото велико Преображение.

И каза Иисус:

«Всички хора са синове на Бога, и ако те живеят свят живот, те са винаги с Бога. Те виждат и разбират делата на Бога и чрез Него, свещения, те могат да творят тези дела. Мълниите и бурите са също вестители на Бога, както слънчевата светлина, дъждът и росата.

Небесните сили са в ръцете на Бога и всеки предан син може да използва тези сили и тези енергии. Човекът е представител на Бога, изпълняващ Неговата воля на Земята, и човекът може да цери болните, да управлява повеите на въздуха и да възкресява мъртвите.

В това, че имам способността да върша тези неща, няма нищо чудно. Всички хора могат да развият тази способност; но те трябва да победят всички страсти на своето нисше «аз» и те могат да ги победят, ако поискат.

И така, човекът е Бог на земята, и този, който почита Бога, трябва да почита човека, защото Бог и човек са едно, както са едно отецът и синът. Слушайте, аз казвам: Дойде часът; мъртвите ще чуят гласа на човека и ще живеят, защото синът на човека е син на Бога.»

***Евангелие на Исуса Христа,
91:35-42.***

Вече обяснихме, че цялата Вселена е организирана на принципа на определена Йерархия: видима Вселена, група от Галактики, нашата Галактика, нашата Слънчева система, планетата Земя, живите клетки-организмите на Земята (растенията, животните, човека), живите клетки на организмите (на растенията, животните и човека), молекулите, атомите и т. н. Всяко следващо ниво трансцендира и включва всички пред-

шествуващи, но не и обратното. Тъй като низшето е създадено от висшето (в процеса, наречен «**Инволюция**»), висшето не може да бъде обяснено, изхождайки от низшето.

«Целият този видим свят съвсем не е единствен в природата и ние трябва да вярваме, че в други области на пространството съществуват други земи с хора и животни.»

Лукреций Кар, римски философ

От следващите ни книги ще научите, че по принцип в човека от раждането му са заложени тринадесет енергийни сфери-обвивки, които ние наричаме «тела». Но обикновено **при повечето хора не са развити даже 10-20 процента от този огромен потенциал, който ни дава правото да се причислим към категорията на божествените създания**. Затова ние условно обединихме тези 13 сфери в седем основни човешки «тела», което на дадения етап от нашето развитие не води до принципна разлика.

«Съществуват безкрайни слънца, безбройни земи, които кръжат около нашето Слънце... Тези светове са обитавани от живи същества.»

Джордано Бруно

Всяко от тези тринадесет тела принадлежи към един от тринадесетте Свята, които им съответстват по диапазона на своите енер-

гийни вибрации: физическото тяло принадлежи **само** на Физическия Свят и друг Свят просто не може да познава; астралното тяло съществува в Астралния Свят, който пронизва и Физическия Свят; менталното тяло функционира с вибрациите на Менталния Свят, но влиза в съприкосновение и с двата споменати вече по-груби Свята и т. н.

Тоест, като *развивате в себе си някое от телата или вече имате в достатъчна степен развито тяло за сметка на предишна Карма, вие започвате в по-голяма или в по-малка степен да функционирате със своето Съзнание в съответния от тези Светове*. Всеки от тези «по-нискостоящи» Светове има по-ограничен и контролируем кръг Съзнание, отколкото тези, които са разположени над него. Затова *елементите от низшите Светове не са в състояние да възприемат Висшите Светове и не знаят за тяхното съществуване*, макар че последните ги пронизват, минават през тях.

Колкото по-ограничено е Съзнанието, в толкова по-малка степен то е способно да улавя сигналите, които постъпват от едни или други вибрационни нива на Фините Светове. **Все едно да се опиташ да чуеш ударите на сърцето с чугунена тръба** – за това е нужен специален, много по-чувствителен инструмент. Доколко тези сигнали във вид на намиращи се около нас Мисъл-образи или Идеи ще бъдат отчетливи и разбираеми за нас, напълно зависи от **степената на развитие на съответните тела в нас**. Затова, за да разберем нещо или сами да «ви-

дим» нещо от това, за което ще стане дума по-долу, трябва първо в някаква степен да разширим своето Съзнание, което не се постига лесно и се определя най-вече от общото ниво на развитие – както на отделния човек, така и на човечеството като цяло.

Ако вие вече сте еволюционно «съзрели» за това образно и естествено да възприемете всичко, което ще кажем по-нататък, можете да направите опит да се възползвате от предлаганите от нас препоръки, отчитайки цялото огромно количество всевъзможни «НО», които могат да възпрепятстват това. За тази цел се опитайте първоначално да промените гледната точка за заобикалящия ви най-груб Свят, с която сте свикнали, ако тя не ви позволява да излезете даже отвъд неговите предели. Променяйте своите ограничени и неопределени принципи, вървете въпреки материалните желания и грубите чувствени подбуди, като преодолявате всякакви препятствия, които изведнъж неимоверно ще се увеличат, правете понякога даже това, което ще ви се стори нелогично.

Всичко това (повтаряме: ако **ВЕЧЕ** сте постигнали определеното и необходимото за това ниво от своята Еволюция) плюс, разбира се, знанията, тренировката на паметта и вниманието, постоянната Медитация, изработваща уменията на Съзнанието да се концентрира и отпуска, ще ви даде възможност **да развиете наддифрагментите психични центрове и да преместите по-високо местонахождението на вашето Съзнание и точката за събиране на информация**, която съществува във всекиго от нас.

Тогава Съзнанието на човека започва в по-голямата си част да пребивава в по-висши Сфери от материалната и да функционира с по-високи вибрации.

Първото и главно условие за психическото развитие са силата и мощността на общото биополе на човека, образувано от енергийните полета на всичките 12 тела. Като се има предвид, че основната маса хора са развити не повече от 20-30 %, можем да кажем, че мощността на тяхното биополе няма да им позволи да възприемат повече от това, което им дават петте сетивни органа. Ето защо далеч не всички, които наричаме «екстрасенси», са такива всъщност – долната «летва» на екстрасензорните способности се намира отвъд пределите на 45- процентното ниво на развитие от общия потенциал на енергийните полета на всички тела.

Ако нивото е над 60% – това е само ученик, а ниво 75% позволява да се четат Мислите, да се помнят предишните превъплъщения на своята Душа, да се влияе целенасочено на заобикалящите хора и животни. По-нататък способностите и възможностите се увеличават право пропорционално, а с доближаването до 100% – в геометрична прогресия. Трябва обаче да разбираме, че **развитието на всяко фино тяло е неравномерно, което в много голяма степен влияе не само на общия енергопотенциал на организма, но и върху придобиването на едни или други способности.** Но за това – по-нататък.

Всеки от Световите има свое ниво на организация на Материята, за което са характерни съответен цвят и

звук. Вие трябва да знаете, че **всяко число и всяка буква излъчват в Пространството определена вибрация;** че съответните вибрации се излъчват от голямо количество числа и голямо количество букви; че не само нашата реч, думи и звуци, но и **даже всяка Мисъл и всяко отделно наше действие се явяват вибрационни последователности. Те се преобразуват във вибрационни потоци,** които автоматично се подреждат на нивото на честотите на нематериалната Вселена.

Колкото по-фина е Материята, толкова по-богати и големи са възможностите на Света съставен от нея, а това означава, че толкова по-висши са и способностите на съществата, които населяват дадения Свят. Но вътре във всеки Свят има огромен брой нива, Сфери и поднива, които също се отличават едно от друго по качеството на съставляващата ги Материя. Това означава, че имат и различни допустими предели на възможното. Тях също можем да ги възприемаме като отделни Светове, които имат специфични за тях устройство, закони, морал и свое пределно ниво на информираност.

Както ще разберете по-нататък, невидимата за нас Вселена с нищо не е по-малко велика от видимата. Просто **честотата на вибрациите, на които работят нашите органи на зрението, не ни позволяват да видим по-обширната панорама на безкрайното множество от неща, които съществуват в същото това Пространство, което и самите ние обитаваме.**

«Във Финия Свят знаят много за случващото се на Земята, но и мнозина не могат да разберат. Трябва, както и на Земята, да се отнасяме състрадателно към подобно неразбиране. Именно, както на Земята, така и на Небето, не бива да затрудняваме положението с раздразнение. Трябва да вървим след Владиката с пълно доверие, както самият Той следва своя Владика. Може да обикнем този път на преданост. Може да го приемем с цялото си сърце така, че друго решение да е невъзможно. Именно на такава преданост се градят Световете.»

Учителят

Именно разликите между честотите на нашето измерение и честотите на Съществуване на невидимата Вселена не ни позволяват да общуваме с многобройните обитатели на нейните многобройни Светове. Това обстоятелство съвсем не е пречка за тях да влизат в контакт с нашите духовни Същности и да възприемат всекиго от нас чрез различните вибрационни полета, създавани от нашите фини тела.

Различават две форми на интерпретация на Световете – **хоризонтална**, вътре във всеки Свят, и **вертикална** – между неговите нива. Вътре във всяко ниво (Сфери, области, поднива) съществува **холоархия**, т. е. **всички елементи, които съставят това ниво,**

са приблизително равни по статус и са взаимопроницаеми: отгоре надолу – по абсолютен начин, а отдолу нагоре – избирателно и относително. Непреодолимо неравенство и йерархия съществуват само **между всеки от тринадесетте Свята.**

«Възлагам ви да свидетелствате за Огнения Свят като за съществуващ с всички признаци на битието. Огнените цветове се отличават със сиянието си, но можем да ги сравним и със строежа на розите; малките вихрови пръстенчета образуват сякаш съчетания от листенцата на цвета. Така и аромата, преобразен озон, можем да оприличим на аромата на иглолистните дървета. А пък сиянието на аурите прилича на сводове от облаци. Лъчите – на потоци и водопади.

Затова в земните ни представи мъдрецът ще намери подобие на висшите образи. При него няма да се насложи унижението на земното битие, тъй като неговата основа е подобна като енергия на същинската. Мъдрецът не би търсил точно подобие на Бога в земното тяло, тъй като само огненото тяло може да съхранява същите искри, както и Висшите Същества.»

Учителят

*Нашият Свят е създаден от Енергии, които се разпространяват със скоростта на Светлината. Всичко в този Свят има отношение към скоростта на Светлината. **С тази скорост Енергията се движи или под формата на вихър** – и тогава се получават елементарните частици (фотоните), **или под формата на вълна** – тогава възникват *квантите на Светлината*. **Все по-съвършени от нашия стават Фините Светове, които също са изградени от вихри и вълни, възникнали обаче като резултат от движението на Сврѣх-Енергии, които летят със скорости далеч по-високи от скоростта на Светлината.***

Световите нямат **никакви «реални» граници, според нашето примитивно разбиране** – нито високи, нито ниски. Всичко се свежда единствено до способността на Съзнанието на всеки конкретен човек да влиза в контакт с вибрациите на този или онзи Свят, т. е. за **граница, разделяща видимата Вселена от невидимата служи нивото на честотите на нематериалните измерения.**

Работата не е в това, че Вселената е слоеста, като пирог, на върха на който се «възкачва» Бог, а в това, че **мозъкът на всеки от нас е способен да възприема от заобикалящото ни Пространство само информация с определен диапазон качества** (които също са вълни). Тази способност на Мозъка напълно зависи от това **какво качество на вълната (какво биополе) е способна да генерира Душата**, която населява в даденото въплъщение едно или друго човешко тяло.

«Тялото на планетата се създава от мисълта, зараждането на планетата обаче идва не от Финия Свят, а от Огнения. Когато Огненото зърно е вече заложено, тогава и мисълта от Финия Свят може да бъде полезна.

Множество огнени зърна се въртят в пространството. Множество небесни тела вече имат своето фино тяло. Действително, пространството е не само пълно, но и препълнено. Така разрушаването на световите, което се случва ежесекундно, е само физическо зараждане и оформяне на нови тела.»

Учителят

«Често хората усещат необяснимо възторжено или потиснато състояние. Те ще свържат това по-скоро със своя стомах, отколкото да съобразят, че то е приближаване на добрите или тъмните сили. Между другото, тези явления са много чести и силни. Хората често усещат допир или убождания.

Те приписват тези явления на някаква паяжина или прах, но даже и през ум не им минава, че така могат да ги докосват съществата от Финия Свят. Не по-рядко хората чуват движение или шумолене, но биха си помислили в този момент

*за мишки или стоножки, само
и само да прогонят всяко
предположение за явления от
другия свят. Същите тези хора
биха се оплаквали, че Финият
свят не се проявява. Но нали
фините движения не биха
приличали на удари с чук!*

*Така, както и всичко друго,
добриването на Финия Свят
трябва да бъде допускано и
изучавано без страх. Не бива
да осъждаме нещо, на което
даже не сме се потрудили да
обърнем внимание. Ако все пак
хората бъдат ощастливени
да видят Огнено Същество,
те първо биха си помислили за
демон. Такова е изкривяването
на съвременното съзнание.
Такава ограниченост биха
нарекли скептицизъм, критика
или образованост, а по-скоро
би трябвало да я наречем
тъпота».*

Учителят

ВРЕМЕТО Е МИСЪЛ

«За съзнанието не е лесно да побере представите за невидимите светове – заради своята плътна обвивка ние трудно можем да осъзнаем всички възможности извън нашето ползрение. Трябва да привикнем да мислим за цели светове, които реално съществуват. Финият свят не е само наше състояние, той е сам по себе си цял свят със всички възможности и препятствия.

Животът във Финия свят не е много различен от земния, но е в друга плоскост. Направеното не изчезва, напротив – умножава се. Но ако тук ни е трудно да запазим яснота на съзнанието, то там е още по-трудно, тъй като се срещат много явления от нови за нас етапи на еволюцията.

Затова е много важно да пазим завета за яснота на съзнанието. Разбира се, това се изразява чрез действителен синтез. Но ако съзнанието е толкова необходимо за Финия Свят, то колко по-необходимо е за Огнения.»

Учителят

Когато говорим за различните светове трябва да споменем и това, че **за различните степени на организация на световите съществува различно възприятие на това, което наричаме «Време».** Времето не е само хронологическо; **Времето е Мисъл, разглеждана като движение от миналото през настоящето, отиваща в бъдещето;** Времето е движение на паметта, на словото; Времето е образ, символ на възпроизвеждането, повторение. Във всеки конкретен случай **Времето е периодът на съществуване на разглеждания предмет.**

Даже само това ни лишава от възможността да смятаме, че Времето след Смъртта е същото, както и преди нея. За вечния човешки **Дух като че ли няма Време, той съществува във**

Вечността. Затова след физическата Смърт и за човешката Душа като че ли не съществуват следващ ден, следваща година, следващо столетие... Във Вечността няма посока от «до» към «след». Не може да има «до» в една посока, а «след» – в друга; и «до», и «след» съществуват в по-висши от третото измерения във всички посоки. Ако Душата бива привлечена нанякъде, то това привличане може да върви по пътя «до» и «след» **във всяко направление на Вечността.**

Времето също е една от разновидностите на Материята, едно от проявленията на Енергията на Космоса и Волята на Бога-Творец – та нали в зависимост от Времето Материята приема едни или други форми. Ако вземем за пример Земята, можем да кажем, че

с течение на Времето първоначалната структура на нашата планета много силно се е променила, напълвайки се с биоенергийна съставляваща маса, която на свой ред постепенно и непрекъснато се освобождава в междугалактическото Пространство, като го запълва и променя.

Още Аристотел е твърдял, че Вселената има **форма на кълбо**, в центъра на което е концентрирана **Мисълта**, а в периферията – **Материята**. Формата на кълбото е най-съвършената, при отсъствие на съпротивление отвън всички тела в природата се стремят към кълбовидна форма. **В кълбото, което се явява затворена система, всички точки могат да се преместват една спрямо друга, докато в същото време центърът – Мисълта, ще се намира в състояние на покой и равновесие.** Твърдите тела са променливи в голям мащаб, затова и всички планети имат кълбовидна форма. И енергетиката на човека в спокойно състояние също се стреми да заеме кълбовидна форма в **Пространството**.

Сега ще поговорим именно за него, за **Пространството**. Пространството съвсем не е триизмерно, а Времето далеч не е линейно и **те не са отделни Същности**. Те се преплитат по най-тесен начин и **образуват в своята съвкупност «пространствено-времевият» континуум на Космоса – «Пространство – Време»** с различна измеримост за различните Светове: от едно- и двуизмерни до безкрайност.

Можем да представим едноизмерното Пространство като линия върху хартия или във вид на нишки. Съществата от тези Светове живеят само

в настоящето и нямат нито минало, нито бъдеще. Съществата от Световете с двуизмерно Пространство живеят в триизмерна повърхност: ако сложите на една плоскост някакъв обемен предмет, двуизмерното същество ще види само среза на този предмет върху плоскостта. Ако отделим предмета от плоскостта, то той ще стане невидим за него.

Има такова изкривяване на Пространството, което е прието да се нарича **«лента на Мьобиус»** (или «лист на Мьобиус»). И така, ако двуизмерно същество може да се движи по тази «лента», то ще бъде в състояние да възприема както външната, така и вътрешната част на пространствената повърхност. По тази «лента» Съзнанието може да се премести от вътрешната повърхност върху външната, защото тази «лента» всъщност има само една повърхност, която е изкривена по особен начин. Има също така «сфера на Мьобиус» – кълбо в кълбото, или така наречената **«дуплекс-сфера»**, движейки се по която също може да се попадне от вътрешната повърхност на кълбото върху неговата външна повърхност.

За да си представите по-нагледно такава сфера, можете да си представите в своето въображение един обикновен геврек и да си въобразите, че го свивате до състояние на точка. Така вътрешната повърхност на този «геврек» ще започне да преминава набързо около тази точка, а краищата на неговата външна повърхност ще се съединят един с друг. Точно това ще представлява кълбо в кълбото или «дуплекс-сфера». Ако се движите по вътрешната повърхност на тази сфера и стигнете до нейната

централна точка, то през тази точка ще можете да излезете върху външната повърхност на сферата и така да изчезнете от този Свят. Намирайки се в центъра на дуплекс-сферата, вие ще можете да наблюдавате кълбото-сфера и отвън, и отвътре, т. е. да виждате и формата на предмета, и неговото вътрешно съдържание.

Най-простата физическа формула:

$$V = S : t$$

показва, че движението (*скоростта V*) поражда *Пространството (S)* и *Времето (t)*. В пълен покой ($V=0$) изчезват и *Времето, и Пространството* ($S : t = 0$).

По този начин причина за пораждането на Пространство и Време се явяват движението и свързаните с него изменения: растеж, преобразуване, формиране. Освен чисто механичното движение съществуват още биологическо (раждане, съзряване, умирање), интелектуално, интуитивно, волево и много други видове по-фини движения.

Понастоящем са известни **девет основни и пет междинни Космически Свята**. Ние, хората, живеем в смисъл, че се чувстваме нормално и комфортно в своите физически обвивки само в един от най-нисшите, в триизмерния **Физически Свят**, който се характеризира с три статични координати (**височина, ширина, дължина**, т. е. обем) и една динамична координата – **Време**. Основна задача на този Свят е възпроизвеждането и растежът на

Материята на физическите обекти-обитатели и на съставлящите **ТОВА Пространство** части.

Ние, като триизмерни същества, имаме и минало, и бъдеще, можем също така до някаква степен да прогнозираме събитията и да предсказваме какво ни очаква занапред. Ние живеем едновременно и в миналото, и в бъдещето, а това, което наричаме «настояще», е само много тънко «острие на бръснача», което непрекъснато «отрязва» нашето минало от нашето бъдеще. **Физическият Свят се намира вътре във свръхфизическия Свят, създаден от Енергии, движещи се със скорост два пъти по-голяма от скоростта на Светлината**. Следващият Свят, на свой ред, е включен в Реалност, основана на **утроената** скорост на Светлината; следващият Свят е основан на **четири пъти по-голяма** скорост на Светлината; следващият – **на пет пъти по-голяма и т. н.** Така **всеки по-висш по своята организация Свят, енергиите на който се движат по-бързо, ще съдържа в себе си по-нисшите Светове, чиито Енергии се движат по-бавно**.

Времето не е четвърто пространствено измерение, както смята официалната наука, във всеки случай поне за космическите мащаби. **Четвърта координата в четириизмерното Пространство ще бъдат явленията, породени от движението и биологическите явления**, т. е. – в четириизмерното Пространство всички наши движения и биологическия растеж са видими веднага на четвъртата координата, а всички останали явления се разглеждат като функция на Времето.

Биологическото движение (растеж и развитие на биологическите обекти) също поражда триизмерно Пространство със същите координати. Това е Финият Свят, Светът на Енергията, необходим за растежа и движението на Физическия Свят. Обитателите на този Свят се хранят със слънчева Енергия от хранителен произход, тъй като Земята е планета на растенията. В него етерното тяло (поле) на човека чрез СВАДХИСТ-ХАНА-чакрата влиза във взаимодействие със етерните тела (полета) на многобройните обитатели на този Свят. Този психоенергиен център на човека е малко изместен по отношение на другите чакри.

Ръстът на емоциите поражда три- и четириизмерен **Астрален (сетивен) Свят** със същите координати, хранещи се с Енергията на гравитационното поле на Луната. В този Свят обитава астросомът (астралното тяло) на човека. Чрез него той с помощта на **МАНИПУРА-чакрата** си взаимодейства с астралните полета на останалите същества, както от Земята, така и от други планети и Галактики. В резултат от своята сетивна дейност Астралното тяло (поле) на човека продуцира в този Свят множество всевъзможни енергийни образувания – Астроформи, които много се различават в зависимост от качеството на образувашите ги енергии. **Разграничават се две нива на Астралния Свят:** *низш Астрал* (Кама-Арупа) и *висш Астрал* (Кама-Рупа). Първият се обитава от същества, породени от отрицателни чувства и емоции (страх, злоба, ненавист, завист, ревност и т. н.).

«В дълбините на духа си хората знаят за полетите в Безпределността, но забравили за значението на далечните светове, сноват безсмислено по земната кора. Не бива да се говори против земните предмети, както и против продуктите на творчеството, не бива да се говори против пътешествията, които могат да бъдат висша школа, а цялото земно битие трябва да бъде осмислено в границите на Висшия Свят.

Трябва да мислим за приближаването на много необичайни времена. Нито жестокостта, нито грабежа, нито предателството, нито лъжата ще ни помогнат против огнените вълни. Не толкова срамът, колкото страданието ще ни принудят да търсим спасението.»

Учителят

Астросомът на човека, който «пътешества» из *нисшия Астрал* по време на сън или по време на астрално излизане, изпитва много неприятни усещания и дискомфортни състояния: болка, страх, задушаване, а понякога и наранявания, които се проявяват даже върху физическото тяло. Ако човек със своето Съзнание се намира в Сферите на *висшия Астрал*, чрез чакрата Манипура той ще възприема само положителни емоции и благотворната енергетика на неговите обитатели. Астроформите

«живеят» в Астралния Свят, там си взаимодействат една с друга и с астралните полета на живите хора, като след известно време се разпадат или биват поглъщани от по-мощните Астроидеи, ако не бъдат подхранвани от вибрациите, които са ги породили.

Най-важното усещане за Време дават движението и ръстът на интелекта, способността да се мисли и анализира. Тези способности и качества пораждат четириизмерния Свят, в който съществуват четири статични координати (ширина, височина, дължина, Време) и една динамична координата – ръста на интелекта. В този Свят координатата на Времето става статична, т. е. Времето се променя като понятие, а движението се поражда от интелектуалния растеж. *Ако по някакви причини интелектуалните способности у човека не прогресират, то съществата от четириизмерния Свят ще видят този човек като нещо неподвижно.* Този Свят се храни с Енергията на гравитационните полета на всички проявени и не проявени планети от Слънчевата система. Тъй като за главна планета смятаме Юпитер, то нейното влияние се явява основно.

«Към какво ще се устремим – към ограниченото или безпределното? Земното пребиваване е краткосрочно, свои ограничения във Времето имат Финият и Мисловният Светове. Извън всякакви времеви ограничения е Огненият Свят, значи към него трябва да се стремим. В световите с времеви

ограничения се получават огнените доспехи. Земният свят е като улица без изход – или възкачване, или разрушение. Даже Финият Свят няма да удовлетвори устремения дух.

Всички други животи са само приготовления за всеобхватността на Огнения Свят. Слабият дух се ужасява от разстоянието до Огнения Свят, но родените за възход духове могат само да се радват.»

Учителят

Интелектуалното тяло (поле) на човека в резултат на мисловната дейност може да поражда особени фини енергийни образувания – Мисъл-форми и Мисъл-образи, същината и съдбата на които е същата, както и на Астроформите. **Менталното тяло (поле) на човека има две основни качествени вибрационни нива: Рупа-Манас** – оперативно, логическо мислене, т. нар. Ум, който си взаимодейства с физическия организъм на човека чрез менталната Централна чакра, и **Арупа-Манас** – ниво на образното мислене, т. нар. Разум, който си взаимодейства с физическия организъм чрез малката междинна ментално-кармична чакра на Разума посредством китайските енергийни канали.

Движението, стремежът на човека към самореализация, т. е. растежът на реализационната Воля, поражда петизмерния Свят с пет статични координати (ширина, височина, дължина, Време, интелект) и една динамична

координата – растеж, движение (увеличаване или намаляване) на реализационната Воля. Това е Кармичният или Каузалният Свят. В него се намират всички причини и следствия от нашето минало съществуване и неговото влияние върху настоящия ни Живот. Този Свят тясно се доближава и съединява с междинния Атмо-Кармичен или Ментално-Кармичен Свят на Разума. С физическия организъм Каузалното тяло е свързано чрез гърлената **чакра ВИШУДХА** и енергийни канали.

В Света на **шестте** измерения на Пространството Времето се поражда от формирането, развитието на интуицията, която образува една динамична координата. Шестте статични координати на този свят се образуват от дължината, височината, ширината, Времето, интелекта и Волята. Това е Светът на Сврѣхсъзнанието, Будхи, Махат, Ишвар. Той се подхранва от Енергията на гравитационното поле на нашата Галактика и чрез него може да си взаимодейства с Интуитивните Светове на други Галактики. С физическото тяло на човека този Свят взаимодейства чрез чакрата Аждна.

В Света на **седемте** измерения *времева динамична координата е движението, растежът и повишаването на качеството на вибрациите на Любовта* (всички останали форми на движение – дължина, височина, ширина, Време, интелект, Воля и интуиция, са проявени върху седемте координати на Пространството). Това е Светът на Нирвана, на Космическото Съзнание, на блаженството от пълното единение с Бога. Той се създава за сметка на Енергията на гравитационното поле на

нашата Вселена. В тялото на Нирвана (растеж на Любовта) Времето тече **НАТАМ** и **ОБРАТНО**, за разлика от нашето традиционно разбиране на Времето, при което то тече само в една посока – **НАТАМ**. С физическия организъм на човека е свързан чрез сърдечната чакра – **АНАХАТА**.

В Света на **осемте** измерения битува **нашата Монада, Атман, Изначалната Божествена Същност**. С физическия организъм този тайнствен Свят си взаимодейства чрез чакрата на Неповторимата Индивидуалност с чакрите на Космическия Свят. **Колкото по-тънък е Светът и неговата Материя, толкова повече Времето е подвластно на съзнателните Същества на този Свят**. Светът на Божествената Реалност (Абсолютата) – за разлика от другите Светове, има безкрайно множество измерения. С космическото тяло на човека е свързан чрез коронната чакра – **САХАСРА**.

Всяко от изброените проявления на движението поражда «Време» със свои характеристики, затова **Времето в различните Светове тече различно**. Не можем да кажем, че го няма изобщо – в човешкото Съзнание, свикнало всичко да определя и фиксира в ясна форма, това не се побира: докато има поне някаква последователност, движение, дотогава ще съществува и **усещането** за Време. Със спирането на Времето във Физическия План се спира и движението, всички действия и изменения се прекратяват, стават неосезаеми и невидими за физическите сетивни органи. Като че ли, повтаряме, причина за пораждането на Пространство-Време е движението: растежът, преобразува-

нето на нещо или някого, раждането, Животът, Смъртта, изменението на качествата и характеристиките на интелекта, Волята и т. н.

Т. е. *механичното движение е спомогнало за възникването и появата на биологическия Живот, който на свой ред е довел до появата на такива явления като интелект, Воля, интуиция, любов.* И ако приемем механичното движение за по-грубо, а биологичният Живот за по-fino явление, то можем да допуснем, че *от по-фините времеви характеристики се раждат още по-фини.*

Живеейки в триизмерното Пространство, можем да възприемаме само сенките, проекциите на четириизмерните обекти – по същия начин, по който върху една плоскост не можем да видим изцяло триизмерен обект. Това предизвиква много усложнения и грешки на възприятието. *Например,* много от боговете на индийския и тибетския пантеон се изобразяват с множество различни лица, съвсем не приличащи едно на друго: едни от тях са прекрасни, други са страшни и уродливи.

От гледна точка на древната езотерика **боговете са многоизмерни Същества** и явявайки се в нашия Свят, те ни показват само една от своите проекции, която ние възприемаме като отделно тяло. Така тези различни ликове и големият брой ръце символизират различни проекции – образи на един и същи бог – четириизмерно или многоизмерно Същество. *Например,* една от проекциите на конуса е кръгът, а друга е триъгълникът... По аналогичен начин можем да разберем и един

от най-сложните образи на християнството – триединството на Бога: **Дух, Отец и Син – Светата Троица.**

Възможно е някога всички неща и наблюдаваните на нашата планета явления да съществуват едновременно – и в миналото, и в настоящето, и в бъдещето. Но **докато миналото, настоящето и бъдещето се различават едно от друго, дотогава ще съществува и Времето.** Във Финия Свят то се усеща като явление на последователност. Разбира се, вътре в себе си, в дълбочината си, винаги можем да намерим място за Безмълвието, където всичко като че ли съществува едновременно, в Хармония, но *щом Душата след отделяне от физическото тяло започне да разглежда нещата поотделно, незабавно възниква и последователността.*

Сливането с **ВСИЧКО** е нещо друго. Да, умрелият не забелязва Времето, но **в мига, в който започне да свързва себе си с отделни вещи или да ги осъзнава, незабавно ще се прояви и Времето.** Несъвпадането на физическото и интроспективното Време крие в себе си големи възможности за развитието на всевъзможни способности у човека. *За една секунда във Физическия Свят във Финия Свят може да се зароди, развие и умре цяла Вселена.* Това може да ви се струва невероятно, но е факт. Цялата работа е в това, че *с една и съща мярка (секунда или минута) е недопустимо да измерваме различни времена, така както и с метър не можем да измерим многоизмерните Пространства.* Като обединява в себе си няколко свята (техния цялостен спектър), човекът обединява и различни Времена и Про-

странства, явявайки се едновременно граждани на много Светове.

Сега стоим в епицентъра на «големия взрив» и проследяваме как се раздува до безкрайно огромни размери свръхразумното Същество, чието име е Вселена. На «границите» на тази **Божествена Същност** разлитащото се от взрива вещество достига светлинни скорости. Летейки по затворени траектории, светлинните кванти изпълват вътрешното «Пространство» на Бога на нашата Вселена с ослепително сияние. Но не ни е дадено да видим тези сияещи «границы», тъй като те постоянно се отдалечават от нас със скоростта на Светлината. А и нима можем да наречем граници това, което ни отделя от **Нищото** и отива в **Нищото**?

Но да продължим нашето изследване. И така, **Времето създава определена ритмична пулсация на силовите полета, способстващи – по силата на Закона за Космическия Магнит за хармонизацията на положителните и отрицателните Сили на Първоматерията.**

Богът-Творец на основата на Фундаменталните Закони на Своето Битие създава от Първоматерията, като енергийна универсална субстанция, пространствено-енергийни и времево-енергийни производни и комплекси Сили за разпределяне и концентрация на Енергиите на Пространството и Времето по Зони на ритмичност.

Зоните на ритмичност са области от организирана Първоматерия, всяка от които има конкретен брой ритми на векторните проводници на Силите на Първоматерията. Именно тези Сили пораждат Простран-

ство-Времето с безкрайно разнообразие от Форми на Божественото Съществуване. Всеки вектор на Силите, притежавайки определено количество информация, определя посоката на промяна на ритмичността на Пространството и в същото време изпълнява ролята на енергиен проводник, който свързва няколко Пространства с различна ритмичност. Колкото по-слабо организирано е Пространството, толкова по-слабо устойчив ритъм на взаимодействие на различните ритмичности, стремящи се към безкрайността, има то.

Всяка Зона на ритмичност има **бариера** на Сферите си, създадени на Принципа на индивидуално-времето развитие на базата на Закона за Знаковата Дистанция. **При опит да преодолее бариерата на Сферата психиката на всяко разумно същество, което не е достигнало в развитието си до нивото на познание на Знаковите Закони неизбежно ще бъде разрушена.**

Екипажите на всеки космически кораб задължително имат карти на ритмичността на тези участъци от Космоса, в които отиват. В противен случай гибелта е неминуема. **Най-опасната в това отношение Зона с изменен ритъм на пулсациите на ритмичността в нашата Слънчева система се намира зад Марс, което е било причина за много, в това число и твърде големи (от планетарен мащаб) катастрофи, а също така и за гибелта на неподготвените за това Съзнания на хора, навлезли с финото си тяло в тази смъртоносно опасна Зона.**

На Земята Физическият Свят се подхранва от електромагнитното и

гравитационно поле на планетата. Този Свят си взаимодейства с физическото тяло на човека чрез най-нисшия енергиен център – половата чакра МУЛАДХАРА. В тази чакра е съсредоточена Енергията на Кундалини – запасът от потенциална физическа и психическа енергетика на човека за целия му Живот.

С помощта на движението нагоре или надолу на Енергията Кундалини по енергийния канал, Съзнанието на човека се свързва с електромагнитното и гравитационното поле на Земята. Между другото, принципът на преместване на човека в миналото или бъдещето е основан именно на умението да се владее съотношението между разнопосочните Енергии на Времето. **Като изместваме своята точка на събиране на информация или точката на своето Съзнание, ние можем да «влизаме» и «излизаме» със Съзнанието си във вихъра на въртене на една или друга чакра, която се явява вход и изход в Света на съответстващите ѝ вибрации.**

При това трябва винаги да си спомняме за тринадесетия, «кафяв» или дяволски Свят, който също има своите девет основни нива и като че ли е противопоставен на останалите дванадесет. Това е Светът на злобата, завистта, отрицанието, разрушението и т. н. В индуизма той се нарича Свят на Шива, а в християнството – Свят на Луцифер, на Сатаната, на Дявола. **Той се разпростира в цялата Вселена, а Земята му е базова планета.** Ето защо Земята е станала център на вселенската битка между Божественото Добро, Любовта и Космическото Зло, затова и на

Земята е възможно движение на Съзнанието – не само неговото израстване, но и падение. За този Анти-Свят, за неговите закони и обитатели ще поговорим по-подробно в някоя от нашите следващи книги.

Фините Светове се отличават от Физическия по това, **че техните Сфери имат минимум четири и повече вектора на измерване**, а нашият феноменален Свят има само три такива вектора. Затова за съществата от Финия Свят е също така достатъчно сложно, но възможно да проникнат в нашия Свят без да знаят месторазположението в Пространството на специалните хиперпространствени тунели. Съществуват също така Пространства, т. н. «**Малки Безкрайности на Космоса**», в които фактически става умножаване на измеренията, но които при това нямат изход в други Светове заради много мощната бариера на своите Сфери.

По този начин *Пространството с определена ритмичност се заражда за сметка на преработването на положителните Енергии* на Бога-Творец. Преработената енергоматерия започва *самостоятелно да пулсира и да се одухотворява, устремявайки се обратно към Монадния Свят*. Така се заражда Великият Живот на Космоса и става одухотворяването на цялото разнообразие от Форми на Материята, което ги дарява със способността за активно самопознание и ги насочва към Пътя на заръщането – на ново качествено ниво, към Бога.

РЕКАТА НА ВРЕМЕТО

В Космоса съществува огромна *синусоидална «река на Времето»*. Това е определено, затворено и цилиндрично по своя плоскостен напречен разрез ниво. Нагледно можем да си го представим във вид на «охлюв-свредел», завит като спирала и имащ в горната си част много по-голям диаметър, отколкото в долната. В този своеобразен свредел са усукани няколко Вселени. Нашата Вселена е само края на този «свредел». **Всяка следваща навивка на «охлюва» има по-високо ниво на Енергия и информация.**

Всяка Галактика също така се върти около собствената си ос, перпендикулярна на галактическата плоскост, при което ъгловата скорост на въртене при различните разстояния от центъра на Галактиката е различна: колкото е по-далечно разстоянието, толкова ъгловата скорост на въртене е по-ниска. Слънцето с цялата си планетна система е отдалечена на разстояние **10 кпк*** от центъра на нашата Галактика, която на това «място» се върти със скорост **25 км/с.кпк.** За сравнение ще кажем, че ако е два пъти по-близо до центъра, тази ъглова скорост ще е почти два пъти по-голяма.

«Реката на Времето» може също така да се представи във вид на тръба, която има през равни промеждутъци диаметър от **26 до 32 парсека**, вътре в която са разположени няколко Вселени. **По краищата на тази «тръба», включвайки границата, Времето тече почти три пъти по-бавно, откол-**

кото в основното, по-плътното русло. Ако вземем няколко несмесващи се цветни течности и започнем да ги пропускаме през тази «тръба» със скорост «п», – това именно ще бъдат «Вселените», които минават с различни скорости по «тръбата» без да се смесват една с друга благодарение на различните си физико-химични свойства.

Всяка Вселена се движи в «тръбата» неправолинейно: по-тежките Галактики се стремят към центъра на «тръбата» и малко изостават от по-леките и близките. Нашата Галактика, свита във вид на спирала, се намира по-близо до периферията. Между Вселените съществува особен род Пространство, при преминаване през което с обектите могат да се случат разнообразни метаморфози.

В по-висшите от третото измерения могат да бъдат «опаковани» безкрайно множество Вселени – такива като нашата и по-сложни от нея. Лесно можем да разберем как става това, използвайки аналогия с плоския свят. Можем да си представим как от една Вселена можем да попаднем в друга чрез **хиперпространствен тунел.** Подобен тунел може да съединява както много отдалечени точки от една Вселена, така и различни Светове. Той може да няма дължина или може да се възприеме като дълъг «люк», «проход», «тръба»: както стъклото притежава прозрачност само в определен диапазон от електромагнитните вълни, така и **хиперпространствените тунели имат различна степен**

на «прозрачност» за различните обекти с различна природа.

Във Вселената съществуват не само енергийни тунели, но и **космически водни потоци** и много други канали и преходи. Всички те съществуват **независимо** един от друг и могат даже да се пресичат в точки, които се намират в централните планети на Галактики. В този аспект влияние оказват както обема на планетата, така и нейната форма и размери. Такива канали минават и през Земята и нашите изкуствени космически обекти също така много често попадат в подобни потоци, като ту изчезват в тях, ту се появяват отново. *В по-развитите от нас цивилизации са създадени цели подробни карти на тези потоци, до които на човечеството скоро, в началото на 20-те години на следващото хилядолетие, също ще бъде даден достъп.*

Всички Звезди, планети и Галактики се движат в гигантска «тръба» или «охлюв», където за всяка от тях е отредено конкретно времево «русло». Във всяка Галактика има спираловидни ръкави, които представляват плътни вълни, въртящи се като едно цяло, с една и съща ъглова скорост. В място с определена отдалеченост от центъра на Галактиката скоростта на въртене на ръкавите съвпада със скоростта на въртене на Галактическото вещество, което създава в тази т. нар. **«Зона на Живота»** (пръстен, пояс) особени условия, които съществено се отличават от всички останали места. Много е важно това да се знае от всеки, който сериозно изучава Космоса по време на своите излизания от тялото си. **В тези особени условия се намира**

и нашето Слънце със своята планетна система, което се придвижва по окръжност с център, който съвпада с центъра на Галактиката, като при това пресича по ред различни ръкави от Галактиката. **Понастоящем ние се движим между ръкавите на Персей и Стрелец и трябва да изменим този път за време, равно на 4,6 милиарда земни години.**

При влизането във спираловидния ръкав условията за съществуване на всички форми на Живот съществено се променят, тъй като близо до вътрешния край на ръкава става ефективно образуване на нови и свръхнови Звезди от втори тип, което оказва пагубно влияние върху биосферата на Земята и на други обитаеми планети. Така че **ние, както и останалите неразвити цивилизации, които в «пояса на Живота» на Галактиката наброяват около 40 милиона (!), можем да съществуваме само в този период от време, докато се движим между спираловидните ръкави на Галактиката.**

Ако една цивилизация, подобна на нашата попадне в спираловиден ръкав, няма да се наложи да говорим за нейния Живот, тъй като тя ще е подложена на най-силното излъчване, което могат да издържат само Същности, развиващи се в енергийни, а не в белтъчни форми. Така че **ние имаме в запас още около 3,3 милиарда години до пълния преход в енергийна форма на съществуване.** Ще добавим само, че приблизително **2/3 от всички цивилизации в нашата Галактика се намират на технологично ниво, което значително превишава нашето.**

В повечето случаи всички планети се движат като разместват времевите вълни, усукани пред всяка от тях. Ако погледнем към бъдещето откъм планетата, тези вълни са усукани обратно на часовниковата стрелка и се вливат във вид на тунел в енергийния поток. Този тунел е образуван от Енергията, а Времето се завърта обратно на часовниковата стрелка, като обхваща изцяло планетата. Зад всяка планета остава следа, която е копие на «времевия охлюв», но не е усукана като въже, а е по-свободна. **Тази следа е съставена от всички събития, подобно на тези, които съставляват Живота на всеки отделен индивид, подобно и на тези, които образуват цели исторически епохи.**

Ако погледнем по посока на движение на Времето, то всички Вселени с цялата влизаща в тях информация, а също така самият «свредел» («Реката на Времето») са завити по посока на часовниковата стрелка. Това образувание – «реката» – не е пронизано от никакви осезаеми физически линии, а има еднородно-дисперсна среда. Всички Галактики и планетарни тела създават свои физически завихряния на Времето. Тези завихряния се групират и усукват по времеви полюси във вид на по-дребни «охлюви», предизвикват собствени завихряния, които зависят от енергийните и физико-химичните свойства на самите планети с протичащите в техните недра и на повърхностите им процеси.

При по-голямата част от цивилизациите на нашата Вселена за еталон на Времето е приета единица, равна на 2,5 милиарда години – това е време-

то, за което нашата Вселена минава една навивка от спиралата и по-точно съвпадането по вертикала едно над друго. *Времева единица* е скоростта на движение на обекта по този гигантски времеви «свредел». **Всяка Вселена със своите Галактики прави един оборот по «тръбата», който е равен на една времева единица, т. е. на 2,5 милиарда земни години.** От началото на «тръбата» до нейния «край» са около 25-30 времеви единици (нашата Вселена е изминала път, равен на 9,5 времеви единици).

Галактиките имат собствено въртене и се движат обратно на движението на Вселената, т. е. винтообразно или змиевидно по «охлюва», запазвайки същата структура на навивките, както и във Вселената. Ако си представим това като една пружина, то пръстенчетата ѝ в горната част са композирани много плътно, а тези в долната образуват своеобразна дълга «опашка».

ВРЕМЕВИ ФАКТОРИ

«Понастоящем Небесните Сили с нас невидимо служат – новото разбиране на реалността на Невидимото Пространство вече е крачка към действителността. Не можем да се гордеем със знанието, докато в съзнанието ни не се врасне нашият Невидим Свят.»

Учителят

Понятието «Време» включва в себе си понятието **«времеви фактор»**. Ние все още смятаме Времето за необратимо, но много скоро човекът ще се научи да го управлява и благодарение на тези «фактори» не само свободно да посещава други Светове, но и да получава достоверна информация за своето минало, за развитието и историята на Земята. **Когато човекът се научи да управлява своите две структурни единици – белтъчната и полевата, той ще може да се придвижва на огромни разстояния без да използва за това технически приспособления.**

Във връзка с това бихме искали да отбележим **пет времеви фактора**:

1. *Земята, която се върти около собствената си ос с всичко, което се намира върху нейната повърхност и във вътрешността ѝ, едновременно се движи във Времето, като образува в четириизмерното Пространство спирала.*

2. *Земята се върти и около Слънцето и в същото време – по спирала.*

3. *Слънцето се върти около центъра на Галактиката и заедно с това се движи в един времеви «охлюв».*

4. *Галактиката се движи във времеви «охлюв».*

5. *Вселената се движи в «тръба».*

Качествените различия между посочените времеви фактори се заключават не само в тяхната енергийна и информационна наситеност, но и тяхната геометрия. **Времевите фактори са изход в някои междугалактически отправни точки, които не се подчиняват на нашите земни закони.** Знаейки законите и свойствата на времевите отклонения на небесните тела, човек ще може даже без да съставя небесни карти да се премества в Пространството и Времето с огромни скорости, които няколко пъти превишават скоростта на светлината, като съхранява в паметта си цялата натрупана за всичкото си Съществуване информация.

Отклоненията, които възникват около всяка Галактика, обуславят нейните **вихрови потоци**, които и представляват времевите фактори. Така например **третият времеви фактор определя междугалактическите времеви спираловидни завихряния на Пространството** (така нареченото **«темпорално Пространство»**).

Както напред в движението на Галактиките, така и напред в движението на Вселените, възникват времеви нестабилности във вид на спираловидни завихряния. Ако разполага с определен запас от Енергия, човек може да прониква от един времеви вихров поток в друг. Както при всяка отделно взета Галактика, така и при всички заедно, тези завихряния се завъртат обратно на часовниковата стрелка по отношение на движението на Вселената. Този, който може да се ориентира в този въпрос, ще може да разбере и принципа на **физическото преместване във Времето**.

Времето е условно измерение – то е просто форма на движение, една от формите на съществуване на Материята. Настоящото измерение трябва да има положителна, отрицателна и нулева величини. Учените и досега не могат да проумеят, че **гравитацията и изместването на Пространството са също видове измерения**. Нашият **триизмерен Физически Свят има три координати: височина, ширина и дължина**. При нас всички видове механични движения, както и някои биологически преобразования, се отразяват върху времевата координата. Координатите на другите измерения са по същество координати на различните времеви характеристики.

Във всички Светове, които съм изучавал по време на многобройните ми астрални излизания, **гравитацията** (по-простичко казано чувството за тегло, тежест) **се проявява в нашия Физически Свят като феномена на електромагнетизма**. Ако допълним нашето Пространство с още една координата, то в него ще действа само

едно четириизмерно гравитационно силово поле, част от което са наблюдаваните от нас на Земята електромагнитни явления.

«Реката на Времето» съвсем не е равномерна и еднородна, както представят това физиците в нютоновския модел, а е разбита на множество потоци, които не се смесват – подобно на топлите и студени течения в океана. Качествата и характеристиките на всеки от тези потоци зависят от много фактори – **от позицията на наблюдателите, от скоростта на тяхното движение по отношение на наблюдаваното събитие, и от наличието наблизо на масивни космически обекти, които също са способни да оказват влияние на Пространство-Времето**. Вариациите в гравитационното поле в различни части на Вселената имат изкривяващо действие върху Пространството, което кара потоците на «Реката на Времето» да текат с различно темпо.

Представете си, че потокът на човешкото Време във вид на «лента» се движи със скорост равна на едно деление на секундата. За да се намираме в този поток, трябва да се движим синхронно заедно с него. А сега си представете, че сме спрели «лентата» на потока на Времето и сме обозначили на нея това място, където стои някакъв човек. След като отново пуснем «лентата» в движение, човекът, който се намира до обозначената от нас черта, ще се намира в настоящето, той Е. Но ако направи дори една крачка в някаква посока от чертата, него няма да го има там, т. е. **в ДАДЕНОТО ВРЕМЕ НЕГО ВЕЧЕ НЯМА ДА ГО ИМА**.

«Настоящето» – това е точка в Пространството, в която се сливат **«миналото»** и **«бъдещето»**. Съвпадането във Времето осигурява «реалността» на нашето илюзорно съществуване във Физическия Свят, а всяко несъвпадане веднага пренася човека в други Светове, с други характеристики на потока на Времето. Този, който възнамерява да усвои техниките на астралните излизания трябва да разбере, че не само човекът, но и минералите, растенията, животните, планетите и даже Галактиките имат собствени «ленти» на Времето.

Освен това, трябва да се знае, че само когато човек се намира в съвпадение с времевия поток и пребивава в настоящия миг, той може да постигне духовно израстване, проявление на Духа във Физическия План. За съжаление, преобладаващата част от човечеството прекарва своя Живот в плен на фантазиите, бляновете и съновиденията, което го лишава от възможността да постигне истинска съзнателност.

Ако наблюдавате заобикалящите ви хора, ще се убедите в това колко неуверено се държат те в Живота. И в щастието, и в нещастieto, те повече приличат на лунатици, неразбиращи какво се случва с тях и и незнаещи как трябва ПРАВИЛНО да се реагира на непрекъснатото променящата се заобикаляща обстановка. Те само смътно подозират, че **Животът е Хаос, в който човек се чувства изгубен, но едновременно с това се страхува да погледне в очите ужасната действителност, предпочитайки да**

крие своя страх зад собствените си измислици, фантазии и неизпълними проекти. По този начин, повечето от хората просто са «изпаднали от Времето» и, намирайки се в плен на своите илюзии, напразно изживяват своя Живот. Разберете, че нашата **реална възраст** се образува не от сумата на преживените години, а от сумирането на отрязъците от Време и по-точно на миговете, в които се е проявявал нашият Дух, което е дало възможност на нашето Съзнание да повиши своята духовност.

Към основните свойства на Времето се отнасят: **изменчивост, нецикличност, разтегливост, свиване, деление на определени отрязъци, еднопосочност, обемност и проницаемост.** На различните звезди и планети Времето има различна плътност, която зависи не само от техните размери, но и от вътрешната им Енергия. Най-голяма плътност Времето има в т. нар. **«черни дупки».** Които и да било материални обекти, например космически кораби, попадайки в гравитационното поле на такава «дупка», ще бъдат погълнати в нея, разложени на съставящите ги елементи и превърнати в Енергия.

Но ако човек излезе в Космоса в своето фино тяло и умее да го управлява, няма да го грози такава опасност, напротив, **той ще може да използва Енергията, отделена при разформироването на «дупката» във вид на Материя за транспортни цели като « платно» на уиндсърф, за да се придвижва в Пространството .**

Веществото и Енергията са напълно взаимобратими, това е своеобразно състояние на Материята, при което е възможен пълен преход от едно качество в друго. Нашите биополета също са част от тази Енергия, но нашите «безсмъртни Души», обвивките на полетата ни, не зависят от никакви външни Енергии и могат да се преместват в Пространството с космически скорости, подобно на атомната частица *неутрино*.

«ЧЕРНИТЕ ДУПКИ» – ИЗТОЧНИЦИ НА МАТЕРИЯТА НА АНТИСВЕТА

«Триизмерността е окови на демона. Действително, този, който е сковал човешкото съзнание в триизмерност, е бил истински тъмничар. Как е могла да бъде скрита такава прекрасна, висша измерност! Древната мъдрост никъде не е настоявала за три измерения. Ограничението е заело умовете едва при огрубяването на човечеството».

Учителят

Да се спрем по-подробно на «черните дупки», доколкото те имат най-пряко отношение към разглеждания от нас в следващите книги **Антисвят**. В центровете на някои Галактики периодически стават гигантски взривове. Струи вещество се изтръгват от техните централни области, а отделянето на енергия значително превъзхожда това, на което са способни обикновените звезди в галактиките. *Източник на антиматерията и енергията на Антисветовете на активните галактики са «черните дупки», разположени в тяхната централна част.* Масите на черните дупки са заключени в границите от няколко хилядолетия до няколко милиарда Слънца.

Веднъж образувала се, черната дупка през цялото време се увеличава за сметка на всмукване на вещество от

заобикалящите я области. Това още повече усилва нейното гравитационно притегляне, като увеличава способността ѝ да всмуква още повече вещество. Когато веществото пада към черната дупка, отначало то се захваща за орбитата около нея. Така става поради това, че всмукваното вещество отначало трябва да загуби част от енергията на движението си. В резултат черната дупка се оказва обвита от въртящия се диск на приближаващото се към нея вещество. **При падането на веществото в черната дупка се отделя огромно количество Енергия. Черната дупка насочва тази Енергия под формата на струя, излитаща покрай оста на въртенето ѝ.** На вътрешния край на диска се извършва постоянно откъсване и падане на веществото в пастта на черната дупка.

Според това как черната дупка става все по-масивна, нарастващата сила на нейното гравитационно поле ѝ позволява все по-лесно да прихваща заобикалящите я звезди и да ги разкъсва на парченца. В нормалните звезди Енергията се освобождава при превръщането на водорода в хелий в хода на ядрения синтез. Този процес превръща в Енергия по-малко от 1% от масата на звездите. Въртящата се черна дупка е доста по-ефективна, защото в Енергия може да се превърне почти половината от падащата в нея Материя. Масата преминава в Енергия в значително по-големи пропорции. Главен източник на Енергия и Антиматерия за повечето високо енергийни Галактики във Вселената е не ядреното горене вътре в нормалните звезди, а действието на въртящата се черна дупка.

За сметка на «черните» и «белите» дупки се разпределя Енергията между Световете и Антисветовете в цялата Вселена. Веднъж на четири земни години в «черните дупки» се извършва голямо натрупване на Енергия. На тези периоди съответстват високосните години, когато на Земята преобладава въздействието на неблагоприятни за човека Енергии. Натрупването на Енергии в «черните дупки» увеличава броя на огнищата на военна опасност и повишава смъртността на Земята.

«Черните дупки» имат множество крайно екстравагантни свойства, каквито останалите Звезди не притежават, даже такива много екзотични от тях, като неутронните. Преди всичко те са Звезди-невидимки, защото не изпращат в Пространството абсолютно

никакво излъчване. За физическия наблюдател тях просто ги няма, макар че по всички закони на физиката всеки обект, който има определена маса и температура, трябва да излъчва нещо. Още повече, че температурата на «черните дупки» може да достига милиарди градуси по Целзий.

Може да се каже, че «черните дупки» не са «небесни тела» в общоприетия смисъл, но те също така не са и излъчване. Това са действително КАТО ЧЕ ЛИ «дупки» във Времето и Пространството, които се образуват в резултат от това, че в силно увеличаващото се гравитационно поле Пространството се изкривява много силно и характерът на течение на Времето се изменя.

Определяща и може би даже единствена характеристика на «черните дупки» е масата. В друго разлика между отделните дупки практически не съществува и затова може да се каже, че «черните дупки» с еднакви маси са идентични. Що се отнася до формата, то тя е идеално сферична. Всяко отклонение от сферичността дупката «изхвърля» във вид на излъчване. Между другото, дупките «изхвърлят» и всевъзможни полета, оставяйки за себе си само сферичното поле на притеглянето и сферичното поле на електрическия заряд.

Най-много Енергия поглъща «черната дупка», разположена зад съзвездие-то Орион, която не се вижда от Земята. В самия център на Млечния път се намира източник на колосална Енергия: сияейки като сто милиона слънца той е толкова малък по своя размер, че би могъл изцяло да се помести в

орбитата на Юпитер. Неговата маса е приблизително милион пъти по-голяма от масата на Слънцето. **Там се намира черна дупка, която жадно излапва междузвезден газ и прах и притегля в себе си прясна енергийна храна от раздробения газов пръстен.** Падайки върху тази черна дупка, газът се нагрива и се отделя колосално количество Енергия, която могат да наблюдават и нашите астрономи от Земята.

От видимите за нас дупки може да се посочи и обект, който се намира в «двойната звездна» система, *разположена в съзвездието Лебед*. Общо във Вселената има много милиони «черни дупки». Сега се е образувал затворен цикъл от няколко Галактики, където периодично се извършва ту изхвърляне на Енергия, ту нейното натрупване. В останалите съществува Хаос: взривове и раждане на нови планети, съпроводени с такива космически процеси, каквито в най-близките до нас Галактики няма.

До своето преобразуване «черната дупка» достига обем от няколко парсека, а след това се свива приблизително до размерите на нашата звезда – Слънцето. При което тя има и чудовищно огромно тегло и даже след своето разпадане заема обем от порядъка на няколко парсека. **Ако нейната маса не превъзхожда слънчевата с повече от 1,4 пъти, дупката се стабилизира и се превръща в бяло джудже.** Бяло джудже с масата на Слънцето по своя обем е приблизително равно на Земята. **Чашка вещество от такава звезда би тежала на Земята стотици тонове.** Колкото по-масивни са белите джуджета, толкова по-малък е техният обем.

Когато «черната дупка» напълно се насища с Енергия, се извършва своеобразното ѝ изхвърляне или разреждане под формата на различни форми на Материята, запълващи огромни космически Пространства. **Тази Енергия частично отива за образуването на свръхнови звезди.** Това можем да си представим като Земята, свита до размерите на топка за тенис, с последващо мигновено освобождаване на цялата тази свита Енергия.

При свиването на Звезда (при запазване на нейната маса) радиусът ѝ се намалява, а силата на притегляне става безкрайно голяма. Когато радиусът започва да се приближава към нулата, силата на притегляне става безкрайно голяма. Такъв радиус е прието да се нарича *гравитационен*. За Земята той е равен на един сантиметър, а за Слънцето – на три километра. **Ако космически обект лети близо до «черна дупка» на разстояние по-малко от два нейни гравитационни радиуса, може да бъде хванат от нея, което за него ще има катастрофални последствия – той ще падне в дупката.** «Черните дупки не могат да бъдат открити с телескопи поради това, че фотоните, приближаващи се към дупката на разстояние по-малко от един и половина от нейните гравитационни радиуси, се всмукват от силата на гравитация на дупката и се навиват на нея като на кълбо. Затова ние не ги виждаме.

При подхода на «черната дупка» към своя гравитационен радиус **Времето по часовника на земния наблюдател ще протича все по-бавно и по-бавно и накрая ще спре, когато Звездата се свие до размерите на топка за тенис.**

След това се извършва взрив с колосална мощност, еквивалентен по сила на взрива на един милион мегатонни водородни бомби. При това се отделя огромно количество Енергия, която по нататък се предава на «белите дупки». Така завършва своето съществуване «черната дупка».

«Черните дупки» могат да изчезнат в резултат от определени квантови процеси, които са възможни само в силно гравитационно поле. След като от дадения обект са прибрани абсолютно всички частици и кванти Енергия, там все още остава **физическият вакуум**, който се отличава от празнотата по това, че има потенциалната възможност да ражда *виртуални частици* и *античастици*, които с никакви средства не могат да бъдат отстранени от този обем. Затова трябва да знаете, че празнота като такава изобщо няма.

Тази способност на дупките да порождават в околностите на своето много силно изменящо се във Времето гравитационно поле частици-призраци Материя и античастици Антиматерия е една от най-важните им функции в системата на Антисвета на Космоса. Много от виртуалните частици остават в пределите на дупката, а античастиците излизат извън тях, като се оказват извън досегаемостта на частиците и отнасят със себе си част от Енергията на «черната дупка».

«Черните дупки» са гигантски космически източници на Антиматерия, която е основа на Антисвета и на съществата с отрицателни качества на интелекта. Съзнанията, формирани от тези частици, се отличават със същите свойства, които отличават

«черната дупка» от квазара: със способността за безкрайно поглъщане на Енергия, егоцентризъм и други характерни способности, които отличават егоистичните Съзнания на съществата от Антисветовите от духовните Същности на Висшите и Божествени Светове.

За да могат виртуалните частици-призраци да се превърнат в обикновени реални частици Материя, трябва да им се предаде отвън някаква Енергия (сякаш да се вдъхне в тях «душа»). Тези частици съществуват в затворен цикъл: за миг се появява частица, която веднага се слива с античастицата и те «изчезват», сякаш взаимно се унищожават. Във вакуума съществува безкрайно множество такива частици, продължителността на живота на които е миг. За сравнение ще кажем, че *нашите физически въплъщения са точно такова мигновено съществуване* даже в сравнително неголемите пространствено-времеви мащаби на нашата Слънчева система.

Когато излъчването на античастиците, които отнасят със себе си Енергията и масата на «черната дупка», продължава достатъчно дълго, се извършва значително намаляване на нейната маса, което на свой ред води до увеличаване на температурата ѝ и ускоряване на процеса на изпаряване на дупката. При това температурата може да достигне предела десет на седемнадесета степен градуса по Целзий. Това става, когато масата на дупката се намали само до хиляда тона.

Разформироването на «черните дупки» се извършва с цел предаване на Енергията на квазарите – «белите дупки», разположени обикновено в

чифт с «черните» и имащи значително по-малка енергоемкост. Но свиването на «черната» съвсем не означава разширяване на «бялата дупка». **Квазарите служат като своеобразно «разрядно устройство», тоест като равновесен успокоител на цялата космическа система.**

Думата «квазар» е била измислена като съкращение от «квази-звезден радиоизточник». «Квази-звезден» означава «източник, който прилича на звезда, но не е звезда». **Квазарите са най-ярката от разновидностите на активните галактически ядра.** Вече са открити хиляди квазари. Само една десета част от тях излъчват радиовълни. Те се намират много далеч от нас, на милиарди светлинни години.

При разформироването на «черните дупки» в квазарите се ражда своеобразен импулс, който влияе на движението на планетите в другите Галактики, които в течение на приблизително една земна година започват да се движат циклично. **Квазарите вътре са «празни»** (по нашите земни понятия), тяхното вещество се намира в напълно оригинален вид, а неговата плътност е равна на нула. **Цялата Енергия в тях е разсъсредоточена на повърхността, отвън, като се простира до зоната на действие на друг квазар и образува нещо като броня с огромна плътност.**

Може да се направи интересна аналогия между прехода на човека от Живота към Смъртта и преминаването на някакъв обект през вътрешния радиус на «черната дупка». Подобно на това как от гледната точка на страничния наблюдател последното събитие ни-

кога няма да стане, **от гледната точка на «АЗ-а» на индивида собствената му Смърт ще стане непредставима и в този смисъл също НИКОГА НЯМА ДА СТАНЕ.** В тази аналогия понятията «вътрешен» и «външен» сякаш сменят местата си. Ако в «астрономическия» случай Светът с неговите пространствено-времеви съотношения се намира ИЗВЪН заобикалящите Сферите «черни дупки», то в «психобиологическото» Съзнание на индивида се намира ВЪТРЕ в него, бидейки неразривно свързано с неговия «АЗ».

Квазарите не изменят своите размери така, както това става с «черните дупки». **Техният обем винаги остава постоянен** – изменя се само веществото. Колкото пъти е по-голяма масата на «черните дупки», толкова пъти веществото в квазарите е по-малко. И ако който и да е обект (освен полевата обвивка на човека) – например космически кораб, неразвиващ достатъчна скорост за откъсване, в «черната дупка» би се «разплескал» до състояние на Енергия, то *в квазара той може да се раздуе до размерите на огромна планета, състояща се от същия материал, която обаче има дебелина милиардна част от милиметъра.*

Неблагоприятно въздействие оказват върху Земята и периодите на натрупване на Енергия в «белите дупки», които също са военнопасни, макар и донякъде по-малко, отколкото в първия случай. За някои народи се появяват даже благоприятни фактори за тяхното развитие за сметка на други, по-малко «късметлийски» народи. Като цяло и в този случай общата обстановка на Земята остава напрегната.

Такова разпределение на Енергията във Вселената влияе отрицателно върху Съдбата на човечеството. ***Най-благоприятните периоди са, когато Енергията се намира в средно положение между «черните» и «белите» дупки.*** Периодите на най-голяма слънчева активност настъпват именно по това Време. Така че ***в «черни дупки» Времето значително ускорява своя ход, а в квазарите, обратно, забавя се до нулата и по-нататък вече може в буквалния смисъл на думата да «тече назад».***

МАТЕРИАЛНАТА

ВСЕЛЕНА

«Когато попитат: обитаеми ли са светове? – отговорете утвърдително. Разбира се, от земна гледна точка пребиваването не е навсякъде, но като такива по същество светове са обитаеми. Всичко това са различни еволюции, невинаги достъпни една за друга. Няма да е голяма грешка да се каже, че всички проявени пространства са обитаеми.»

Учителят

*Заобикалящият ни Космос, който се ражда за Битие, съществува определено Време, а след това отново се разтваря в небитието (потенциалната непроявеност на пасивното Съществуване на Битието). Продължителността на съществуването на нашата материална Вселена е ограничена във времето и съставлява **311.04x10** на дванадесета степен земни години. В древна Индия този период се измервал с повтарящите се цикли **Калпа**. **Калпа** – това е един ден на **Брама**, състоящ се от хиляди периоди в четири **Юги**: **Сатия**, **Трета**, **Двапара** и **Кали**.*

Сатия-Юга се характеризира с праведност, мъдрост, религиозност и фактическо отсъствие на пороци; тя продължава **1.728.000** години. В **Трета-Юга** се появява порочността и тази юга продължава **1.296.000** години. В **Двапара-Юга** се наблюдава още по-голям упадък на духовността и религиозността – тя продължава **864.000** години. Преди около **5.000** години започнала **Кали-Юга** на Петата човешка

Раса, която изобилства с караници, невежество, безбожие и пороци, истинска добродетел практически отсъства; тази **Юга** продължава **432.000** години.

Срокът на съществуване на Световете се изчислява на един «ден на **Бога**», равен на **4.320.000.000** човешки години. Толкова продължава и Неговата «нощ». Именно толкова време пребивава Бог в «яйцето». Всяко космическо «денонощие» Бог отначало създава, а след това поглъща Вселената. През нощта, когато Той «спи», тази Същност пребивава в Него като някаква потенциалност, която очаква реализация. Във всяка **Калпа** има **14 Манвантари** или вторични, разделени от дълги интервали, цикли. В течение на Манвантарата, равна на **306.720.000** години, Светът се възсъздава отново и се появява нов **Ману** – прародителят на човечеството.

И всичко продължава отново, «дните» и «нощите» се сменят. **360** такива «дни» и **360** такива «нощи» съставляват Неговата «година», а сто такива «години», съответно, съставляват «един век»

на Бога. В настоящия момент Светът пребивава в седмата поред Манвантара Калпа. По-нататък идва раздробяването на Маха-Юги и Епохи. Ние живеем в епохата Кали-Юга на Арийската раса, започнала през **3.102 година** преди нашата Ера. Сто такива «години» се наричат **«век на Бог-Брама»**. Продължителността на този период се изразява с петнадесетзначно число – **311.040.000.000.000** земни години, което още веднъж показва, че **нашите понятия за Вечност са крайно относителни**. Животът на всички тези множества богове от различни Йерархии ни се струва фантастично дълъг, безграничен, но от гледна точка на Вечността на Бог, той продължава не повече от блясването на мълния.

В Причинния Космически Океан съществува безбройно множество Същности, наричани от нас «богове» или «Логоси», които се появяват и отново изчезват. **Логосите и Техните Творения са част от материалната Вселена и даже Те не са освободени от необходимостта да се раждат, стареят, «боледуват» и «умират»**.

Всеки Логос, който притежава Воля и има свобода на избора, все пак е непосредствено зает да служи на Всевишния Господ в управлението на своята Вселена, затова след «Смъртта» Той веднага постига Освобождение. **«Векът на Бог-Брама» е най-големият цикъл, след завършването на който Вселената се връща към Непознаемия Световен Дух и очаква появянето на новия Светосъздател**.

Дълбоко грешат тези, които предполагат, че Разумът задължително трябва да се развива в обиталище, подобно на

нашия човешки организъм. Само в нашата Галактика съществуват милиарди и милиарди обитаеми планети, само единици от които служат като среда за развитие на физически структури, подобни на нашата. Ние сме по-скоро изключение от правилото, отколкото правило. Освен това следва да се отчита, че след като Галактиката започнала да се разширява, запълнила със себе си Пространството, разумни същества с много високо равнище на развитие са съществували вече много милиарди години преди образуването на нашата Слънчева система. Още преди това, когато след космическата среща между двете Звезди – Слънцето и Юпитер, последната се превърнала в т. н. «Черно джудже», в орбита са били пуснати милиарди изкуствени Светове, които продължават активно да функционират и сега.

В края на всеки период от Великата Манвантара Животът на Космоса претърпява глобални качествени изменения в организацията на структурата на Материята: **извършва се разтваряне на всички Форми на проявление на Живот на Космоса в Единно недиференцирано състояние на Висшия Разум на Твореца, Който, на свой ред, се трансформира в т.н. «потенциална непроявеност на одухотворената Материя»**. Първоматерията става Творец, но на пасивната форма на Съществуване на Битието, а активният Живот на Космоса влиза в своя период Велика Пралая, в края на който от недиференцираната Първоматерия отново се «ражда» Творец.

По този начин **Първоматерията става Майка на Твореца на Великия**

Манвантари на Битието, Живот, заченат и подготвен в пасивния период на концентрация на потенциала на Енергията. Бог-Творец като първично активно разумно Начало на Космоса е призван да одухотвори Материята, издигайки я на ново качествено ниво на развитие в сравнение с предхождащите цикли на Манвантари и Пралай.

След последния «голям взрив» са минали всичко на всичко само около 20.000.000.000 години. Нашата планета също «не е вечна»: *след приблизително такъв период небитие (Маха Пралая) тя отново възкръсва за новия космически живот с всичките свои Галактики, системи, планети и тяхното съдържимо – от Висшите разумни Същества до микроорганизмите.* Както вече бе казано, във Вселената няма нищо непоклатимо, в това число и измерността. Измерността на Пространството постоянно се колебае и плавно се изменя в твърде широки граници.

По-долу привеждаме примерната разлика във възприемането на Времето в различните Светове на нашата Слънчева система:

**Светове от четириизмерното
Пространство**

*- 1 мин. = 3,6 земни дни
- 1 денонощие = 14,2 земни години*

**Светове от петизмерното
Пространство**

*- 1 мин. = 36,5 земни дни
- 1 денонощие = 144 земни години*

**Светове от шестизмерното
Пространство**

*- 1 мин. = 1 земна година
- 1 денонощие = 1440 земни години*

**Светове от седемизмерното
Пространство**

*- 1 мин. = 10 земни години
- 1 денонощие = 14.400 земни
години и т. н.*

По такъв начин *в седемизмерното Пространство такива понятия като минало, настояще и бъдеще според нашата земна гледна точка губят своя смисъл.* И ако си спомните, че според Библията Господ е създал Земята и всичко на нея за една седмица, то следва да разбирате, че *за Бог една седмица са 30.240.000.000 наши земни години...* Ще отбележим, че Земята като планета се е появила в Космоса преди около **750.000.000.000** години.

Космическият Живот се развива в 47 Мироздания, едно от които се създава понастоящем. **Мироздание** – това са много стотици и даже хиляди **Вселени**, всяка от които се състои от милиони Галактики, а самите Галактики – от милиарди Звезди. Например Галактиката, в която влиза нашата Слънчева система, има «дължина» повече от 50 светлинни години и наброява в себе си повече от 60 милиарда звезди. В нея се развиват повече от 20 хиляди космически цивилизации, Малки (като например нашата, човешката), Средни (които образуват Коалиционен Отряд Наблюдатели – КОН, чиито представители се намират и във Фините Планове на нашата система), и накрая – Висши Духовни Цивилизации.

Седемнадесетото Мироздание, към което ние принадлежим, се състои от Сфери на Пространството с различна измерност. И така близо до центъра на Мирозданието се намират 10 Висши централни Сфери, които имат измерност на Пространството равна на 36. Най-крайните Сфери, които заемат в този ред три хилядно място, имат измерност на Пространството равна на три. Например, измерността на *безвъздушната* част на Пространството на Земята се намира в границите от +3.14 до +3.17; на повърхността на планетата измерността е равна на +3.0, а в центъра на Земята до +5.

В нашата Слънчева система измерността на Пространството се определя от Закона за действието на Космическия Магнит: тя е циклична, не излиза извън рамките на ритъма на изменението на прозводните пространствено-времеви-енергийни субстанции на Първоматерията и зависи от организацията на този ритъм. Измерността на всяка Сфера се образува от енергийната способност на Силите на Първоматерията – Монадния Свят на Твореца, да пулсира в определения силов режим, а именно – с отрицателен ритмичен рисунък. Самата ритмичност е резултат от пулсациите на енергоматерията.

Най-доброто условие за възникване на органичен Живот е измерност на Пространството, равна на числото «Пи», т. е. 3,14. Значителни отклонения от тази величина в една или друга посока са способни да унищожат живата природа. **Понастоящем в пределите на нашата Слънчева система измерността на Физическия План е**

равна на +3,17. Но в обкръжаващите ни Галактики дрейфува гравитационен циклон с измерност **-3,15**, което в случай на неговото проникване в пределите на нашата Слънчева система заплашва с гибел във Физически План всичко живо. В ядрото на Слънцето енергоматерията образува измерност на Пространството, равна на +10, а на неговата повърхност **-3.6**. Интересно е, че полетата на основните слоеве на слънчевата корона имат положителна измерност на светлинното Пространство **+6**.

Едно от най-важните свойства, свързано с многомерността на Пространството, е преобръщането наопаки. ***При преход към по-високо измерение всички обекти се оказват като че ли «преобрънати» наопаки.*** С други думи, от четвъртото измерение е възможно «без да чупиш ключалките» да се окажеш вътре в самото охранявано помещение, сякаш възникнал отникъде. Също така може, без да се разрива кожата, да се проникне вътре във физическото тяло, да се отстрани или оперира който и да е орган.

Практически ***заобикалящото ни Пространство е шестизмерно – седмо измерение е Времето.*** Но това не означава отсъствие на Пространства с по-голяма измерност. Човечеството отдавна вече използва така наречените «***магически кристали***», които по силата на своята многостранност са **най-простият проводник към Световите с други измерения.** Медитация върху кристал (***за този и други методи за преход към Висшите Светове подробно ще научите от томовете под общото название «Духът на Ми-***

сълта) ще ви даде възможност лесно да отделяте своето енергийно тяло от физическото и да пътешествате в други Светове и Пространства.

Ако се огледате край себе си, ще видите вериги от хълмове, планини, ливади и гори, които растат по бреговете на реки и сенчести езера; ще видите хора, които живеят до вас, ще чуете гласове на птици, които гнездят по градинските дървета, ще почувствате миризмата на изпусканите газове, излизаци от ауспусите на сновящите във всички посоки автомобили ... **Всичко това, като се започне от звездите, които блещукат на небето, и самото небе, и земята под краката ви не са нищо друго освен изрисувана завеса, която скрива от нас истинските Светове!**

Истинският свят, който ни заобикаля, съвсем не е такъв, какъвто ни се представя – над него лежи гъст «воал», изтъкан от очароващи и омагьосващи ни призрачни сенки – на «сънища по пладне и призрачни Съдби». Цялото космическо Пространство е безпределно и вечно. То включва в себе си два основни вида Светове: *вечни* – *духовни*, които съществуват извън Времевите ограничения, и *материални* – *временни*, на които са присъщи двойственост, Раждане, Смърт, болести и страдания, а така също и минало, настояще и бъдеще.

Безкрайните духовни Светове представяват в процентно отношение по-голямата част от Космоса и като че ли са «свити» в така наречената «лента на Мьобиус», като включват в себе си безкрайно множество от духовни планети, невидими за нашите физически органи на зрението. **Всяка такава**

планета се управлява от Висшата Космическа Същност – Планетарният Логос, Който на свой ред в голяма степен зависи от още по-могъщата Същност – Свръхсъзнание, а тя – още от Някого и т. н. «към Върха», по Стълбата на Космическата Йерархия.

В Космоса енергийният баланс на положителните и отрицателните енергии създава циркулация на Силите, които хармонизират и одухотворяват Материята, благодарение на което тя се сдобива с активно самопознаващо се духовно начало и се устремява обратно към Висшите Сфери – към Монадния Свят на Твореца. В зависимост от степента на своето еволюционно израстване одухотворената Материя на всевъзможните Форми на Живот започва самостоятелно Съзидание на Разум по законите на Твореца, като използва като основен мотив на Волята Съзидание-Любов и стремежа да окаже помощ на малките Форми на Живот да достигнат разширение на Съзнанието и да стъпят на Пътя на еволюционния прогрес.

По такъв начин **всички големи Животи неизбежно обединяват в своето съзнание малки Животи, които за сметка на това еволюират**. Например, човекът включва в себе си елементарните Съзнания на атомите, клетките, органите и системите на тялото, като по този начин им обезпечава развитие и прогрес. Самият човек е включен в тялото на нашата планета, като обезпечава познание на Земята за същността на прогреса. Енергийната система на тялото на човека на свой ред го свързва с целия Космос, като поставя всеки Атом на Материята в зависимост от еволюционния прогрес.

Всички Форми на Живот – от най-нисшите до най-висшите, са свързани неизбежно помежду си и нито една от тях не е изолирана система, а служи като причина и следствие за Съществуването на Единния Бог, бидейки включена в Единния Живот, като съставна част от Общото Цяло. Благодарение на този **Принцип на Жертвата** се раждат планети в звездните системи, а самите звездни системи еволюират в съзвездия, и т. н. **В това се заключава същността на постиженията на великите Принципи на космическата и Божествената Любов, Отговорността и Служенето на общия план.**

Материалните или **проявените Светове** заемат само около четвърт част от целия Космос, но груби материални обвивки – тела имат обитателите на далеч не всички планети, влизащи в състава на тези Светове, а още по-малко такива неприспособени към заобикалящите условия белтъчно-нуклеинови комплекси, каквито са нашите физически, далеч не съвършени тела. Но практически всички обитатели на проявените Светове освен грубите имат и фино-материални обвивки.

Общо в материалните Светове имат едновременно проявление само около 10% от общия брой **Божествени Монади**, чиято истинска обител се намира в Световете на Духовния План. В процеса на своята индивидуална Еволюция всяка такава Монада, съставляваща основата на Духа, пребивава в съвършено различни тела и условия на Съществуване, преминавайки от едно Царство на Природата в друго, от една Галактика в друга, от един вид Живот (ниво на Съзнание) към друго.

Нивата на космическото Съзнание са безчислено множество. За сравнение ще кажем, че само най-нисшите нива – **от атома до човека, наброяват повече от осем милиона нива, а от нивото на Съзнание на средния човек до Висшите Ангелски Санове – са още повече.** Съзнанието на първобитния човек от Лемурийската раса и Съзнанието на човека от бъдещата Шеста Раса може да се раздели на **400.000** условни нива.

Организацията на Вселените в многомерното Пространство прилича на грозд, където всяко зърно е Вселена. И всички те са непосредствено свързани помежду си. Естествено, едни Светове могат да бъдат свързани помежду си в по-голяма, а други – в по-малка степен. Различен може да бъде и характерът на тази връзка. Понятно е, че **колкото по-силно се отличават физическите закони, геометрията на Пространството и Времето, толкова по-сложно е да се установи контакт между такива Светове.**

И обратно, подобните Вселени могат да бъдат тясно свързани и да имат обща история, като си влияят една на друга. Схематично могат да се обособят следните разновидности на такива връзки, обединяващи различните Светове:

1. **Светове с изтънена, полупрозрачна или прозрачна граница.**
2. **Светове, имащи обща история на развитие.**
3. **Светове, които имат подобие в структурата на Пространството и Времето, физическите, социалните**

и други закони, микропорядъка или които са обърнато копие на оригинала. Подобните Светове често се наричат «отразени» (както например демоничните Антисветове копират на нисшето си ниво Висшите Светове).

4. Светове, които имат обща «коренна» връзка и които са привързани към някакъв План на базисния Свят: към географски и природно-екологически регион; към културни, етнически или религиозни общности; към определени геологически образувания. Подобна «коренна» връзка може да се проявява по всеки от трите пункта, т. е. да се изразява в голяма «прозрачност» на границата между съответните Светове в определени географски, геоложки, природни или национални региони.

Всички космически Светове представляват сами по себе си различни плоскости на Божественото Битие, като че ли са етажи на неговото здание и затова не могат да се разглеждат от гледна точка на «добър» – «лош», тъй като тяхното основно различие се състои в заеманото от тях положение като плоскости на стъпалата по стълбата на космическата Еволюция. **Човекът представлява сам по себе си индивидуален синтез на тези Светове (плоскости), поемайки ги в себе си според мерките на своята вместимост и оцветявайки ги някак си със своята индивидуалност, подреждайки йерархически в себе си качествените нива на Космическите Планове.** В резултат на това в такива Светове хора със сходни в нивото си на развитие Съзнания образуват мно-

гобройни общества, населяващи само присъщата на техните вибрации Сфера от Пространството. Всяко от тези Космически общества може да заема определена планета или даже система от планети на вътрешния Космос, диференцирайки се вътре в себе си на многобройни и малобройни «народи».

Цикълът на разумното съществуване на човека започва от **най-високите, духовно съвършени Светове.** Вътрешната планета (или «Небето» в религиозен смисъл) е духовната родина на човека. От нея човешкия «Аз» постепенно се спуска в отново зараждащото се физическо тяло. И на нея Душата на човек се връща обратно след Смъртта, но не веднага, не мигновено, а преминавайки относително дълъг път във Фините Светове в направление противоположно на развитието на човека във Физическия Свят.

В самото начало бъдещият човек еволюира от Първичната материя **АКАША** – като етерна и **не духовна** Същност – Планетен Дух (да не се бърка с Планетарния Дух или Логоса!). На този стадий Духо-Човекът е не повече от **действаща Сила, немислещ** Принцип, който при всяко свое последващо **СЛИЗАНЕ** в Материята все повече и повече ще утвърждава своята дейност.

Душите на хората, върнали се след освобождаването си от физическото тяло в своята духовна родина, притежават нееднакво ниво на развитие. Едни от тях живеят там в развити етерни тела и се явяват тези, които наричаме «богове». Те образуват своеобразния Олимп на древните гърци или Божествената Йерархия. Но за да достигнат **съвършенството, боговете**

са длъжни да умрат в качеството си на богове и да се въплътят във физическо тяло на човек, представляващ сам по себе си кръстовище на космически пътища, в това число и пътят към съвършенство. Душите на по-малко развитите хора пребивават в своята духовна родина във вид на деца или даже на зародиш. На едни се удава вместо да се въплътят във физическо тяло, да развият своето тяло на духовно дете до равнището на Бог. Други са щастливи да се родят в духовното тяло на божествена родителска двойка.

Ако човек е преминал жизнения си път на Земята със спяща жизнена Воля, която не е способна нито съществено да измени неговата земна Съдба, нито да преустрои неговия вътрешен Мир (т. е. бидейки изцяло и напълно затворена в менгемето на фатализма), то след физическата Смърт Душата на този човек, преминавайки многократно по вече познатия път, скоро отново ще се върне в същото това състояние, от което някога е започнала своите въплъщения в земни Форми. **Такава човешка Душа отново ще се въплъти в такова земно тяло и отново ще бъде принудена да изживее същия земен Живот.** И така нейното съществуване ще продължава по един и същ затворен кръг до оня момент, в който в едно от своите земни въплъщения човек не съумее да го разкъса чрез пробуждане на своята жизнена Воля. **Не става дума за Воля въобще, а за Волята, способна да твори своя жизнен път и да противостои на Съдбата.**

Както на нашата планета съществуват различни страни, неприличащи една на друга, така и в ду-

ховните, каузалните, менталните, астралните, етерните Светове има своите подразделения (под-планове, под-нива), основани на качествените различия на съществата, пребиваващи на този или онзи подплан. Трябва винаги да се помни и да не се забравя, че *във всички Светове, стоящи по ниво на своята организация над Физическия, не действат присъщите на нашия Свят съотношения Пространство и Време.*

В по-фините, вътрешни Светове, всички живи същества се намират «по-близо» или «съвсем един до друг», ако те вибрират в унисон едно с друго и практически са недостижимо далечни, ако типа на вибрациите съставляващи техните Енергии силно се различават. **Именно за сметка на събирането заедно на вибриращите в унисон живи същества (по-точно техните етерни, астрални, ментални, каузални, духовни тела) се образуват съответните под-планове на Фините Светове.** Граница, отделяща Физическия свят от всички останали Сфери на космическото Битие, се явява етерния слой на нашата планета.

По пътя на еволюционното извиляване на одухотворената Материя към Твореца **формите на Разума придобиват активно Божествено Самосъзнание на Триадата: Дух-Съзнание-Материя или Живот-Душа-Форма.** Взаимодействията на такова Триединно Начало на Живота се пораждаат от семейство Лъчи или енергийни потоци, първите три представляват **основните аспекти на Божествената Троица, а останалите са спомагателни атрибути.**

В резултат от тяхното въздействие на Материята, се поражда седем основни космически Плана на Живот и по седем техни под-плана, всеки от които има още по седем подразделени проявления на множество Форми на Космически живот на Земята. **В съответствие с такава седмична диференциация на пространствено-времеви Форми на Живот Бог-Творец поражда Мироздания, Вселени, Метагалактики, галактики, Съзвездия, Звезди и Планети на всяко равнище на които също така се проявява Йерархическият принцип на управление на основата на Знаковите Закони на Твореца.**

Целият Космос се гради на закона на симетричността. Няма нито една самотна планета: всяка има още шест сестри. С една дума, **всяка планета – това е семейство от седем Глобуса с различна плътност: от най-финия Глобус – на План № 1, до най-финия Глобус на Въплъщението на План № 7.** Ние обитаваме на най-плътно-материалния от всичките седем Глобуса на Земята – **№ 4**, и сме способни да видим със своите физически органи на зрението само физическите тела на Звездите и Планетите, тъждествени по плътност на вибрациите на физическите тела на нашата Земя, т. е. Глобуси № 4, «слепени» от Висшите Сили от най-грубата материя.

По такъв начин Енергията, постоянно циркулирайки между Духа и Материята, обезпечава цикличност на проявлението на Живота и неговото последващо разтваряне по мерките на достигането от него на определени междинни цели от своето собствено раз-

витие. При това **при всеки свой нов голям Кръг Животът преминава на поредното качествено ново равнище: Планетата преминава в Йерархията на Звездите, Звездата прераства в Йерархията на Съзвездията и т. н. до момента, в който одухотворената Материя не се слее в едно с Монадния Свят на Бога Творец.**

Струпването на звездните светове – неразделна част от които е и нашата Земя, населени с разумни същества, можем да си представим като безкраен пръстен или кръг. Това е всъщност т. н. «Пръстен на Великото Светене» на нашата Вселена. Издигането на човешкия дух през целия набор от Светове в този Пръстен е това, което наричаме **Мах-Юг** или **Голям Цикъл (Макрокосмос)**. Всичките звездни светове са точни микрокопия на един Прототип – Макрокосмос и затова **всеки Свят също има свой цикъл на Еволюция, който започва с най-духовно чистата и завършва с най-плътната и материална планета.** В зависимост от местонахождението в Материята всеки Свят става все по-сенчест и противоположен на АБСОЛЮТНАТА Материя, т. е. на **Антисвета.**

Преди да започне своето издигане обратно към Бога, Планетният Дух е длъжен да премине отначало през целия цикъл на спускане в Материята, спирайки в своята Еволюция във всеки следващ звезден Свят и не пропускайки нито един от тях. При това **във всеки от тези Светове той трябва да завърши своя собствен «кръг» на Живота, «умирайки» и «раждайки»** се толкова пъти, колкото е необходимо за това да достигне необходимата зрялост

на Съзнанието. Колкото «по-нисша» е природата на Света, толкова по-малко е етерната съставляща част в човека и толкова повече е онази част, която образува неговата груба материална Природа.

Преминавайки от Звезда към Звезда, от един Свят към друг, движейки се по спиралата напред и нагоре, *Духът отново става в края на краищата същия чист Планетен дух, след това се издига още по-високо*, докато накрая не достигне своята отправна точка, *за да се потопи отново* (да се разтвори, но не да изчезне като индивидуалност) *в Единния Бог, който Е ВСИЧКО.*

Нашата Земя е една от най-ниските планети от цялата низходяща част на Маха-Юга. Тук Духът и Материята практически ПОЧТИ се уравновесяват в човешката Природа. Земята обгръща Планетния Дух с такъв дебел и непроницаем слой на Материята на Физическия План, че бившият Духо-Човек тук се превръща в т. н. «първобитен човек». Но *именно тук, на Земята, Великият Закон е длъжен да извърши своята работа по подбор на човешките Съзнания:* Материята, съвършено разделена от Духа, се спуска в още по-нисши Светове за прераждане в животинските, растителните и даже минералните Царства на Природата, за да може след това на очистения от собствените боклуци Дух (ЕГО) да се даде още една възможност да се опита да възобнови своето движение напред.

В четвъртия том на нашите книги ще ви разкажем за това какво става с душата на умрелия човек, попаднала в най-ниските кръгове на Ада. Именно

тук изостаналите и напълно деградиралите Души в напълно преработен вид със стотици милиони отново се връщат във вид на неодушевена Енергия към своя Първоизточник, така и не успели да се възползват от възможността самите те да станат богове. **Земята с нейните Адски Сфери – това е съвършена лаборатория за оцеляване на най-приспособените и унищожение на непригодните човешки Души.**

Макар периодът МАХА-ЮГА да е неизразимо дълъг, все пак това е напълно определен срок, в течение на който трябва да се завърши цялата последователност на развитието: преход на Духа в Материя и неговото възвръщане към ново разкриване. Това е като наниз мъниста, където всяко мънисто е отделен Свят. *В началото на всяка МАНВАНТАРА се започва зараждане, развитие и последователно заселване с етерни Форми на Живот отначало в един Свят.* Със завършването на този Свят на седемте цикъла във всяко от Царствата на Природата по подобен начин започва да се заражда и развива нов Свят, който след това също така се запазва, за да се развие следващият свят във веригата.

Така ще продължава до момента, когато седемкратното кръгообращение на Еволюцията на Световете по веригата не бъде преминато. Това ще се случи в края на Маха-Юга, след което *отново* ще настъпи **ХАОС-Праляя**. Всеки път след преминаване на Жизнения Импулс на седмия и последен кръг при преминаването от Свят към Свят остават само умиращи и мъртви планети – **физически тела на развили се и**

преминали в друга Форма на своето Съществуване Светове.

Когато последният от хората на седмия кръг премине към следващия Свят, предхождащият Свят с всичкия си минерален, растителен и животински Живот започва постепенно да угасва, а с изчезването на последния микроорганизъм умира точно така, както умира на Физически План и човекът. **Към момента на настъпване на Пралая на нито една планета не остава нито един жив свидетел – остават само планетните тела със своите минерални Царства.**

Когато Духът на човека достигне последния в цялата верига от «мъниста» Свят и се потопи в **КРАЙНАТА Нирвана**, този последен Свят също постепенно изчезва или преминава в субективност: видимото става невидимо, имащото конкретна Форма се връща към своето състояние от преди цикъла на атомистично разпределение. Но мъртвите Светове, оставени от носещия се напред Жизнен Импулс, не остават такива завинаги: **когато настъпни време, Животът отново ще съедини в предишните съчетания атомите и молекулите на веществата и отново ще оживи инертната, спяща планета.** Тогава в новата Манвантара той отново ще даде раждане на човека, но вече на по-високо и в морално, и във физическо отношение.

Така стават сред звездните Галактики «раждането» и «смъртта» на Световете, неизменно съблюдавайки, управлявани от Закона, правилния ред. Доколкото развитието на всяка планета се осъществява също така постепенно, както и човешкото, то часът на настъпване на «нощта на

Брама» – Пралая – застига посочения ред Светове на различни степени на Еволюция. **Когато настъпва новата Манвантара, всяка планета, както и човекът, започват по-нататъшното свое развитие не отначало, а от вече достигнатата от нея точка в индивидуалната Еволюция.**

Всяка Пралая нищо не унищожава, а, разлагайки на съставни елементи, съхранява всичко в цялост. Нали не умирате всеки път, когато си лягате да спите! На сутринта ставате и отново започвате новия ден от там, докъдето сте достигнали с целия свой предишен живот. Точно така и **всеки от Световете заема в общата Еволюция на Космоса свое, отредено само нему място, и когато неговото «отсъствие» отново бъде извикано към Живот, той ще трябва да продължи своето движение напред по цялата верига на проявени Форми от строго определена точка. Това продължава безкрайно цяла Вечност.**

В Световете на Следствията няма местоположение; това не са **демони**, а само СЕНКИ на Света на Причините, ако можем така да се изразим, техни души, защото **Световете, както и ние, хората, също имат своите седем Принципа, които растат и се развиват едновременно с тялото на всеки от Световете.** Еволюцията на Световете не трябва да се разглежда отделно от всичко сътворено или същинско на тези Светове. Следва добре да се разбере, че **нашата планета и ние самите не сме по-СЪТВОРЕНИ от, да кажем, дървото, растящо пред моя прозорец; и планетата, и Световете, които я съставляват, и човекът, – са**

не повече от *състояние* на Материята на **ДАДЕНО време**, техният сегашен външен вид – не повече от **УСЛОВИЕ**, съпътстващо този стадий на Еволюцията, който всеки от тях достига в своя низходящ цикъл.

Всичко има единен Закон. Човек има потенциално **седем Принципа**, зачатъци на които донася със себе си във въплъщението при своето раждане. **Точно така ги имат и планетите, и Световете. Всяка Сфера на която и да е Свят – от най-висшия да най-нисшия, има свой Свят на Следствията, преминавайки през който Душата си почива поотделно с всеки свой принцип, освен с най-висшия – седмия.** Многобройните Сфери на Света на Следствията – това са така наречените на Изток Девакхан и Авичи, или (в по-груба и карикатурна форма) – християнските Рай и Ад. **Светът се счита за «Висш», ако е разположен по-близо до Първопричината**, в сравнение с друг Свят, намиращ се с него в една верига от причинно-следствени връзки. **«Низшият» Свят е вторичен Свят по отношение на Висшия.**

Древноеврейската традиция разграничава следните подразделения, наречени от нас в низходящ ред, както следва: **Светове на Излъчването, Светове на Сътворението, Светове на Създанието и Светове на Действията.** Светът, в който живеем сега, е **Свят на Действията.** Всеки Свят се отличава от останалите чрез свойството на проявление в него на трите основни фактора – Пространство, Време и Дух (индивидуалност).

В по-високите Светове това, което е аналог на Пространството в нашия Свят,

се нарича **«Дворец»**. **Това е някаква енергийна структура, в пределите на която различните Форми и Същности се преобразуват и общуват помежду си.** Тези структури могат да се сравнят със затворени в себе си системи, наречени в математиката «групи» или «полета». Тези системи могат да бъдат запълнени до край, но могат да бъдат и слабо заселени или въобще «пусти».

Времето, както вече обяснихме, също има свои аналози в другите Светове. «Годината» като абстрактно понятие представлява сама по себе си процес на изменения, т. е. преход от едно състояние към друго, от една Форма в друга. **При прехода към по-високи Светове аналозите на Пространството и Времето стават все по-дискретни, а ясната очертаност на тези или онези структури отстъпва място на известна аморфност, неяснота на образите.** Затова всички аналитични свойства на Висшите Светове не могат да бъдат ясни и еднозначни на езика на формално-логическия апарат.

Освен посочените основни Светове, съществуват, както беше казано, и по-низши Светове, които съответстват на областите на Злото (с техните носители – Демоните или «черните ангели») или Адските Сфери. **Светът на хората заема някакво междинно положение между Световете на Светлината и Тъмнината**, тъй като съществуват действия, макар и не греховни, които не са свързани пряко със Сферите на Злото, но едновременно с това и не носят Добро.

Всъщност, в повечето случаи помислите на хората се отразяват както в по-високите Светове за сметка на

формиращите се в човешките молитви Ангели на Светлината и Доброто, така и в нисшите – вследствие на злите и користни подбуди, даващи началото на *Ангелите на Тъмнината – Дяволите*. По такъв начин **системата от Светове** съгласно древноеврейската традиция **представява сама по себе си система на различните измерения на Битието**, и човекът, съвместявайки в себе си признаци-качества на няколко Свята в зависимост от своето духовно ниво, при все това е доста ограничен във възможностите на своите усещания.

Колкото по-далече се намира даден Свят от Света на Излъчването, колкото е «по-нисш», толкова по-малко в него са възможностите за проявление на Божествената Светлина; колкото е по-висш Светът, толкова по-възприемчив е той към него, толкова повече се подчиняват на Волята на Бога Съществата, които го населяват. Нисшите Светове – Антисветовете – също имат свои «Дворци», в които съществуват техни строги йерархически системи на Злото, разполагащи се една под друга.

Те са населени от *Ангели на разрушението* или *Демони* с всевъзможни чинове и рангове. **Тяхната задача е да получат от човечеството най-голямо количество Енергия от средните и нисшите вибрационни честоти**, за сметка на която те съществуват и устройват своите Светове; това са нечистите помисли, отправените към някого лоши постъпки, импулсите на злоба и гняв, продиктувани от ненавист, завист и страх, и т.н.

Ангелите на Тъмнината са духовни реалности със свои собствени

индивидуални Същности. Нашите емоции и подбуди, образуващи съвкупността на чувствата, дават Енергия за жизнената дейност на Ангелите (Същностите на Света на Създанието), които са осъзнати проявления на нашите емоции и конкретни импулси. Множеството еднородни импулси, емоции и чувства образуват в съвкупност *«лагер на Ангелите»* или още по-широката група на тези Същества – *«Дворец»*.

Думата *«ангел»* е превод на ивритския *«малах»*, което буквално означава *«посланик»*.

Задачата на всяка такава Ангелска Същност на Светлината е да поддържа постоянен контакт между нашия Свят на действията и другите Светове, както Висши, така и нисши. Сред неизброимите категории Ангели от двете «породи», населяващи различни Светове, има такива, които са съществували от началото на Времето, представляващи сами по себе си, по този начин, вечни неизменими части на Мирозданието.

Човек, молещ се или отправящ своите мисли към Всевишния Бог, по този начин създава свой собствен *Ангел-Хранител*, който му помага, и следователно, неговият Дух прониква във Висшите Светове. Ангелите-разрушители, напротив, с всички средства изкушават хората, подстрекават към зло, предавайки за него знание от Антисветовете. *Тяхната задача е една – колкото повече зло върши човек, толкова повече Енергия те ще изтеглят от него за нуждите на своите Сфери*. Те могат да се появяват също и в материални Форми. Наказанието на човек за извършено зло става чрез

«затваряне на кръга», т. е. за сметка на *потаяне на неговата Душа след Смъртта в тази Сфера на злото, която той сам е създал, живеейки «не по Съвест» на Земята.*

Връщайки са на нашата планета, ще отбележим, че тук се открива следната тенденция: *демоничните и «задгробни» светове от нисходящ ред са свързани основно с геоложки региони на Земята и имат в тези места повече «прозрачни» и условни граници.* Това, естествено, съвсем не означава, че Адът и Чистилицето задължително се разполагат «под земята», а Раят – на «небесата». Ние говорим така, защото *тяхната структура, в по-голяма или по-малка степен, отразява геометрията и организацията на съответните области на нашата планета и в тези места границата между тях е по-условна.*

Много често ме питат: подържат ли Душите на умрелите хора, вече ЗАВИНАГИ напуснали земните Планове, НЕПОСРЕДСТВЕНА психическа връзка с Душите на хората, живеещи на Физическия План? Отговарям за всички еднозначно: «Не. Дори тези човешки Души, които успешно са преминали след Смъртта от Астралния План в Менталния, не могат да водят «задушевни беседи» с хората дори с посредничеството на медиуми.»

Спиритическите сеанси – това е театър на астрални обвивки, съхранили някаква, но не най-добрата част от паметта на личността и стремящи се по този начин енергийно да се подхранят от живите хора. Освен това жадни за контакт с нашия Свят са и самоубийците и жертвите на нещастни случаи. Душа, обитаваща средни и висши

под-планове на Астрала, ходи на такива събрания с голямо нежелание.

Такава «Личност», например като *Шота Руставели* или като *Сергей Цвельов*, остава на това равнище на Астралния План, което даденият конкретен човек е достигнал по времето на своя земен Живот. Тук Душата, била някога човек, може при достатъчен запас на психическа Енергия да съществува и стотици години (*въпросът е само в това: какъв е смисълът толкова дълго доброволно да се намиращ в Астрала, ако има възможност да преминеш на по-високо ниво на Битието?*), докато все пак не настъпи време отново да «умре», за да се възроди – качествено ново, безлично Същество – в Ментала, откъдето вече каквато и да било психическа връзка с живите е просто невъзможна.

Личността е синоним на ограничеността и затова в колкото по-тесни рамки е стиснато мисленето на човека, толкова по-силно след неговата Смърт Душата му ще се вкопчава в ниските Сфери на Битието, защото именно в тези Сфери Съзнанието на умрелия е прекарало по-голямата част от своя Живот. Това означава, че Душата на такъв човек сама ще се обрече на дълги митарства и празни лутания в астралните Светове в търсене на удовлетворение в себелюбиви обществени връзки.

Този, който, оставайки морално и духовно чист, през Живота си е бил зает с решаване на философски проблеми и въпроси, с формулиране на отвлечени Идеи и разглеждане на общи принципи, чиито привързаности през Живота му не са били съсредоточени върху някакви отделни личности или

тесни специалности, ще бъде, благодарение на това свое свойство, много бързо въввлечен във вибрациите на Висшите Сфери на Менталния План – Областите на Абстрактните Мисли, за да продължи развитието на своето Съзнание в това направление.

Отивайки напред, ще кажем, че след своята трета «Смърт», очистила се от грубо астралните вибрации и трансформирала своите чувствени качества в ментални, Душата попада на съответстващо на вибрациите на нейното ментално тяло ниво на Менталния План, който може да се намира на всяко място в Галактиката (за особено развитите Души) или на една от планетите на нашата система. Затова всеки контакт на Душата с Физическия План ще означава за нея преждевременно (т. е. несанкционирано от Владиката на Кармата, което грубо може да се сравни със «своеволие» в армията) възплъщаване в този План и има множество нежелателни последствия.

Невъзможността да се поддържа връзка между Душата на умрелия (която вече се е избавила от всички личностни характеристики) и живия човек е свързана също, освен всичко останало, със сложната структура и взаиморазположение на обитаемите Светове в нашата Слънчева система, което, започвайки от времето на края на «Войната на боговете», е изключило тази възможност. В *чисто духовните* Светове **не могат** да съществуват Разуми, преминали през **ЧОВЕШКА** фаза на своята Еволюция.

Колкото и етерни и изчистени от грубата Материя да са чистите и свър-

шени Духове, те също се подчиняват на Космическите Закони на Материята. Даже ако биха поискали, Те все пак **НЕ МОГАТ** да преодолеят тази бездънна пропаст, която разделя Техните Висши Светове от нашия. **Човек със своето Съзнание «като Дух» може да посещава Висшите Светове, но Неговият Дух не може да се спусне и да ни посети.**

Те привличат Съзнанието на духовно развитите хора, но самите те не могат да бъдат привличани, тъй като тяхната духовна полярност е непреодолимо препятствие за това. Освен това, за да влезе в контакт с жив човек, чистият Дух трябва последователно да кондензира около себе си отначало Материя от Висшия, след това от нисшия Ментал, след което да се превърне в проводник на всички подразделения на астралната Материя, което само по себе си вече се явява възплъщение за Духа с големи кармични отработвания, за които ще трябва дълго да се разплаща. Пример за това е Луцифер.

Високоразвитите Същности, напуснали нашата планета, а сега населяващи Висшите Светове (но не чисто духовни), могат да си създадат вътрешен заместител, да го оставят, когато го изисква Тяхната Мисия, в човешка обвивка с години, без ни най-малка вреда за себе си и постоянно поддържайки с него духовен контакт. Такъв «двойник» може по желание на самия Дух да преминава и в други тела, състоящи се от повече или по-малко неуплътнена, етерна Материя и населяващи други Светове на нашата Вселена.

Съвършено прави са тези от християните, които вярват в това, че Иисус и сега е жив. Това наистина е така защото сега Неговото Съзнание, съгласно Закона на Кармата, както никога преди е приковано към човечеството и Земята, където Битката между Светлината и Тъмнината на всички Планове ВЕЧЕ е влязла в своята завършваща и решаваща фаза. Води се битка за всяка «заблудена овца», за всяка човешка Душа.

ДУШАТА В ЕГРЕГОРА

ЕГРЕГОРА НЕ ГО ИЗБИРАТ, ИЗБИРА ВИНАГИ ЕГРЕГОРЪТ.

Нашата Земя в настоящото ѝ състояние е планета на ментални инвалиди, които при това са сигурни, че са напълно нормални хора, без изобщо да подозират, че някъде съществува още някакво друго състояние на удовлетвореност, освен присъщия на човешката природа егоизъм. Във връзка с най-силната криза в духовността **Физическият План на Земята в настоящия период на нейното развитие представлява за човешките въплъщаващи се Души «мальк Ад», където, намиращ се под постоянен контрол, човекът в своето състояние на полусън не забелязва и не осъзнава всичките опасности на своето положение.**

Настоящото човечество в основната си маса е не повече от **раса съвършени «биороботи»,** създаващи в неуморен труд за неизвестно чии нужди желан продукт – биоенергия от различни спектри, характеризиращи дванадесет основни качества на Енергията на нашата Слънчева Система. Съвършени поради това, че хората са способни на възпроизводство на себеподобни и на производство на средства за собственото си съществуване.

В замяна на възможността да се хранят и еволюират, хората постоянно излъчват в околното Пространство своята психическа дан, която тутакси жадно се поглъща от същества, заемащи по-висока степен в еволюционната и йерархи-

ческа стълбица, извличащи полза от човешката дейност и на свой ред изпълняващи определените космически функции в общата икономика на Вселената. В това отношение човек по нищо не се отличава от пчелата, донасяща в своя кошер нектар, от който произвежда скъпоценния мед, който на свой ред се яде в огромни количества от хората, съзнателно развъждащи пчели изключително с тази цел.

Триадата на Бог-Творец, символично представяна по различен начин в много религии, е представена на Земята с проявената дейност на три Главни енергийно-информационни много могъщи образувания, инволюиращи непосредствено от самата жива Същност на Земята и управляващи по зададената ѝ програма абсолютно всички земни дела. Бог-Творец е Всичко, проявява своите действия във ВСИЧКО чрез определени типове Енергии, свързани по еднотипността на съставляващите ги вибрации в огромно множество енергийно-информационни системи с различно ниво и предназначение.

Когато Бог-Творец е създавал Земята, Той е възложил на нея (а значи и на нас с вас) определена космическа задача, която и така не е била проста, но във връзка с неправилното използване на Земята по времето на право на избор тази задача още повече се усложнила. Същността, на която е възложена отговорността за изпълнение на

тази задача, се нарича **Планетарен Логос**, който използва като средство за достигане на поставените цели, друго информационно-енергийно образувание, пронизващо всички Планове на Битието. Тази енергийна същност ние наричаме **Планетарен Егрегор**. Земята е само физическото тяло на Планетарния Логос, а цялата енергийна обогрещеност на Неговата Аура представлява енергията на Неговия Планетарен Егрегор, който е представен на всички Планове на Битието със своите три, ако можем така да се изразим, главни ипостаса.

Първият Главен Егрегор, представян във въображението на хората като «Бог-Създател на Света», има ключовта дума «Воля». Това е нещото, което ние разбираме под «Десница (или Воля) Божия». На двата полюса на тази огромна, обгръщаща цялата Земя енергийна структура се намират Егрегорите на двете противоборстващи Сили на Планетарния Логос.

Първия управлява Сам Бог-Отец, а втория – планетарният демон Гаг-тунгр, представен в нисшите слоеве на Земята от първия си ипостас – демона Хистург. Главното направление в дейността на Първия Егрегор от страна на Силите на Злото е изкушаване на Съзнанието на въплъщаващите човешки Души с желание за власт, проявявано в най-разнообразни форми. Ще отбележим попълтно, че думата «демон» е придобила своя сегашен смисъл относително скоро, а преди под тази дума се е разбирало просто извън телесни същества, «духове», неподразделими нито на добри, нито на лоши. Бог-Творец *никога не е създавал*

същества изначално предразположени към злото и само към него. **Всеки става такъв, какъвто е, само по силата на използването на предоставеното му право на избор.**

Волята на човека има два аспекта: Божествен и демоничен. **Божественият аспект** представлява **развиването на пълна Хармония във висшата й степен**. В Космоса това е едновременно съществуване на всички индивидуалности в безкрайна множественост, всяка от които живее свой собствен Живот; те с нищо не си пречат, а само органично се допълват; това е, когато всяка индивидуалност има своя Цел, свои средства за постигане и свой Път; **Това е, когато всичко е свободно, но и всичко е свързано помежду си от Висшия Закон на Разума.**

Демоничният аспект на Волята е висшата степен на разединеност, когато всяка индивидуалност се стреми към достигане на своето максимално развитие за сметка на ограничаване възможностите на останалите, без да незачита интересите на другите, а напротив, като доминира над всички и над всичко.

Човекът е скитник, който се стреми към своята далечна и често неосъзнатата от него самия Цел. Той е брънка в огромната верига на Световете, където всяко звено, съдържайки в себе си предишните, съдържа също така и зародиш на крайното звено. **Ето защо в човека (и чрез човека) могат да бъдат узнати и самата изходна точка, и Пътя на падения и възход на Световете, и крайната Цел.** Демонизмът не се намира извън човека, а е неотделима част от неговото несъвършено

ВСЕ ОЩЕ същество, в което той създава свои собствени Светове. Човекът сам по себе си е творец на своя Рай или своя Ад; няма по-зли демони от безумствата на човека. Както няма нищо в Света, което Божественото вдъхновение да не може да облагороди, така и няма такова проявление на човешката активност на Земята, върху което сатанизмът (егоизъм, демонизъм) да не могат да сложат своя отпечатък.

Вторият Главен Егрегор, свързан с представите на хората за «**Бога-пазител на Света**», има ключовата дума «**Възприятие**». На единия полюс на Енергията на тази Същност са високодуховните вибрации на Божествената Любов, състрадание и Божията благодат, продуцирана на Земята от **Сина Божи – Космическия Христос** и неговия женски ипостас **София** или **Божията Майка** на християните.

На втория, нисш полюс – женския ипостас на демона Гагтунгр, демонът от женски род, **Великата Блудница Фокерма**, тя е също и **Лилит**, чието главно средство за въздействие на Съзнанието на въплътените хорски Души е лъжата във всичките ѝ проявления, а също така нисши емоционални и духовни състояния, насочени към активизация на ниските центрове на човека за сметка на висшите.

Животът е борба и човекът е дотолкова жив в този Свят, доколкото в него самия водят борба две противоположни Начала, пронизващи всичко в Космоса и сблъскващи всичко между себе си. Човекът, смъртно съзнаващ своята истинска опора и Същност, се намира в постоянна неуравновесеност: той

през цялото време се колебае; хвърля се от една страна в друга, губи се в безкрайни проблеми, и като резултат сам страда и е източник на страдания за другите.

Третият Главен земен Егрегор, представян в качеството на **Бога-разрушител на Света** или на християнския **Бог-Свети-Дух**, има ключова дума «**Действие**». Когато се позоваваме на Промисъл или Пръст Божи, по-скоро имаме предвид именно Енергията, действаща в този Егрегор. На Земята той е представен, от една страна, чрез безстрастните и добросъвестни **Владици на Кармата (Архонтите на Съдбата)**, изпълняващи Божията Воля, а от друга, чрез **третия ипостас Гагтунгр** – велик създател на интриги между хората чрез демона Урпарп, който изкушава въплътените човешки души със стремеж към слава и обществено признание. Много често в името на въплъщаването на привидно Високи и Светли Идеи хората проявяват външно благи действия, които впоследствие водят след себе си хаос и разрушения, които създават далеч не най-добрите кармични връзки между хората, уплътняващи и замърсяващи Света с груби еманации.

Най-близкият за нас ярък пример на разрушителната работа на този демоничен Егрегор е Великата Октомврийска социалистическа революция в Русия, обърнала се за Земята в стотици милиони излъгани и измамани от демона Урпарп жертви, принудени сега да се въплъщават с най-тежките кармически дългове по отношение на всичките свои жертви. **Тази изостряща се икономическа ситуация, в ко-**

ято сега са въввлечени всички страни от бившия социалистически лагер, е непосредствено свързана с тежката Карма на «Великия Октомври», с масовите разстрели на невинни жертви, концлагерите, гладната смърт и геноцида.

За да е по-лесно да се ориентираме във всичките взаимоотношения, в които през целия си Живот и даже през цялото наше посмъртно съществуване бива въввлечена Душата, преминаваща етап от своята човешка Еволюция, е особено нужно към въпроса за Егрегорите да се подходи с най-голямо внимание и той да се разгледа по-подробно. Но преди това трябва да запомните, че **всяко конкретно зло в Живота на всеки конкретен човек винаги трябва да се оценява не като «отсъствие на добро», а като самостоятелна Сила, с която трябва да се борите като с такава, тъй като тя има недвусмислено противоположни на Доброто цели.**

Всяко конкретно зло е проявление на Физически План на резултата от работата на разклонената космическа мрежа на Йерархията на Тъмнината, снизходително допускана от Създателя по отношение на човека в качеството на препятствия, с преодоляването на които човек ще може да се придвижи още по-високо по пътя на своето развитие, достигайки с времето такова духовно ниво, където Силите на Злото няма да имат власт над него.

За Егрегорите може също да се говори като за своеобразни държави, вдъхновяващи психиката на едни или други хора. В пространството на Зе-

мята Егрегорите имат своите външни идеологически институти във форма на религия, духовно-философски течения, направления в изкуството, музиката и т.н. Всеки Егрегор (с изключение на черно-магическия) има своите светли страни, извеждащи в Сферата на чистия Дух. Обаче, практически във всеки земен егрегор в едни или други негови слаби места се удава да се впият Черните Конуси на Тъмнината и в определени обстоятелства да използват неговата енергетика за собствени цели.

«Древността не е познавала никакъв «Бог на злото», никакво начало, което да е свършено и абсолютно лошо. Езическата мисъл представяла доброто и злото като братя – близнаци, родени от една майка – Природата».

Е. П. Блаватская

Не Бог е автор на злото, но заедно с това зло не би могло да съществува, ако то не би имало в Бога принципна възможност за своето проявление. Нито една идея, нищо не би могло да съществува в Космоса без своята противоположност, без своето отрицание, без своята «сянка». За пример достатъчно е да си спомним Егрегора на християнството, първоначално създаден около Идеята на Бога-Любов («не позналият любовта, не е познал и Бога, защото Бог е любов»). Всъщност кладите и изтезанията на инквизицията се оказаха твърде далеч от Божествената Любов.

«Кукичките», за които би могъл да се закачи Черният Конус на Тъмнината, са съществували в Съзнанията още на първите християни.

Класически социален израз на Черния Конус на Тъмнината е бюрокрацията. Тя никога няма собствена официална идеология, използвайки като идеологически параван една от съществуващите в обществото идеологии, преиначавайки я по свой маниер и приспособявайки я към своите интереси. Бюрокрацията предпочита да държи в сянка своята истинска идеология, която се свежда до култ към тоталитарната власт, тъй като само чрез единия страх, без да използва маската на лъжата, тя няма да успее да задържи своята власт.

И така, да започнем с това, че преди **18 милиона години с добрите намерения и старанието на Архангела Луцифер в Съзнанието на първобитните хора-животни е била внедрена така наречената «Его-система» – магнетична Сфера на нашата планета, точно съответстваща по своите вибрации на животинската Душа на човека и впоследствие получила окултното название «САТАНА».** Тази злополучна и зловредна психо-ментална Сфера представлява велик център или огнище на животинската Сила на Земята като жива планетна Същност. Но това не е Зло, както ние си го представяме, а по-скоро област на Доброто в Природата, но Добро все още неразвито, чийто страшен печат съдържа девиза: «Всичко – за себе си!»

Въпреки очакванията на лъчезарния Архангел, това довело до там, че развитието на Съзнанието на човечеството

още от самото начало започнало да се изгражда върху изключителността и груповия егоизъм на определена категория хора. Но за да се разбере напълно смисъла и структурата на тази Его-система, нейната природа и нейните функции, е необходимо да се разберат природата и функциите на животинската част на Човешката Душа и в същото време нейните отношения към другите още по-високи части на човешкото Съзнание, а също така да усвоят за себе си отношенията на човека към планетата, неразделна анатомична част от организма на която представлява той.

Работата е там, че Дух, преминал дори само веднъж през всички слоеве на Божествените Планове на Битието, в това число и Физическия, имащ набор от всички тела, включващ целият набор от качества на дванадесетте основни съответстващи типа Енергии, неизбежно се сдобива с Карма. Кармата на Луцифер, тръгнал към създаване, макар и от висши еволюционни подбуди – на своя общопланетарна Его-система, станала благодарение на него причина за огромни трагични последици, в сегашния момент е много тежка и едва ли скоро (по наша преценка) ще му даде възможност отново да заеме достойно място в Божествената Йерархия.

По време на «златния» и «сребърния» период от човешката Еволюция влиянието на системата «САТАНА» е било почти нечувствително, по-точно влиянието ѝ е било видимо и познаваемо в нейното истинско значение на животинска Сила и неразвито Добро. Нейното влияние като фактор на Зло-

то върху цялото човечество изобщо било не особено забележимо. Но в течение на много векове на «медния» и железния» период на нашата история влиянието на его-системите все повече се отразявало на състоянието на общото Съзнание на човечеството и техните мрачни еманации все повече съгъстявали мрака около Земята, а вихрите на Злото ставали все по-могъщи, неудържими, все по-раздвижени и дестабилизиращи.

Може да се каже, че сега ние се намираме в най-високата кулминационна точка на най-мрачния период в развитието на нашата планета, като живи Същности. Както обикновено се случва, непосредствено преди самото разсъмване тъмнината става още по-тъмна и ни се струва съвсем безпросветна. Така и сега, в зората на предстоящия светъл ден над човечеството е надвиснала най-тежката и гъста пелена от невежество, нагнетявана в околното Пространство от мощни източници на Космическото зло.

ЕГРЕГОРИТЕ И ХОРАТА

«Наистина, сближаването на светове е необходимо. Нужно е, макар и малко, да се подготви съзнанието за тази необходимост. Хората трябва да са готови да срещнат уплътнени тела в живота без насилствена магия, но за това трябва огненото сърце да престане да бъде отвлеченост.

Учителят

Надяваме се, че сега вече сте разбрали, че наличието на Ум в човека още не свидетелства за това, че пред вас е истински човек, а не този, който е достигнал нисшия деградационен предел на своето човешко възплъщение. Умът, интелектът (manas), подобно на Волята, не е Принцип, а резултат, продукт на причини и комбинации на безбройни Сили, при което, и едните и другите постоянно се променят и никога не се повтарят при точно същите условия. Местопребиваването и на Ума и Душата, е Съзнанието, и затова извън зависимостта от Ума, добрите и зли качества на човека ще зависят от взаимодействието в Душата на животинското и Божествено начало. Колкото по-развита е Душата, толкова повече Умът се одухотворява от висши Енергии дотогава, докато не бъде достигнато съвършено съответствие между Душата и Духа. Постигането на такава хармония е това истинско изкупление, позволяващо да наречем човека съвършено творение. Но човек може, дори и да е истински интелектуален гений, въпреки това да остане пълен духовен идиот, абсолютно деградирала на Духовен План личност.

Разделението на хората **на: вече хора, все още не-хора и вече не-хора**, на свой ред е породило в състава на описаните по-горе от нас три Главни Егрегора, обвинящи със своите енергийни структури Земята, множество различни психоенергийни образувания с ниски вибрационни нива на функциониране. Практически именно това станало причина за превръщането на **нашата планета във всеобхватен гигантски концлагер, проявяващ се не само в Астрала, но и на Физическия План във вид на наистина глобални Адски Сфери за временно заточение в тях на високоразвити Съзнания на «Паднали Ангели» или «Синове на Разума».**

Управлението и на хората, и нехората също се осъществява чрез Егрегори. Изобщо, Егрегорите – това са структурирани еманации на своеобразни Същности, посредници между Висшите Светове и Съзнанието на хората (и нехората), въздействащи на етерното, астралното и долното ментално тяло, изпълняващи също така и ролята на акумулатори на биоенергия. Те са основна структурна единица на нашия Фин Свят. Тези

информационно-енергийни Същности във вид на турбулентност се образуват обикновено над определена географска територия, където – чрез основни или масови точки, се прикрепват към съответстващите им по вибрации човешки Съзнания посредством канали. Затова може да се каже и, че **всеки Егрегор е и особена «страна» на Менталните или Астралните Светове.**

В хода на човешката история в менталното тяло на Земята се е образувал голям брой ментални Егрегори, в различна степен пронизани както от духовно, така и от чувствено-егоистично начало. В тях живеят както постоянно, така и посещавайки ги често или само понякога, менталните и астралните тела на всички хора. **В основата на всеки Егрегор, на горната ос задължително се намира Идея, способна да привлече към себе си внимание (т. е. да вземе психическа Енергия) на човешките умове и Души.** Егрегорите се образуват от психическа еманация на човечеството както от най-ниското или средно, така и от относително високото ниво на вибрации с цел изолитране на група хора обединени от една Идея, от висшите проявления на тази Идея. Основният признак, който отличава хората служещи на един и същ Егрегор, е психическото усещане, заключено в думата «свой».

Попадайки според мястото на раждане или по кръв (като например, еврейския Егрегор) в зависимост от някакъв Егрегор, човек става оръдие на неговото насищане и действия, остава подвластен на всякакви астрални течения на Енергия вътре в този Егрегор, който му налага определени твърди

житейски насоки, затяга примката на послушание на неговата индивидуалност и Душата, при преминаване от един Живот в друг, е принудена да запази кармична връзка с този Егрегор.

Менталното тяло на един и същи човек със своите различни вибрационни нива може да принадлежи едновременно на няколко Егрегора. Менталното тяло на един човек може да се намира в най-силна зависимост от някой Егрегор (например, от християнския и математическия едновременно), а друг човек може практически да не встъпва в никакви контакти с тези същите Егрегори. Тяхното влияние върху него ще е нищожно.

Ако Егрегорът се утвърждава от Висшия синтез, то той съществува като необходима външна опора – тяло на синтеза. Ако той се създава от колективизма, т. е. от съвкупността на сходни заблуждения, то той по своята същност е обикновен ФАНТОМ или мини Егрегор, имащ възможност да прояви своята сила само при стечение на определени обстоятелства, които благоприятстват това. Основното качество, определящо самата природа на такъв мини Егрегор е това, че **те са еднакво неспособни както да създадат благоприятни за себе си фактори, така и да унищожат враждебните.** В първия случай той може само да се възползва от обстоятелствата, случващи се независимо от неговата воля, а във втория просто ще е принуден незабавно да отстъпи, за да не бъде унищожен.

Егрегорите притежават концентриран волеви заряд и еквивалент на съзнателност, съответстващ на равнището на различни общности

на хората – национални, социални, икономически, религиозни, професионални и други. **Всеки Егрегор винаги възниква дълго преди момента, когато на Земята ще се появи съответстващата на неговата задача организация**, тъй като именно той създава на Земята определени условия и изпраща на избрани от него хора съответстващи енергийни-потоци. На Физически План всичко изглежда така сякаш колективът възниква от «нищото», като че ли «от само себе си».

Всеки Егрегор, явявайки се жива информационно–енергийна Същност, има свойството да расте, да се видоизменя и умира, подчинявайки се на действието на Закона на Кармата или във връзка с възложената му от по-могъщ Егрегор кармична задача. След като я изпълни Егрегорът точно така, както и личността на човека, енергийно се разформирова. **Но изчезвайки в едно качество, той може след «Смъртта» да се трансформира в нов Егрегор, съвършено различаващ се от предишния по качеството на вибрациите, съставлящи неговата Енергия.**

Енергетиката на Егрегора се определя от два момента: **неговата способност да взаимодейства с обкръжаващата го среда и ширината на енергийно-информационните канали със създалия го Егрегор.** Енергийното захранване в момента на раждането има достатъчно разклонена мрежа от канали, които му позволяват да се адаптира към околната обстановка и да започне да изпраща чрез тях на своя водещ Егрегор уникални и само за него характерни енергийно-информационни

потоци. **В хода на изпълнение от него на кармичните му задачи мрежата от канали се стеснява, което снижава неговата подвижност и гъвкавост, довежда до понижаване на общото състояние на информираност и енергетика с последваща кристализация.**

Ако Егрегорът, бидейки въввлечен в поток инволюционна Енергия, не е изпълнил своята кармична задача, то в него (както и в човека) се натрупва някакво количество Енергия, неизразходвана от него за еволюционни нужди. **Особеност на тази енергетика е способността ѝ към бързо «урочасване» и деградация в по-примитивни форми, увеличайки при това след себе си по инволютивния път и най-близките до нея енергийни структури (в това число и служещите на дадения Егрегор хора).**

Такъв Егрегор веднага губи поддръжката от страна на своя водещ Егрегор, кристализира се на ниско енергийно ниво и става неспособен за продуктивно съществуване в дадената среда, която винаги е по-силна от всеки проявен в нея Егрегор. **В аналогична ситуация се оказват и хората, зле изпълнили или изобщо не изпълнили кармичните задачи на своето въплъщение.**

В такива случаи се извършва дисхармонично затваряне на каналите с оскъдна енергийна спойка (за да не се изразходва напразно Енергия), в резултат на което такъв човек губи интерес към Живота, съществуването му се струва безперспективно и безпросветно, от което настъпва депресия, завършваща за мнозина със **самоубийство.** Но подобно изключване не става веднага.

Ако някое грубо качество започне да затормозява еволюционното развитие на човека и не му дава да се съсредоточи върху изпълнението на своята програма, **Егрегорът започва да превърта една и съща подсказваща ситуация, като всеки нов път все повече ожесточава условията.** Това може да продължи до момента, в който изтече времето, отпуснато на човека за отработването на програмата за конкретното му въплъщение, или докато той не направи най-последния правилния избор. Щом той започне да изпълнява своята програма за въплъщение и премине на друго, по-творческо ниво на съществуване, енергийно-информационния канал веднага автоматично се отваря, което обичайно се асоциира с чудо: човекът започва значително по-фино да възприема обкръжаващия свят и да оценява различно случващите се в Живота му събития.

Колкото по-високо е еволюционното ниво достигнато от човека, толкова повече той може да се отклони от програмата на своето въплъщение и да внесе по-големи хармонични или дисхармонични изменения в Кармата на своя Егрегор. След изпълнение от човека на задачата по своето въплъщение, водещият го Егрегор плавно и постепенно затваря енергийния канал, което отстрани изглежда като че ли човекът се е изчерпал творчески на даденото поприще и сега търси нова сфера за приложение на своите способности, където също ще може да достигне съществени висоти.

Срокът на съществуване на застиващия или умиращ Егрегор може да бъде продължен за известно време,

като влива в него нови Идеи и Мисли, които съставляват основата на други, по-жизнеспособни Егрегори. Но тези опити много рядко водят до качествена трансформация на енергийна Същност; по-често това просто удължава нейната агония, тъй като **всяко качествено изменение на Егрегора води до изменение на спектъра на неговото излъчване, а значи и до нарушаване работата на каналите, които са пресметнати за предишното качество на съставлящата го енергетика.**

Когато добре енергизираният ментално Егрегор току-що е започнал да се развива, да расте и да набира идейна мощ, той има много широк спектър от канали за връзка, способни да обхванат голямо количество човешки Съзнания. **Вече изпълнил своята мисия, той престава да расте и в неговата енергийна структура настъпва известен застой на Мисли и Идеи и тяхното постепенно отчуждаване и отмиране.** В процеса започват да преобладават революционни тенденции изчислени за преустройство на структурите и кристализация, предвещаващи скорошното умиране на въпросния Егрегор в даденото качество.

Смисълът на Еволюцията на Егрегора е същият, както при човека: **колкото по-високодуховен става, толкова по-високи източници на информация му стават достъпни и толкова по-мощен става енергийно, тъй като високовибрационната Енергия му дава възможност за достъп до все по-съкровени Тайни от Съкровищницата на Знания на Бога-Творец.** Както всичко истинско, така и Егрегорът притежава определена свобода

на Волята и свобода на Творчеството, която е толкова по-голяма, колкото по-висша и по-качествена е Енергията, която съставлява енергийните тела на Егрегора. **Колкото по-енергизирана и информирана е тази Същност, толкова по-бързо се развива тя, поглъщайки по-слабите Егрегори или заставяйки ги да ѝ служат.**

Но дълбоко бихте се заблудили, ако си представяте Егрегора като някаква **антропоморфна Същност, която не споделя такива чисто човешки емоции като завист или ненавист, подлост или злоба, коварство или ревност.** Това е равносилно на представите на някои невежи хора за Бог като за някакъв «старик», рисуван по иконите, който «седи тържествено в Небесата» и се занимава само с това да следи тайно хората и да контролира дали изобщо и кой от нас не е казал, изял или направил нещо излишно.

Този, който смята така, е все още тъмен и неразвит човек и говори абсолютни глупости, тъй като качествата на всички тези космически Същности се базират на чисто енергийна основа и на различията в честотите на вибрациите на съставлящата ги енергия. От друга страна **действията, създавани от Егрегорите, получават в нашето Съзнание оценка, която съответства на нашите понятия за Добро и Зло, и която се асоциира с едни или други човешки чувства.**

Всеки нов Егрегор се създава от Егрегор от по-високо ниво с цел изпълнение във Физическия План на Земята на определени кармични задачи, поради което цялата му енергийна структура се формира

по такъв начин, че да се обезпечат възможностите за изпълнението на дадената програма, дарявайки го с известна независимост от окръжаващата среда, с гъвкавост и висока адаптационна способност към постоянно изменящите се условия на Финия Свят. Разположението на Егрегора в Пространството зависи от неговото еволюционно ниво, което автоматично предоставя на негово разположение «по-високи» или «по-ниски» слоеве на Финия Свят, които имат строго определената честота на вибрациите, преобладаваща и в енергетиката на всеки конкретен Егрегор.

ДЯВОЛЪТ И НЕГОВИТЕ

ДЕМОНИЧНИ ЕГРЕГОРИ

*«Злото е само една сляпа противяща се сила на природата: това е реакция, съпротива и противоположност; това е зло за едни и добро за други. Не съществува *malum in se*, това е само сянка на светлината, без която светлината не би могла да съществува, даже и в нашето отвлечено мислене».*

Е. П. Блаватская

По принцип **Силите на Тъмнината** са разположени «долу», в диапазона на ниските и средните честоти на Енергията и поради което **структурата на техните Егрегори, обезпечаваща им цялост и независимост от енергетиката на окръжаващата среда, се отличават със значително по-голяма твърдост и трайност, в сравнение с Егрегорите на Светлите Сили**, които, макар и намирайки се на по-високо еволюционни ниво, не са приспособени към разрушителния напор на Енергията на низшите Плановете. Това е тяхното най-слабо място в борбата с интригите на Йерархията на Тъмнината.

Но това съвсем не означава, че Силите на Злото са по-силни от Силите на Доброто. **«Владетел на целия Свят» се явява Дяволът, който проявява най-голямата си активност в най-грубите слоеве на Енергията и Материята, ръководейки се от принципите на кристализацията, разрушението, инволюцията и понижението на честотите на енергийните вибрации на всичко живо.**

Божественото и сатанинското, взаимно преплитайки се, пронизват цялото човешко същество. Раждайки се от Чистия Дух, очертавайки най-горната граница на Света на Битието и проявявайки самото същество на човека, сатанизмът сам по себе си представлява онази граница, с която Духът отделя себе си както от себеподобните, така и от Висшата Реалност, и от Света на явленията. Сатанизмът не е Реалност, но той – според Закона на Полярността, ѝ е необходимо присъщ, представлявайки сам по себе си критерий за Нейното Достоянство.

«Злобата на неверието залива Света. Такава злоба е най-жестоката, тъй като тя се конфронтира със същността на битието. Тя дразни самата себе си и в лъжата умъртвява всички възможности».

Учителят

Колкото повече в човека е развит демоничния аспект, толкова повече в него се проявява антагонизмът между

отделните съставляващи го същества, толкова по-силно е раздиран от вътрешна борба и толкова по-малко Енергия остава в него за работа в извън съзнателната област за придобиване и усвояване на новото, духовното. Когато развитието на демоничния аспект достигне в човека висша степен, настъпва пълна затвореност на неговото низше «Его» в самия себе си, става пълно откъсване на Съзнанието от външния Свят, отстъпвайки място на вътрешно неустойчиво равновесие.

Не бива да се бърка това състояние на Съзнанието с развитието на висшата степен на Божествения аспект, когато се достигат пълен вътрешен покой и абсолютна Хармония с Цялото, с Бога, когато цялата Енергия на Волята се използва само за постигане и получаване на Висшето Знание.

Вътрешният покой – това е всъщност състояние на щастие. Ето защо **съдбата на Божествения аспект – това е съвършеното щастие, а властта на демоничния аспект – безпросветна мъка и безкрайни страдания.**

«Много сили са събрани, за да се противопоставят на огнения натиск. Сатаната много иска да приключи със Земята, за да се съсредоточи върху Финия Свят, който не може да бъде унищожен както Земята. Така Стопанинът на Земята по силата на предателството сега предава Земята. Лош стопанин, но такава Природа Той е възпитал в себе си».

Учителят

Нашият Свят на проявените Форми е Свят на въплътените желания, това е само «сянка» на Реалния Свят, Света на Живота и вечното движение. **А всяка Форма е Смърт.** Ето защо **постигането на пълна вътрешна хармония в Живота влече след себе си пълен обрат на предишните представи и ценности и означава крах на всичко предишно.**

«Доброто, което произлиза от Бога, е в нашата власт, ние сме длъжни само да съумеем да го усвоим. Злото не произлиза от Бога, то произлиза от нас самите, когато го предпочитаме пред Доброто».

Хермес Трисмегист

На хората, обзети от страсти и влачени от тесните течения на материалния Свят, истинският Мъдрец им се струва хладен и безстрастен, застинал и безсърдечен. Не разбирайки обективната Мисъл, те го смятат за безумец, а **отсъствието на каквато и да е привързаност в него към този Свят се приема от тях като доказателство за глупост или признак на лудост.**

Сатанизмът е сянка на Духа, която се създава и постоянно се развенчава от самата му Еволюция. Това е криво огледало на независимостта на Духа. Взет сам по себе си, той представлява само ограничение на Духа, неговото падение в относителността. Но в същото време, сатанизмът е естествен и единствен път на Душата към познанието на Реалността, тъй като движейки се по Пътя на Еволюцията, човек е

длъжен преди всичко да познае своето истинско достойнство. Природата на своето висше духовно начало, което на Земята се постига само чрез Илюзията на самоутвърждаването.

Волята сама по себе си е неспособна да оцени степента на Реалност, в човека това се ръководи от друго чувство, което се нарича «Със Сърцето» (да не се бърка със сърцето като орган на физическото тяло). По този начин – «Със Сърцето си хората чувстват това, което не могат да почувстват с никой от сетивните органи, защото то инстинктивно се стреми към Реалността с неизяснимо чувство на Любов. Затова **сатанизмът в човека се проявява преди всичко внеговото пренебрежение към чувствителността на своето Сърце.**

«Грешно е да се пренебрегват тъмните сили. Много често тяхната победа се състои именно в подобна небрежност. Хората често казват, че не си струва да се мисли за тях. Но трябва да се мисли за всичко съществуващо. Ако хората справедливо се оградят от крадци и убийци, то още повече е нужно да се опазят от убийци на духа. Необходимо е да се оцени силата им, за да може по-добре да им се противопостави».

Учителят

Няма нито Добро, нито Зло само по себе си (*perse*), като съществуващи независимо в Природата. По отношение на Космоса Причината и за едното и другото лежи в необходимостта от

противоположност и контраст. По отношение на човека Причините за тези явления са в неговата низша природа, в неговото невежество, незнание, в страстите и отъждествяването му с Физическия План. **Злото – това е всичко множествено, случайно, частично, дребно, безцелно, незавършено, несвършено**, с една дума – това е същото Битие, но взето не в първоначалното му Единство и свършенство, а в неговото излизане от себе си, в неговото разнообразие и отстъпчивост, в неговото, ако може така да се каже, друго битие.

«Не следва да се огорчавате от човеконенавистните писания; тъмнината е огромна! Може да призовете най-светлите сили, но тъмните ще затъмнят даже най-добрите проявления. Тъмните могат само да тъмнят. Но ако ги попитат как да се направи по-добре – те само ще се озлобят, сякаш тяхното предназначение е да направят нещо не по-добре, а по-лошо.

Може да се види как злите сили проникват в живота под различни облици. Не трябва да се утешавате, че тъмните не могат да се приближат, те ще намерят всяка прашичка, за да се покрият с нея; а там, където не се решават да приближат, там могат да подхвърлят скорпион. Много хитрини имат тъмните. Затова трябва да привиквате към това да сте винаги нащрек.

Учителят

Спускайки се от Небесата на нашата грешна Земя ще напомним, че, например котката, която в съзнанието на мишката се явява възплъщение на Злото, за нас, хората, е мило и пухкаво, много често искрено любимо създание, без което ние понякога даже не можем да си представим обкръжаващия ни Свят. Но ето, че тя, котката, олицетворява сама по себе си Злото в очите на мишката не защото е «паднала» чак толкова низко, а само защото енергетиката на мишката във вид на протеини представлява едно от условията за съществуване на котката.

Силите, които ни донасят страдания и мъчения в случаите, когато сами си позволяваме по отношение на други хора или по отношение на обкръжаващата ни Природа неблагоприятни действия (или Мисли, приравнени към действия), придобиват в НАШЕТО СОБСТВЕНО Съзнание качества, с които тези Сили не са надарени от Природата, но които ТАКА ИЗГЛЕЖДАТ по отношение на собствената ни безопасност или благополучие.

Егрегорът на Дявола е съвкупност от всичко нереално извършено от човечеството през целия път на неговата Еволюция. Сатаната като съвкупност на всички човешки заблуждения, като «баща на лъжата» през всичките векове е бил олицетворяван само в няколко образа, затова неговите Мисълформи и Астросоми така отчетливо и ясно са се запечатали във възприемащата среда.

И Видяпати казал: «Дяволът е огромна сила на нашата земя и макар той да е мит,

заставя да подгъват колена и млади, и стари. Нашата земя е тъмна и злото процъфтява в тъмнината. Страх се носи във всяко подухване на вятъра и се стаява във всяка форма на живот. Страхът пред злото е мит, илюзия и клопка; но той ще живее, докато не дойде някоя могъща сила и не повдигне етера до плана на света.»

**Евангелие на Иисуса Христа,
6:18-23.**

От древни времена културата на човечеството е наситена с образа на дявола. Неговият образ е внедрен в културното наследство от всички времена и народи. Съществува ли дявол? – И да, и не. Съществува, понеже неговите интриги могат да останат незабелязани само за слепаца. Не съществува, защото **основа и енергийна база на неговата същност са Илюзията, небитието, лъжата и измамата.** За да го видите, трябва да умеете да гледате криво, тясно и тенденциозно.

Дяволът е черномагически «компютър», съставен от колективното подсъзнателно мислене на включените в неговия Егрегор хора. Със Смъртта на физическото тяло те се потапят в този конус, а неудовлетворената жажда за удоволствия и взаимния страх прерастващ в ужас, създава в техните души адски огън.

Дяволът е царят на Черния Конус на Тъмнината на Антисвета. Неговия Егрегор СЕ състои от колективното подсъзнателно на всички същества, влизащи в Черния Конус, който съще-

ствува не само на нашата планета, но и на много други планети в Космоса. **Чрез посредничеството на широк диапазон от енергийните вибрации на своите многобройни мини-Егрегори, това персонифицирано Космическо зло разпространява своята могъща власт над всички нисши и несвършени Светове на нашата Галактика.** Егрегорът на Дявола има свършена организация, свойствена само нему, и се управлява от строго определени закони, чиято природа е много лесно да се разпознае, наблюдавайки безжалостните инстинкти на низшата животинска природа в този вид, в който тя се проявява в хората, абсолютно лишени от духовно Съзнание.

«Дяволът в черната магия е велик магически агент, употребен за зло от извратена Воля.»

Елифас Леви

Дяволът, като олицетворение Злото, служи като емблема на всичко нереално, призрачно и преходно в този Свят. Сатаната – това е отрицание на Битието и персонифициран символ на атеизма. Ние сме съгласни с твърдението на кабалистите, че истинското име на Сатаната е обърнатото име на еврейския бог Йехова, тъй като Сатаната – това не е някакъв си там «черен бог», както погрешно твърдят някои, а просто отсъствие на Бога.

Дяволът е и олицетворение на атеизма и идолопоклонничеството. Това не е личност, а Сила – могъща и разрушителна, създадена за Добро, но която СЪЩО така може да служи и за Зло. Дяволът – това е Мисълформа на

зла Воля, синтез на световното Зло: средоточието на всичкото зло мислене, зло чувстване, съвкупността от всички егоистични, лъжовни, едностранчиви, сектантски разбирания.

Дяволът е «бащата на лъжата», източник и резултат от тълкуването на антиномичната Истина. Да се свежда Дявола до личност, до някакъв противник на самия Бог, или поне частично да се сравнява по могъщество с Бога, е резултат от крайно заблуждение, присъщо само на крайното невежество.

«Напразно мислят, че силите на тъмнината нападат само на слаби места. Много често хаосът притеснява именно най-силните твърдини. Така, както пенестите вълни са яростни към отвесните скали. Затова трябва да се охранява всяка стена – и ниската и високата. Да не забравяме това – хората често мислят само за защита на слабите и захвърлят силния. Навсякъде са заплахите на хаоса, с утроено напрежение. Комуто не е скъпо усещането за защита, нему четете за гибелта на велики народи.»

Учителят

Във връзка с това ще напомним, че **Дяволът властва над нас само в тази степен, в която имаме в себе си качества, обединяващи ни с него, но е абсолютно безсилен срещу всяка противопоставяща му се Воля, колкото и слаба да е тя.** В сферата на неговото влияние се намират многобройни раси

и класи както от въплътени, така и от развъплътени вече същества, много от които притежават ум и хитрост и са достигнали най-висша степен на развитие не само за Животинското, а и за Човешкото Царство на Природата.

Тези същества пораждат цялата гама от страдания и нещастия, бичуваща човечеството. Тези окултни агенти на този могъщ клан, който има своето изражение и своето външно съответствие в т. н. «сатанински братства» («дяволи и идолопоклонници») и «братствата на черните магьосници и вълшебници». Ръководителите на тези братства – духовни учители и владици на Егрегора на Дявола на Астрален План, и многобройните «школи по черна магия» на Физически план представляват двете половини на Космическото зло на нашата планета.

«В последно време може да се види възраждане на най-древните служения на тъмнината. Сред тях има много вредни, които със своя ритъм могат да бъдат разрушителни. Черните лъжи обикновено не разбират каква космическа вреда нанасят. Поради невежеството си те мислят, че причиняват зло само в желаното направление, но всъщност засягат цели слоеве от атмосферата. Особено сега, когато се приближава време огнено и много нарушения на равновесието вече са очевидни, вредата, предизвикана от тъмните, е особено ужасна. Невежите и тук действат с явно разрушение.»

Учителят

От мрачните астрални центрове еманации на лъжа, кражба, насилие и религиозно лицемерие се формулират в Идеи, които след това се проектират на Физически План, за да дадат възможност да съществуват на всички паднали и несъвършени още Съзнания. В тези същите центрове Идеите на Космическото зло постоянно се обновяват и усъвършенстват, като се приспособяват към специфичните особености на всяка епоха, след което чрез разнообразни, хитри и достъпни за разбирането на хората форми то се насочва към интелектуалните вихри на човешката раса, където неговите еманации мълчаливо, но точно отравят всички сфери на Пространството на Земята.

От психическите сфери на този Егрегор отровните еманации на егоизма и горделивостта, вибрациите на ненавистта, ревността и завистта проникват в най-скритите ъгълчета на Душата, като отравят множество човешки Съзнания и придобиват такава власт над човека, която пусната веднъж, практически е невъзможно да измъкнеш от себе си в продължение на много и много Животи. Лепкавата гадина на егоизма ще се таи в дълбините на Душата, за да се прояви тогава, когато външно чистият и безкористен в своите помисли човек най-малко подозира за това.

В едно от съчиненията на Хермес Трисмегист, което се смята за изгубено, за учителите, служещи под егидата на дяволския Егрегор се казва: **«Те са извикали от гълбините на мрачна бездна форма, за да въплътят в нея своето зло желание. По-**

слушна, тя се появила от царството на мъртвите в своята магическа премяна. Когато ходела по земята, прекрасните цветя увяхвали от нейното отровно огнено дихание...» «Прекрасните цветя» – това са невинните още човешки Души, заразени от зли вибрации и безбройни множества гинещи в Смърт от отровното докосване на Огъня на Материята на Физическия и Астралния Планове. Малцина, всичко на всичко една Душа на милион, могат да устоят и да оживеят, такава е силата и мощта на Космическото зло, която много хора просто не дооценяват.

«Мислител донесъл на хората чудесно лечебно средство, но го донесъл в затворена кутия. Нито човек не се решил да отвори кутията, защото хората предполагали, че там има или отрова, или ехидна (усойница). Така може да предложите най-прекрасното съкровище, но хората ще го приемат за отрова. Остава възможността хората да приемат съкровището, подтиквани от ужаса на нещастieto. Какво да се превеи, ако Сатаната така здраво ги е обучил в неверие!»

Учителят

Дяволът е Големът на Антисвета. Той може да се персонифицира, но по своя характер е колективен и безсъзнателен, макар и да мисли. Дяволът е концентрираната инерция

на човешкото зло, използвана за своите цели от хора, заменили своята жива духовна същност срещу инстинкта за властолюбие на роба, мечтаещ за абсолютна власт. В земните човешки тела се въплъщават Съзнания, дошли от различни Светове на Галактическите цивилизации.

«Думите и мислите пораждат огнени последствия, езикът продължава да дрънка, а мисълта – да наранява пространството. Помислете за това огнено производство! Не се кичете с някакви мъртви знания, ако продължавате да изригвате хули към най-Висшето. Помислете за това, че тази хула ще се прилепи към вас неотделимо. Светът трепери от зловни пламъци. Неговите създатели се надяват на нечия гибел, но сами погиват в проказа».

Учителят

Някои от тях, те не са много, са се спуснали от високоразвити духовни планети и даже Звезди. Други, те са мнозинство, са свързани в духовни семейства, образуващи народи, обединени не само на кръвно-генетична, национално-културна връзка, но и от поредица съвместни въплъщения и превъплъщения. Материалното и културно наследство на предците ни създава външни обекти, с чиято помощ се установява жива връзка между настоящето и отдавна отишли си поколения.

«Някои насекоми и влечуги предпочитат да загинат, само и само за да ухапят или да изпуснат отрова. Точно така и служителите на тъмнината са готови на най-неприятни последствия, но само и само да сътворят отровно зло. Нужно е добре да запомните тези творци на зло, които понякога не щадят дори самите себе си заради злодейството.

Могат да се дадат много примери, когато замисленото зло не е можело да донесе полза на самия злодей, но въпреки това той, по внушение на тъмните, го проявява. Уловките на тъмните трябва бъда изваждани на показ. Например, понякога намират трупове на някакви хора или животни в района на известни места.

Тъмните знаят, че за привличане на сили от низшите сфери е нужно разлагане и те находчиво устройват такива огнища на смут и разложение. Поради тази причина отдавна съветвам да не се държи в дома разлагаща се месна храна и развалени растения, също и гнила вода.»

Учителят

В човешките тела се въплъщават и Съзнания от Черния Конус на Тъмнината. За много от тях земното въплъщение е висшата точка в съществуването им. Максималното възможно за себе си

блаженство те винаги търсят на Земята. Те често прикриват своите действия с примамващи в далечината идеали, но всеки, който ги следва, скоро ще открие пред краката си зееща бездна.

«Тъмните не дремят. Те запазват много по-тясна връзка със своята Йерархия в сравнение с т. н. войни на Светлината. Тъмните знаят, че тяхното единствено спасение е тъмнината, а светлите много блуждаят, много разсъждават и малко обичат своята Йерархия.»

Учителят

Дяволът е вечният затворник на своята горделивост и непокорност, поставящ своите преходни капризи по-високо от упованието. Той е само средство за изкушение и необходимо изпитание за другите. Той не е и никога не може да стане цел на истинско човешко възвисяване. Дяволът се храни с желанията и чувствата на хората, на които им харесва всичко това, което той е способен да предложи.

Когато човечеството се научи между доброто и злото да избира само доброто, тогава дяволът ще изгуби смисъла на своето съществуване, тъй като неговата функция ще е изпълнена. Под влияние на Егрегора на Дявола човек сам някак си получава структурата и силата на целия Егрегор и сам ги управлява.

В основата на неговото разбиране за света е идеята «Аз съм Бог!», «Аз съм Цялото, а останалият свят е само периферия на моето съществуване!», «Аз

съм център на Вселената», при това разбирайки «Аз» не като Божествения Дух, а като личност. **Егрегорът на Дявола ражда вътре в човека не Христос – Спасителят на Света, а «Луцифер», страстно жадуващ в името на възвеличаване на своето собствено «его» да създаде собствена вселена, в центъра на която да се намира не Слънце, а самият той.** За него неговото желание и стремеж към движение по собствена воля превишава всичко останало.

Ползвайки се от предоставяните от Егрегорите мощни способности за въображение и концентрация на волята, превъртайки в своя ум егоистични желания, служителят на Егрегора на Дявола внася в етерния План своя програма за действие, насочвайки по този начин бъдещите събития в нужното му русло и въвличайки останалите хора във фунията на мощните енергийни потоци на своя Егрегор. Всички желания, възникващи в такъв човек, се характеризират с монолитността и твърдостта на постижимите умствено форми: обладаване на жена, получаване на пост или сан, постигане на благополучие или власт. Всичко това е продиктувано от животинска природа и безграничен егоизъм.

Демоничните Егрегори са твърде многобройни и многообразни не само по своята Форма, но и по степента на своето развитие. Най-простите техни видове са **ЛАРВИТЕ** или **ЛЕМУРИТЕ** – Егрегорите на конкретните човешки страсти. Сливайки се заедно, те образуват по-сложни Егрегори, съответстващи на определени страсти и низши качества на човека. Към тях

също могат да се причислят и Егрегорите, пораждащи вражда между отделни групи хора, свързани с общността на Идеите, а така също Егрегорите на племенна и расова ненавист.

Практически всички високодуховни Егрегори с цел да придадат на своята енергийна структура по-голяма твърдост, необходима за успешното функциониране в условията на низки Енергии на Земята, са принудени да включват в себе си множество по-малки и по-груби Егрегори, влизащи в непосредствен контакт със Силите на Тъмнината в борба за Душата на човека. Това неизбежно влече след себе си понижаване на качеството на вибрациите на целия Егрегор, което на различни енергийни нива води до изкривяване и превратно тълкуване от хората на неговите Идеи, а следователно, до понижаване нивото на изпълнение на поставените пред Егрегора задачи.

Всеки отново създаден Егрегор е принуден да работи в много разнообразна и изключително активна обкръжаваща среда, към която, ако иска да оцелее, непременно е длъжен да се приспособи. Вибрациите на Енергия на тази среда има толкова широк спектър на честотата, че работа в много тесен диапазон на енергийна активност на самия Егрегор би означавало твърде тясна негова специализация и невъзможност за глобален обхват по отношение Съзнанието на хората.

ЕГРЕГОРЪТ И ДУШАТА

Да се върнем към Егрегорите. Както вече казахме, изначално за всяка въплъщаваща се Душа се предопределят не само условията и средата на бъдещото ѝ съществуване, но също така и набор от Егрегори, на които тя ще бъде длъжна да служи и които съответстват на нейната зряла Карма. На интензивна служба са способни само личности, които в областта на своето интуитивно възприятие владеят в достатъчна степен способността творчески да превеждат Мисли-идеи на етиката и морала от Ментала на своя Егрегор. **На духовно равнище висока творческа активност може да бъде обезпечена само от ясно и осъзнато разбиране на необходимостта от съзнателно и безкористно служене на хората.** Само при спазване на тези условия човекът и неговият Егрегор могат ЕВОЛЮЦИОННО да оцелеят.

Всеки Егрегор, в зависимост от своето еволюционно развитие, активно функционира в едни или други честотни диапазони на вибрации на Менталния и Астралния План. От тези характеристики се определя и моралът на тези хора, които служат на конкретния Егрегор. **Морал – това е извънредно твърда и обикновено груба по качество на енергетиката рационализация на етиката на своя Егрегор от страна на човека,** насочена към привличане на негова страна на колкото се може повече нови работници.

Ако недостатъчно развит Егрегор се окаже под постоянното въздействие

отвън на по-могъщ и по-груб енергиен поток, отколкото водещата честота на неговата вибрация, **той постепенно също ще деградира до нивото на Енергията на обкръжаващата го среда, постоянно настройвайки своята водеща честота спрямо честотата на външния поток.** Затова пък в такъв случай той оцелява, макар че такава прекалено добра адаптация към големия Егрегор неизбежно влече след себе си профанация, която не му позволява да изпълни своите еволюционни функции, тъй като неговата работа става невъзможна на честотите, предвидени в неговата кармична задача.

Ако честотата на външния, достатъчно мощен енергиен поток е значително по-висока от водещата честота на самия Егрегор, то такава енергийна Същност просто загива, тъй като не е в състояние да противопостави на духовните Енергии блок от аналогични по качество Енергии, каквито в нея или изобщо няма, или ги има, но в недостатъчно количество. А да пренастрои бързо своята енергетика и да повиши нивото на вибрации на своя водещ поток за демоническия Егрегор е практически невъзможно, понеже този процес е много постепенен, не понася скокове и зависи пряко от Еволюцията.

Еволюционният ръст на Егрегора се осъществява само благодарение на **постепенното** му преминаване от ниските астрални нива в Сфери с по-високи вибрации. Във всеки крупен Егрегор винаги има известно ко-

личество малки Егрегори, работещи на честоти по-високи от честотата на основния енергиен поток. Именно тези «зародиши на духовност» изпълняват вътре в Егрегора еволюционна функция, като подготвят все по-голяма част от останалите мини-Егрегори и техните енергийно-информационни канали към постепенно повишаване на тяхната енергетика.

За сравнение ще кажем, че в състава на **енергийно-информационната система «САТАНА»**, създадена от **Луцифер**, са влезли Енергии от практически всичките седем основни Божествени Плана, които изначално съставлявали фините тела на самия Архангел. Но поради това, че засега количествата от тази духовна Енергия са недостатъчни, за да се обезпечи високо ниво на Еволюция (което съвсем не е идентично на нивото на развитие!) на тази бивша Висша Божествена Същност, всичките й проявления засега носят само деструктивен, разрушителен характер, изпълнявайки от своя страна своята достойна за нея част от Общия Божествен Промисъл.

Обичайно съдбата на подобни еволюционни Егрегори-авангарди, работещи в условията на крайната враждебност към тях от страна на основната маса структури на водещия Егрегор, е кратка и неспокойна. **Евентуална транслация през и чрез себе си на Енергия чужда на неговия водещ Егрегор води до бързо прегаряне на енергийно-информационните канали и на другите, неприспособени още напълно към въздействието на**

висока енергетика структури. Такъв мини-Егрегор или бързо се унищожава, или преминава под покровителството на друг Егрегор, чиято енергетика за него е по-близка по нивото на своите вибрации.

Тактически и стратегически правилно приложената духовна Енергия въздейства много болезнено на всяко проявление на Злото, което е неспособно да й противопостави нищо, освен груба агресия. В своята безпомощност Злото пристъпва към физическо унищожаване на хората-носителите на висок Дух, с което съгласно Закона за ответния удар и Закона за Жертвата нанася на самия себе си още по-големи беди, като обрича всички свои грубо енергизирани замисли на безперспективност и провал. **В същото време хора, доброволно и съзнателно станали жертви на гонения за Идеята, само печелят от това, тъй като мощният изблик в момента на екзекуцията на духовна енергетика прегаря практически всички намиращи се в Аурата на Душата груби наслоения.**

Всичко, разказано от нас по-горе, представлява не само метод за прижизнено очистване от злото, но и най-ефективният от всички методи за защита от психически нападения от всякакво ниво и всякаква мощност. **«Да си подлагаш лявата буза» означава да пропускаш през себе си всички груби потоци, които автоматично (стига само нивото на вашата собствена духовност го позволява!) ще бъдат изгаряни от Енергията на високите честоти на вашия Егрегор.** Не напразно, сблъсквайки се със злото,

ние казваме: **«Господи, дай ми сила да издържа това!»**, свързвайки се по този начин с водещите духовни Енергии на християнския Егрегор, способни не само да намалят степента на душевни и физически страдания, но и да извършат с Душата значителен скок в духовната и еволюция.

Не може по насилствен път да се повиши основната честота на Егрегора, ако той еволюционно все още не е готов за това, но затова пък е много лесно тя да се понижи за сметка на изкуствена кристализация, т. е. «загрубяване» на основната част на енергетиката, което автоматично ще предизвиква ограничаване спрямо Източника на Информация и ще понижи еволюционното ниво. Затова ви съветваме да не харчите напразно духовна Енергия за безсмислени спорове със закоравели прагматици и материалисти, тъй като насилствен еволюционен ръст е невъзможен! Когато те сами станат вътрешно готови за възприемане на духовна Енергия, тогава няма да са нужни и вашите доводи.

Както всяка страна има различни географски области, големи градове и малки населени пунктове, транспортни потоци, точно така и Егрегорът има различни ментални потоци, големи и малки, което намира своето изражение в образуването на различни течения и секти в рамките на една религия. На всяка организация – религиозна, обществена, държавна, или сдружение на хора – народ, нация и дори семейство, в пространството на Земята съответства един или друг Егрегор.

Иисус казал и целият народ слушал:

«Пазете се от книжниците и фарисеите, които се гордеят със своите дълги и богато украсени дрехи, които обичат да бъдат приветствани по пазарните площади и се домогват до най-почетните места на пирове, и вземат с труд заработеното от бедните, за да удовлетворят своето плътско «аз», и се молят на показ, дълго и гръмко. Това са вълци в овчи кожи».

**Евангелие на Иисуса Христа,
155:32-34.**

Всеки Егрегор винаги се стреми да поддържа своята основна енергетика, която пряко зависи от достигнатото от него еволюционно ниво и неговата кармична задача. Деятелността на мини-Егрегори както с по-малка, така и с по-голяма духовна енергетика, се регулира от него за сметка на затваряне или разширяване на мрежата на своите канали с тях.

Понижаването на качеството на общата енергетика води до ограничаване на неговата свобода и кристализация, а изкуственото (неестествено) повишаване – към повишаване нивото на достъп до категориите на Знанието, което влече след себе си необосновано увеличаване на независимостта, разрушаване целостта на частите и техния стремеж към хаоса.

Този процес може да бъде преустановен само чрез още по-голяма кристализация, което често се проявява в най-добрия случай като Смърт с последващо прераждане на по-високо качествено ниво, а в най-лошия – като духовна деградация на Егрегора. **На колкото по-високо еволюционно ниво е Егрегорът, толкова по-чувствителен е той към управляваните от него по-низши от неговата честоти:** той бързо започва да деградира, кристализира в по-низши форми, като с всяко такова падане губи възможност и мащабност да проявява своето Творчество.

Като прекрасен пример за последствията, до които може да бъде доведена дори най-висшата идея чрез енергийните изкривявания на средата на нейното въплъщение, може да послужи развитието на християнския Егрегор, създаден преди 2000 години от Йерархията на Светлината с цел ускоряване на ръста на съзнателност на човечеството. С цел успешно противодействие на най-мощния Егрегор на антисвета и държавността, енергийната структура на този Егрегор, която се е състояла първоначално от високо духовна Енергия, постепенно е била принудена все повече и повече да се подсилва чрез груби структури за сметка на качеството да въплъщава Идеи.

Появилите се в резултат на тези защитни мерки многобройни секти и църкви, религиозни християнски и псевдо-християнски течения и движения до такава степен са извъртели истинския смисъл на Божествената Мисъл, че едва-едва са съумели до

донесат до нас главната Идея на Въплъщението, Разпятието и Възкръсването на Христос, «обрасла» за две хиляди години с гъста гора от дебели и паразитиращи филизи, криещи в своята непроходима тъмнина и невежество самата същност на изначално Ясната, Висша и Чиста Идея.

Външно взаимоотношенията между основния Егрегор и неговите сателити изглеждат като симбиоза, в която всяка от по-малките части е жизнено необходима на всяка от по-големите части, за да се запази общата цялостност и за по-голяма жизнеспособност. Същност обаче динамичното равновесие на различните по честота потоци Енергия вътре в един Егрегор се запазва много трудно, тъй като **всеки по-малък Егрегор (секти, църкви, движения или партии) има свои егоистични тенденции, насочени към усилване на собствената енергетика за сметка на отслабване на други структури с цел придобиване на по-голяма независимост.**

Основният Егрегор е способен в определени рамки да влияе на пропускателната способност на каналите за връзка със своите по-малки Егрегори. Но едновременно с това, оставяйки «самозабравилия се» сателит на «пости», намалява своята власт над създадената от него рожба, която ще бъде принудена или да се ориентира към компромис с друг, равен на нея Егрегор с цел обединяване на своите енергии, или да се приобщи към по-мощен Егрегор и да му «служи», за да оцелее. Освен това, като не получава енергийно и информационно захранване от «непослушното си дете», основният

Егрегор ще бъде принуден сам да търси други допълнителни източници за съществуване и да изпълнява тази част от работата, която дотогава, макар и посредствено, е била изпълнявана от «откъснатото парче».

В такива случаи балансът и равновесието на Силите на основния Егрегор се променят и той започва да прави грешки, които го отслабват и правят неспособен да изпълнява поставената му задача. Тогава той или загива, или отново отваря запушения си канал за връзка със своя изпаднал в немилост сателит, «затваряйки си очите» за неговото явно затлачване с груби Енергии и опасни тенденции, извращаващи същността на основната Идея на Егрегора.

Сега е настъпило времето за създаване на обединен Егрегор на Световната Религия, който да синтезира в себе си езотеричната, неизопачена Истина на всички Егрегори на отделните религии и същността на последните научни постижения. Но това е много тежка задача. Егрегорите на различните религии служат за мощен източник на Енергия в борбата между Силите на Светлината и Силите на Тъмнината. По силата на своето многообразие, разделеност и егоизъм, граничещ понякога с откровена конфронтация даже във вътрешността на един основен Егрегор, повечето от тях сега са в услуга на Силите на Тъмнината, а не на тези Висши Сили, на Които са призвани да помагат. Най-мощни понастоящем са християнският, мюсюлманският и будистският Егрегори, които се намират в непрекъснато съперничество помежду си.

Във връзка с всичко, казано по-горе, **мирното съвместно съществуване на двата могъщи Егрегора е рядко**, макар че в случай на необходимост, под натиска на други превъзхождащи ги сили, те могат да се пренастроят енергийно и да се приспособят към променящата се обстановка, но само заради това, на по-късен етап, изчаквайки момента, отново да влязат в борба. **Всяка война, възникнала на религиозна основа, е отражение на жестоката борба на двата достатъчно енергични и в същото време негъвкави Егрегори за разширяване сферата на тяхното влияние.**

Преди да се случи на Земята, всяка от войните старателно се готви в анализите на Световите на Финия Свят, а хората, без да знаят даже истинските причини за възникването на конфликта, са само средство за постигането на амбициозните цели на астралните водачи на човечеството и източници на психична Енергия, попълваща Егрегорите. **Символът на всяка религия – било то кръст, звезда, полумесец и т. н., е входящ канал за Съзнание в съответния Егрегор**, който при наличие на съответствие между него и вибрациите на молещия се може да окаже върху последния много осезателна и съществена енергийна помощ.

Освен посочените религиозни, ще назовем още няколко най-могъщи понастоящем Егрегори:

1. Егрегори на древните нации, постепенно разтварящи се под егидата на Егрегориалната същност Затив;

2. Егрегори на държавите и социалните движения под ръководството на Същността Жаг;

3. Егрегори на църквите, съставляващи Същността Фораун;

4. Егрегори на всички съвременни войнстващи движения и партии под ръководството на Същността Удгрогр (тук можем да причислим и извънредно мощния и агресивен Егрегор на военно-промишлените комплекси);

5. набирацията все по-голяма мощ и сила Егрегор на религията на Сатаната, изразяващ се в Същността Цембрумр, който по времето на пришествието на Антихриста ще стане негов основен енергиен източник.

Всеки Егрегор излъчва енергийно-информационни потоци във вид на психична Енергия на строго определени, свойствени само за него честоти, затова го възприемат не всички всички хора, а само тези, които съзнателно или несъзнателно работят за него. Той снабдява служещия му човек с Енергия и Идея, а като отплата изисква само едно – пълна саможертва. Откривайки канал за човека, Егрегорът започва да го снабдява с Мисли, емоции и Енергия с определено качество и в същото време го програмира по свое усмотрение, за да подсили своето собствено съществуване, цялостност и развитие.

Обикновено човек, който служи на един или друг Егрегор, смята, че живее собствения си Живот така, както му се иска. **Всъщност всички негови главни страсти, желания и преданост на Идеята, са строго програмирани от неговия кармичен Егрегор, който взема най-непосредствено участие в**

съставянето на програмата на въплъщаването на неговата Душа и разчита при това, че даденият човек ще стане за него източник на постъпление на Енергия със същите вибрации, в пределите на които съществува самият Егрегор.

Както вече споменахме, когато човек престава да бъде източник на нужната за Егрегора Енергия с определено качество, то произлизащият от него енергийно-информационен канал напълно или частично се затваря и запушва. Това може да се види нагледно – например при навлизането на жената в тази възраст, в която тя вече е неспособна да предизвика в мъжа изгаряща страст, чиято енергия е толкова необходима на Егрегора, който я покровителства. Когато при жената настъпи климакс, каналът за връзка на Инския Егрегор с нея се затваря, вследствие на което тя губи характерната женска привлекателност и сексуалност, даващи й до този момент психическа власт над представителите на мъжкия пол със строго определен и съответстващ й набор от енергийните вибрации на фините тела.

В своя Живот всеки от нас непременно служи едновременно на няколко Егрегора, без при това да усеща някакво насилие над себе си. Просто ни се струва, че така сме устроени, че именно това, а не друго ни е интересно, че сами избираме това, което ни се иска да правим, вършейки го не по нечия заповед, а по наше желание. Това е абсолютна заблуда. Може да се стараете с всички сили да излъжете много хора, в това число и самите себе си, но не можете да заблудите Съдбата си. **Запомнете: всички кармични**

Егрегори във вашия Живот изначално, още преди вашата поява на този свят, са били предопределени и са обусловили цялото ви по-нататъшно съществуване.

Естествено, че на колкото по-високо духовно ниво на развитие се намира въплъщаващата се Душа, толкова по-голяма свобода има тя в избора на своите бъдещи Егрегори по времето на подготовката си за въплъщаване. Щом дори за нея не всички Егрегори са равнодостъпни, то какво да кажем за човека със средно и още повече ниско ниво на Съзнание. 99,9% от хората се появяват на този свят с вече напълно оформена и определена програма за Живота, със строго установен набор от кармични задачи и кратък списък с Егрегори, на които ще трябва да служат.

Всички съответни канали за връзка се отварят у нас още със самото ни раждане или в момента на контакт със запланувания Егрегор. Само когато има тясна връзка със своя кармичен Егрегор, човек се чувства щастлив, дори когато обстоятелствата в неговия Живот не са подредени по най-добрия начин. Намирайки се в нищета, страдания и лишения, човек, който не е загубил връзката със своя Егрегор може все пак да се чувства щастлив само поради това, че се чувства на своето място и в руслото на своя Живот. **Тежка и незавидна е съдбата на тези, които, загубвайки връзката със своя Егрегор, започват да служат на чужд Господар.**

Всяка ниско- и средноразвита личност можем да назовем съвсем точно, колкото и обидно да звучи, роб на своя Егрегор. Без да броим илюзии-

ите, такъв човек на практика няма свобода на волята и избор, тъй като той е само проводник на Волята на Егрегора. Програмирането на такъв човек става както по линията на детайлното планиране на всички обстоятелства в неговия Живот и съпътстващите го събития (аналогично на записа на кинолента), така и като своеобразно «зомбиране», т. е. постоянно генериране в него на определени мисли, чувства, желания.

В случаите, когато Егрегорът напълно започва да управлява вниманието на подсъзнанието, без да оставя на личността никаква възможност за индивидуален избор, казват за човека, че той има шамповано и обикновено мислене, дори самият човек да има много високо мнение за себе си като за надарена и уникална личност. Такава предпазна мярка, определяща възникването на голям брой всевъзможни Егрегори, е напълно оправдана, ако вземем под внимание и това, че **без нея, имайки на разположение достатъчно широк спектър в избора на средства и действия, нехората и нискодуховните хора-шампи вече отдавна да са унищожили и самото човечество, и нашата Земя.**

Та нали вашият организъм не позволява, да кажем, на Съзнанията на клетките на кутрето на десния ви крак да се намесва произволно в системата на потоотделянето, например, защото в случай, че на Съзнанията на тези клетки не им харесва да са постоянно мокри от пот докато са обути в обувки, те веднага биха се постарали да изведат от строя цялата система на потоотделяне, без, поради ниското ниво на своето Съзнание, да се съобразяват с нужди-

те и задачите на целия организъм. Надявам се, че сме дали достатъчно нагледен пример за рационалността и целесъобразността на всички произтичащи в Космоса процеси.

В случаите, когато при един **средно-развит човек** посоката на внимание на подсъзнанието в някаква (отново строго определена!), даже мизерна степен е свободна в своя избор, нещата не стоят много по-добре, тъй като нивото на неговото развитие не му позволява да направи правилния избор при решаването на глобални въпроси, излизащи извън рамките на неговата индивидуална Еволюция. **Максимумът, на който е способен такъв човек е съвсем рядко (с оглед това, което разбираме под думата «еврика!») да улавя от Финия Свят неочаквани Мисли и Идеи, за да ги използва в много тясната сфера, в която му е разрешил да се специализира неговият Егрегор. Такъв човек в своето поведение е трудно предсказуем и затова, дори и да създава в заобикалящите го хора привидно впечатление на «интересна», «творческа», а понякога и «надарена» личност, той се проявява само като проводник, или в най-добрия случай – като повече или по-малко способен редактор на информацията, до която са допуснати той и неговия Егрегор.**

Това съвсем не може да се каже за Душата на **високодуховния човек**, при раждането на която високодуховният Егрегор дава само **обща програма за действия за постигане Целта на нейното въплъщение, като предоставя на самата нея в една или друга степен свобода при избор на средства и възможност за самосто-**

ятелно проявяване на творчество и инициатива.

Ако в първия случай връзката на Егрегора с личността е била чисто едностранна, то при високодуховния човек е съвсем различно: **имайки двустранна връзка, такава личност, активно реализирайки свободата на Волята и Творчеството, може достатъчно силно качествено да влияе на собствения Егрегор и да предизвиква в структурата на неговата енергетика достатъчно съществени изменения, способни с течение на времето да повлияят много осезателно даже на подреждането на Силите в общата енергетика на Същността на Планетарния Логос, а с това – и на Световната Карма.**

Потоците ментална информация, както и индивидуално-личностните Мисълформи, постоянно се движат в Менталния План, като минават от едни групи личности към други. Затова повечето идващи в Съзнанието на човека Мисли (без да говорим за това доколко остават в неговното подсъзнание!), му се струват продукт единствено на неговия собствен Ум, докато всъщност те са дошли при него от един или друг Егрегор на принципа на привличането на подобното от подобно. Вие трябва ясно да разбирате, че **всички «наши» Мисли и породените от тях чувства не ни принадлежат лично и не ги създаваме ние – ние можем само да ги регистрираме или игнорираме.** Вниманието, насочено от нашето подсъзнание в определена точка от Пространството на Финия Свят, веднага възприема и регистрира намиращите се там астрални или ментални съще-

ства – Мисълформи и Астросоми, които субективно преживяваме като внезапно «възникнали в нас» Мисли или чувства.

Мисълта, дошла в подсъзнанието от Егрегора или от менталното тяло на друго същество – не е задължително това да е човек, може да се засели в подсъзнанието и едва след известно време за изплува в Съзнанието. Обаче в подсъзнанието може да «заседне» само това, за което има особени «кукички». Например, **чуждите Мисли за всякакъв страх се заселват в голямо количество само при този, който има много собствени «язви» от вибрациите на страха.** По същия начин и **сексуално загриженият човек несъзнателно ще «всмуква» и отглежда в своето подсъзнание дошлите отстрани, свързани със секс и разврат Мисли.** Обратно, човек, който е напълно концентриран върху търсенето на решение за някакъв проблем, ще привлича отвсякъде към себе си всевъзможни варианти за това решение.

Духовно развитият човек, намиращ се под ръководството на висок духовен Егрегор, може самостоятелно да променя характера и структурата на всички, даже достатъчно труднодостъпни и сложни Мисълформи и Астросоми, влизащи в състава на Егрегора. Имайки надежден канал за връзка с него и използвайки енергийно хранване чрез каналите на други високодуховни Егрегори, такъв човек може (за сметка на своето усилено еволюционно влияние върху нивото на Съзнание на

милиони хора), да осъществява важни мисии в еволюционното развитие на поредица Егрегори.

Ще се опитаме да поясним това със следния пример. **Ако със собствени сили ни се отдаде качествено да подобрим отношението на милиони хора към своята Смърт, по този начин повишавайки значително нивото на тяхното Съзнание и духовност, то внесените от нас в структурата на мисленето на огромен брой хора ментални изменения, осъществяващи енергийното хранване на стотици всевъзможни Егрегори, ще предизвикат с течение на времето огромни качествени изменения в енергетиката на самите тези Егрегори, позволявайки им да се издигнат на по-високо еволюционно ниво.**

Приведохме този пример само за да ви покажем **на какво е способна достатъчно развитата духовно човешка Душа, разбираща и осъзнаваща целта и задачата на своето въплъщение и ползваща на съответното ниво възможността да приложи своята реализационна власт за позитивно изменение на световната Карма.** Ще отбележим и това, че Егрегорът представя подобни възможности далеч не на всяка Душа.

«Този, който добре познава своя низи «аз», е познал илюзиите на света, познал е преходните неща; този, който е познал самия себе си, е познал Бога и непреходното. Трижди благословен е човекът, отгледал в себе си чистота и любов; той

се е избавил от напастта на низшия си «аз» и е станал вече висш «Аз». Хората търсят спасение от греха, който смятат за изчадие на ада; и има и в тях богове, които са скрити демони; те са могъщи, но преизпълнени със завист, и ненавист, и възжеления; тяхната благосклонност се налага да бъде призовавана със скъпи жертвоприношения – плодове, и с живота на птици, и животни, и човешки деца.

И тези богове нямат нито уши, за да чуват, нито очи, за да виждат, нито сърце, за да чувстват, нито власт, за да спасяват. Това зло е мит; тези богове са сътворени от въздуха и са облечени в сенките на мисълта. Единственият дявол, от когото хората трябва да се избавят, е «аз», низшия «аз»; и когато този демон бъде низвергнат, тогава Спасителят, Любовта ще се възцари на престола на властта.»

***Евангелие на Исуса Христа,
8:15-21.***

За менталното тяло на човека са достъпни и Егрегорите на други планети и светове, ако този човек съумее да се научи по надлежен начин да управлява Съзнанието на своето ментално тяло. Затова, повтаряме, то трябва да получи опорна точка в самосъзнаващия се индивидуален «АЗ». *«Дайте ми опорна точка и ще преобърна целия свят»* – е казвал Архимед. При съвременните

хора, с малки изключения, опорната точка на мисленето им, за съжаление, е не в самосъзнаващия се «Аз», а като че ли се суети по повърхността на главния мозък, за да може с мисловно произнасяне на думите за много кратко време цели да откъсне Съзнанието от усещанията на физическото тяло, като насочи вниманието и възприятието към една или друга Мисъл.

Целият жизнен път на човека е последователно Освобождаване на индивидуалния Дух от своите грубоматериални обвивки, които като с вериги го приковават към Земята; това е постоянен стремеж към разширяване на своето същностно Съзнание с цел възможно най-бързо приближаване до Световния Дух, до Бога-Творец и хармоничното сливане с Него. *Реална цел на човешката дейност се явява определено еволюционно изменение на структурата на Егрегора като реалности на Финия Свят, тъй като, развивайки се, Егрегорът качествено влияе и на целия останал Фин Свят, а с това – и на Еволюцията на самото човечество.*

Колкото по-индивидуална е Душата, толкова повече от самия човек зависи насочването на вниманието на неговото подсъзнание към едни или други Планове на Финия Свят с цел да получи от тях необходимата му информация. Подсъзнанието на високоразвития човек се движи в информационните потоци на Ноосферата² на Земята не хаотично и импулсивно, а целенасочено и като сортира критично всяка, попадаща пред вниманието му информация. **Именно в това е главната опасност при астралните**

пътешествия за човек, който не е достигнал още необходимото духовно ниво на развитие и е неспособен самостоятелно да дава правилна оценка на информацията, получена от него във Финия Свят.

Като говорим за Егрегори, не може да не споменем за някои много могъщи Същества, които управляват едни или други Егрегори. Наричат ги «Господари на Кармата» или «богове на Зодиака» и наброяват 72 Същности. Именно те се разпореждат със Съдбите на човешкото Съществуване на нашата планета. Когато говорим за дванадесетте Зодиакални Съзвездия и за «излъчване на качествата» на една или друга планета, имаме предвид именно тези седемдесет и две Висши Космически Същности и техните индивидуални, ярко изразени типични свойства, които по особен начин въздействуват върху Умовете на хората, които те управляват посредством обширна мрежа от земни Егрегори. **Всеки жител на Земята е напълно подвластен на един или няколко такива богове, регулиращи и формиращи Съдбата на човечеството.**

И каза Иисус:

«Всичко, което е сътворил Бог е добро; и великата Първопричина, Седемте Духа – всичко е добро, и всичко, което произлиза от Техните творящи ръце е добро. Всичко създадено има свой цвят, тон и форма; но някои тонове, макар сами по себе си да са добри и чисти, при смесване предизвикват дисхармония и дисонанс.

И при смесване на някои неща, макар добри и чисти, произлизат дисхармонични, даже вредни неща, които хората наричат зли. И така, злото е дисхармонично смесване на цветовете, тоновете или формите на доброто.

Човекът не е всезнаещ и все пак има своя воля. Той има способността всячески да смесва добрите неща от Бога и посредством тази своя способност всеки ден създава дисхармонични звуци и недобри неща. И всеки тон и форма, бидейки от доброто или от злото, се превръща в живо същество, демон, елф или дух, добро или зло.

Така човекът създава своя дявол, а след това се бои и бяга от него; неговият дявол, окуражен, го преследва и хвърля в геенна огнена. И дяволът, и огънят на геената са създадени от човека, и никой не може да потуши огъня и да пропъди дявола, освен човекът, който ги е създал.»

*Евангелие на Иисуса Христа,
39:11.*

Господарите на Кармата, в човешкото разбиране, са Същества страшни, но не поради това, че са зли или уродливи – те нямат конкретна форма. А заради тяхната емоционална хладина и неумолима, отново според нашите човешки разбирания строгост, с които манипулират Съдбите на възплаващите се човешки

Души. Методите, до които прибегват, за да изпълнят възложената им в Еволюцията на човечеството задача, могат да ги охарактеризират като напълно безмилостни и жестоки Същества.

Но все пак такова мнение се е установило в нашето егоцентрично и ограничено Съзнание преди всичко поради нашето отъждествяване на самите себе си с нашите физически тела, поради нашето неразбиране на процесите на Смъртта и възплъщаването. Господарите на Кармата отдават на човешкия Живот малко значение по същия начин, както човекът се отнася към масовите убийства на домашни и диви животни, които използва за храна. При това всяка **Смърт е енергийно изтласкване с огромна мощност, което бива използвано от Господарите за изпълнение на космическите задачи.** За тях, знаещите Истината, всяка временна личност не представлява особен интерес, защото **РЕАЛНО ТЯ НЕ СЪЩЕСТВУВА**, те контактуват преди всичко с Душите на хората.

Посредством Егрегорите, Господарите на Кармата се намират в тясна връзка с «централния компютър» на планетата – системата «САТАНА», явяваща се инструмент за управляване на хората и зомбираща техните Съзнания с низши програми. Именно те – отново чрез своите Егрегори, разпалват световни и локални войни, в които се лишават от Живот милиони хора. Не само отделни хора, но и цели страни и народи се избират от Господарите на Съдбата като обекти на «мъченичество». **Който ЗНАЕ, той РАЗБИРА, че в условията на Земята, които са максимално доближени до условията на**

ада, всяка жертва не е безсмислена, а цената не е прекалено голяма, тъй като чрез възложените му страдания и болка, народът върви не само към своето материално възраждане и морално възмъжаване, но преди всичко към своето интелектуално и духовно обновление.

Зад Егрегора (сред деятелите на Световите от демоничен порядък) на първо място застават отделни ЗЛИ ЛИЧНОСТИ. Тези личности, посветили се по едни или други причини на служене на Злото заради самото Зло, са **истински възплъщения на Дявола,** демони на злото и естествени възплъщения на дисхармонията, произтичаща от деянията на неуравновесената Воля. **Именно такава зла личност, а не някакво митично зло ще дойде на власт на цялата планета по време на така нареченото «пришествие на Антихриста»,** за да изпълни ролята на «санитар», да съблазни и искуси милиарди възплътени Души с цел само няколкостотин хиляди от тях да получат «регистрация» в новата човешка Раса.

Зад злите личности следват тези възплътени същности, на които е възложена тежката мисия да налагат всевъзможни страдания на хората като използват тяхната предразположеност към чувства, емоции, стремежи и привързаности. Когато завършат своето служение на Злото заради самото Зло, тези хора, с цел да постигнат изчерпателно познаване на Злото – за самите себе си и в помощ на онези, които по силата на своята егоцентрична природа не могат да постъпват другояче, изцяло се посвещават на това да съдействат за проявяване в

хората на всички качества, доведени до крайност и фанатизъм, както и за развиване в хората на всякакви техни заблуждения в максимална степен.

Както човек не може да се научи да ходи, докато не падне много пъти, така и добротата и любовта няма да дойдат в Сърцето, докато човек не изпита многократно върху себе си ужасните въздействия на лъжата, ненавистта, злобата и предателството. **Налагайки страдания на другите, тези въплътени същности на злото – по силата на кармичните закони, налагат още по-големи страдания и на самите себе си. Затова Животът им още на земята се превръща в истински Ад.** Ненавиждани от всички и от никого неразбирани, те са осъдени да изпият до дъно цялата горчива чаша с мислими и немислими страдания, **за да изработят постепенно в себе си най-ценното човешко качество: да поемат страданията на другите и без самите те да страдат, да ги превръщат в доброта.**

Всички изброени от нас типове **«частни Дяволи»** са изцяло рожби на низшия Астрал и са само неправилни и неуравновесени образи, съставени от Материя, създадена за осъществяване на Физическия План на Царството на Хармонията. **Астралната Материя е бинерен антипод на Творческата Воля, който пасивно възприема нейния агент и материала, от който всеки човек изтъква своя личен, присъщ единствено на него Свят.** Сама по себе си Материята на Астрала е инертна, т. е. тя не е нито «лоша», нито «добра», но бидейки послушна на всяко въздействие на Волята, тя еднакво «добросъвестно» може да служи както на доброто, така и на лошото.

Правейки извод от казаното по-горе, ще обърнем вашето внимание и на това, **че всяка ваша молитва е енергийно-информационен канал, чрез който се свързвате със своя Егрегор.** Има различни молитви и зад външно благопристойното съдържание много често съвсем ловко се «прикачват» мисловни модели, кодиращи моления се за връзка с демоничните Егрегори, макар самият да е убеден, че «разговаря с Бога». Това е обичайно явление сред неразвитите още Съзнания, чиято енергетика е в дисонанс с вибрациите на Висшите полюси на Главните Егрегори.

По същият начин далеч не всички стихове на даже любимите ми Псалтири, колкото и да възхваляват Господа, са способни да предават по предназначение вибрациите на Любовта към Бога, защото не само техният дълбок смисъл, но и Мисълта, минаваща през обремененото със светски проблеми Съзнание на моления се, не са способни заради своята заземеност и отсъствие на **абсолютната безкористност** да пробият през дебелината на грубоматериалните Енергии канал, който да свърже вярващия с Егрегора на Този, към когото той насочва молитвите си. **В най-добрия случай само малко количество наистина духовни вибрации може да достигне до Висшите Духовни Сфери.** Нашата основна енергетика отива за **захранване на междинни (или подставени) мини-Егрегори, които по принцип не са по-добри от демоничните.**

Даже **«Иисусовата молитва», «Отче наш», «Богородице Дево, радвай се»** и други най-скъпи на Сърцето молитви, **минавайки през обремене-**

ното с проблеми Съзнание на човека и «заразени» от Ума с тежките бацили на меркантилността, користта или страха за извършен грях, могат – като камък на шията, да завлекат на «дъното», не само най-светлите думи и чувства, но дори и самата Душа на човека, който дори не подозира на кой «господ» се кланя. Старайте се да помнитетова винаги и да осъзнавате на кого точно служите със своята молитва.

Отношението на човека към един или друг Егрегор по време на Живота му на Земята в голяма степен ще се отрази не само на следсмъртното състояние на неговата Душа и качеството на заобикалящия я Свят, но и на условията на нейното бъдещо въплъщение на Физическия План на Земята: колкото по-ниско и бездуховно ниво има нейния Егрегор, толкова по-малко свобода оставя той на въплъщаващата се Душа.

След смъртта Душа, която по време на Живота изцяло е принадлежала да кажем на мюсюлманския Егрегор, в никакъв случай – поради различието във вибрациите на Енергиите, съставляващи нейното астрално и ментално тела, не може да се окаже редом или в едно общество с Душата на някой, който самоотвержено е служил, да речем, на християнския Егрегор. Но за това и за още много други неща ще ви разкажем подробно в следващите ни книги.

Пълнен каталог на книгите на Орис Орис

Книгите са достъпни на следните езици

руски

английски

немски

български

За автора

Орис, за своя творчески живот, е написал около 100 книги на духовно-философска и езотерична тематика, а също и на тема психическата и духовна взаимовръзка на енерго-структурата на човека с енерго-структурата на вселената.

По-голямата част от живота на Орис е посветена на духовното творчество чрез писане на книги на космологични теми. В тях авторът разкрива теми, които никой преди него не е засягал толкова дълбоко и подробно.

През далечната 1996 г. Орис успява да намери своята Духовна съдба, която неуморно изпълнява и до днес.

Орис е роден на 25 януари 1954 г. в малкото украинско село Маринка, Донецка област, в семейството на миньор и медицинска сестра.

Още от много ранна възраст в Орис се разкрива дарбата за интуитивно писане на поетични текстове. На 3-годишна възраст Орис чете първото си стихотворение, наречено «Женшен» на майка си, която го записва, защото той все още не може да пише.

Освен това от ранно детство той притежавал медиумни способности: спонтанно «вижда» динамични картини на събития и епизоди от личния живот на други хора, чиято автентичност впоследствие често се потвърждава. В предучилищна възраст Орис периодично предупреждавал децата, когато замисляли някакви бели, за непредвидените обстоятелства, които ги заплашват, а в училище

знаел кой ще бъде извикан на дъската и предупреждавал съучениците си за това. Той също така знаел предварително на кои от момчетата момичетата ще симпатизират, или не.

Първите стихотворения на Орис, още от 6-годишна възраст, са публикувани в регионалния вестник Марински. Освен това Орис рисувал добре: в 3-ти клас и 14 портрета на украински и руски писатели, рисувани от него, украсявали стените на училищния коридор.

През 1971 г. Орис завършва 10-ти клас, работи като инструктор по физическо възпитание в Маринския окръжен потребителски съюз, а през 1973 г. постъпва в агрономическия факултет на Кримския селскостопански институт, който завършва през 1978 г. След като работи 4 години по специалността си на Южното крайбрежие на Крим (Ялта), той постъпва на длъжността директор на базата за спорт и отдих (пт. Понизовка), собственост на 2-две московски научно-производствени обединения - «Измерителна техника» и «Енергия», обслужващи космическия отрасъл. През 1990 г. напуска във връзка с началото на литературната си дейност.

Като тийнейджър Орис проявява голям интерес към бойните изкуства: карате (киокушинкай), кунг-фу (изкуството дим-мак - «отровна ръка», вин чун, цзуй цюан), джудо, самбо и други. По-късно, през 1975 г., получава черен колан по бойни изкуства, а през 1979 г. в Ялта в Министерството на вътрешните работи открива секция по бойни изкуства и ръкопашен бой.

Започвайки от този период (от 1975 г.), докато все още учи в института, Орис работи в продължение на 15 години върху написването на няколко поредици от книги по темата за бойните изкуства. Тритомният учебник по карате и по изкуството на дим-мак, озаглавен «Пътят на карате – от ученик до майстор», е колоритно оформен и публикуван в Москва през 1992 г. През тези години в Москва излиза отделна книга «Дим-Мак – изкуството на «отровната ръка». През този период е написана и втората поредица, състояща се от повече от 20 книги под общото заглавие «Посвещението или духът на война», но не е публикуван в СССР поради липса на висше физическо възпитание от страна на автора. Поради тази причина през 1982 г. Орис постъпва задочно в Симферополския държавен университет във Факултета по физическо възпитание, но го напуска на 4-та година по семейни причини (поради раждането на сина му Ярослав през 1983 г.) и във връзка с началото на перестройката.

По време на работата си по поредицата «Посвещението или Духът на Война», Орис (в състояние на дълбинна медитация) за първи път неволно влиза в контакт със своите Духовни Учители, след което започва редовно да получава информацията, залегнала в основата на уникална поредица от книги под общото заглавие «Живот между Животите» и всички книги, които впоследствие е написал.

По-нататък започва по-интензивния Духовен Път на Орис, белязан от повратна

точка в живота му поради възникналата в неговото Съзнание спешна нужда да намери Себе Си и своята Духовна роля в живота. През 1996 г. заминава като отшелник в пещера, от която не смята да се връща. Там, в пещерата, до него идват дълбоки Духовни откровения, както и информация за миналите му (паралелни) животи. Орис описва някои от тези свои вътрешни преживявания в стихове, които са публикувани в отделен сборник. Въз основа на контактите със своите Духовни Учители по време на това изпитание (40 дни гладуване само на вода), след като е научил своето Предназначение в живота, той с обновено Самосъзнание се връща у дома, след което започва нов Духовен етап в животат му: за четири години написва повече от 40 книги, които са включени в няколко поредици със следните заглавия: «Живот между Животите», «Изкуството да умреш» и «Извънземни контакти».

След 2000 г. Орис започва да пише текстове по мелодиите на съветски хитови песни, в които изразява цялата квинтесенция на своите духовни изводи и разсъждения, подчертавайки важността на ролята на Любовта, Добротата, Милосърдието и всички Човешки качества и чувства, които хората толкова често забравят в ежедневието.

Също така, след 4 последователни Духовни Посвещения (от 1996 до 2000 г.), Орис получава достъп до по-вярна и надеждна информация за структурата на Вселената и за ролята на човека в нея, която разкрива в поредиците «Иисииди», «Благата Вест», «Безсмъртието е достъпно всекиму» и «Основи на Иисиидиологията». Тези поредици са написани с усложняването, повишаването и задълбочаването на качеството на информацията от нивата на колективното Подсъзнание, която ляга в основата на собственото му Самосъзнание и където той намира отговорите на сложни космологични въпроси, които до преди това изглеждало, че ще останат без отговор за хората още десетки години.

По-подробен списък на всички книги, написани от Орис, е даден по-долу. Представен е по реда на тяхното написване.

Всички книги на Орис на наличните езици, могат да бъдат изтеглени безплатно от сайта www.bg.orisoris.ru

Подбор и подготовка на материала, оформление: Астийраалс
Превод: Емилия Манолова

1992

3-томник «Пътят на карате – от ученик до майстор»

Москва, 1992

Общ обем: 759 стр.

За първи път у нас беше направен опит да се обобщи личният опит на автора, посветил по-голямата част от живота си на изучаване на теорията и практиката на бойните изкуства. Дадени са оригинални материали за психофизическата подготовка на адептите по бойни изкуства. Засегнати са морални проблеми, проследени са философските произходи на карате-до, които произлизат от учението на Буда. Дори и с най-подробния учебник човек не може да стане майстор на карате. За това е нужен Учител. Тогава за какво е тази книга? За нещо, без което е невъзможно да станеш майстор.

В продължение на много години авторът сериозно и задълбочено изучава източните бойни изкуства: карате, джудо, кунг-фу, дим-мак (изкуството на забавената смърт). Книгата обхваща всички етапи на обучение по карате – от основите до най-високото майсторство, включително Дим-Мак и безконтактните удари (енергийни удари). Енциклопедично издание в три тома. Подробно са представени основните техники на защитни движения нанесени с ръце и крака. Анализирани са механиката на всяко движение, вътрешните психични съставляващи, техниката на преминаване през фазите на релаксация и концентрация на енергия. Книгата съдържа множество снимки, диаграми и гравюри.

СЪДЪРЖАНИЕ. ТОМ 1:

- РАЗДЕЛ 1. Пътят на будизма
- РАЗДЕЛ 2. Пътищата за развитие на източните бойни изкуства
- РАЗДЕЛ 3. Дихателни упражнения в системите за бойни изкуства
- РАЗДЕЛ 4. Системи за обучение при изучаването на бойните изкуства
- РАЗДЕЛ 5. Теория и практика на основните стойки и позиции на карате и кунг-фу
- РАЗДЕЛ 6. Кратък преглед на някои от основните естествени видове оръжия и начините за тяхното използване

СЪДЪРЖАНИЕ. ТОМ 2:

- РАЗДЕЛ 1. Теория и практика на «Уке-Ваза» — техника за защита
- РАЗДЕЛ 2. Теория и практика на техниките на ударите с ръце
 - «Дзуки-Ваза» — техника за нанасяне на проникващи удари с ръце
 - «Учи-Ваза» — техника за нанасяне на удари с ръце
- РАЗДЕЛ 3. Теория и практика на «Гери-Ваза» — техники за нанасяне на

удари с крака

Удар с крак напред — «мае-гери»

Страничен удар с крак — «маваши-гери»

Удар с крак в страни — «йоко-гери»

Удар с крак назад — «уширо-гери»

СЪДЪРЖАНИЕ. ТОМ 3:

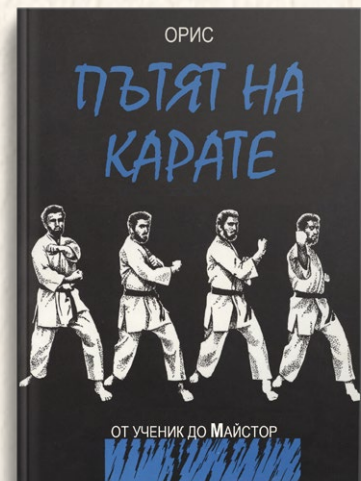
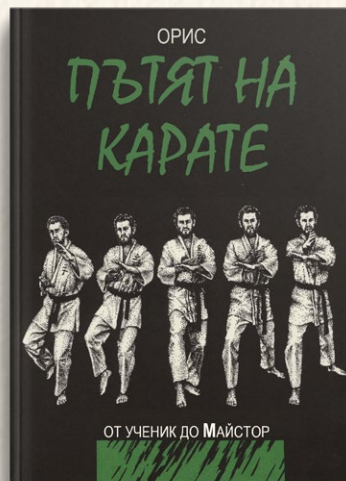
РАЗДЕЛ 1. Практика на водене на бой с няколко противника

РАЗДЕЛ 2. Долекарската помощ при занятията по карате

РАЗДЕЛ 3. Някои методи за увеличаване на работоспособността на спортистите

РАЗДЕЛ 4. Пътят от «докосването на забавената смърт» — към ударите без докосване

Кратък речник на основните термини, имена и означения

1996

Дим-Мак – изкуството на «отровната ръка»

Москва, 1996

Общ обем: 211 стр.

Уникалността на тази книга се състои в това, че в нея за пръв път са направени опити да се комбинират основите на енергията на бойните изкуства, както и много специфичната техника за въздействие върху нервните центрове на човека и енергийното поразяване на противника на разстояние.

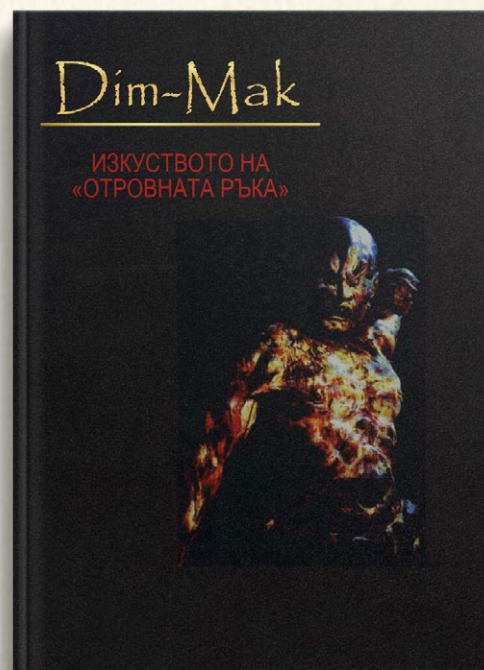
Много подробно са разгледани психологическите, рефлексотерапевтичните и механичните методи за повишаване на работоспособността на спортистите в условия на повишени натоварвания.

Обширните руско-японски и японско-руски речници са предназначени за майстори, които общуват с японските каратисти.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- РАЗДЕЛ 1. Практика на водене на бой с няколко противника
- РАЗДЕЛ 2. Долекарска помощ при занятията по карате
- РАЗДЕЛ 3. Някои методи за увеличаване на работоспособността на спортистите
- РАЗДЕЛ 4. Пътят от «докосването на забавената смърт» – към ударите без докосване

Кратък речник на основните термини, названия и обозначения

Поредица «Посвещение или Пътят на Воина»

Тази поредица книги на тема «Изкуството Дим-Мак – изкуството на забавената смърт», е написана от автора с цел да се разкрият всички нюанси и детайли, свързани с бойния стил Кунг-Фу – Дим-Мак, които преди това не са описвани никъде с такава задълбоченост и подробности.

«Пътят на Война и Духът на Посвещението»

«Духът на Мисълта и пътят към Медитацията»

«Болестта и нейното лечение с Мисъл»

«Духът на звука и лечение със звук»

«Духът на Енергията»

«Лечение с Енергия»

«Духът на дишането»

«Лечение с дишане»

«Духът на движението»

Ялта, 1991-1996

Отделни книги

«Странстванията на Душата» или «Живот между Животите»

Москва, Kiev, 1996

Общ обем: 290 стр.

Книгата не само запознава читателя с проблема за Смъртта, но и разглежда мястото на човека в Космическата йерархия. Ще научите за пътя на война и отношението му към Смъртта, за семеричния състав на човека, за преодоляването на страха от Смъртта, за взаимовръзката между човека и Егрегорите, за чакрите като естествени канали за връзка с другите светове. Книгата предоставя техники и методи за навлизане във вътрешните пространства и прехода в други светове.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Другите Светове

Воинът и Смъртта

Медитацията – това е «Смърт»

Страхът от Смъртта

Изкуството да се умира

Човек – Космос

Пространство и Време

 Ръководство по прехода в другите светове

Материалната Вселена

Човек и Егрегор

 Нехора

Пътешествия във Времето и Пространството

 Техника на влизане във вътрешните Пространства

Методи за преход в другите Светове

 Авто- или самохипноза

 Осъзнато сънуване

 Втори метод за излизане

Чакрите – естествените канали за връзка с другите Светове

 Муладхара

 Свадхистхана

 Манипура

 Анахата

 Вишудха

 Аджна

 Сахасрара

Състав на човека

Семерична конституция на човека

Сборник стихове «40 дни Отшелничество»

Ялта, 1996

Общ обем: 47 стр.

Стихотворенията, представени в тази книга, са написани от Орис през 1996 г. в планините Ай-Петри, когато, поел доброволно обет за мълчание, той живее 40 дни в планината в малко пространство, изкопано от него за няколко дни с консервна кутия между две подпирани се взаимно скали, напълно отказвайки се от храна и общуване с хора.

Вътрешната причина за заминаването му в планината била насъщната назряла в Душата му непреклонна потребност, поне да се опита да познае Смисъла на сегашното си съществуване възможно най-дълбоко и ако е възможно, след това да се опита да открие Същността на своето собствено Духовно Предназначение чрез провеждане на вътрешен Диалог със своя «Висш Аз» и търсене на възможности за разбиране на самия себе си.

Тази книга съдържа и аудиозапис на стиховете, рецитирани от Орис на диктофон по време на самия акт на Отшелничество.

1997-2000

«Мисълта и Медитацията»

Ялта, 1997

Общ обем: 250 стр.

Мислите, като и предметите, не ви принадлежат: те винаги идват отнякъде, остават за известно време и взаимодействат с вашето Съзнание, а след това неусетно изчезват някъде. Вашето мислене е процес, който непрекъснато синтезира във вашата реалност все нови и нови Форми от вече познатия ви умствен и сетивен опит, следователно за вас мисленето е «началото» и «краят» на абсолютно всичките ви желания – от получаването на някакви материални блага до постигане на «по-високи» (по вашите понятия) духовни цели.

След като овладеете изкуството на мисловните трансформации, вие ще получите абсолютно реално средство за съзнателно управление на материалните условия на вашето земно съществуване. Усъвършенствайки се в тази посока, вашата менталност може да достигне точката, в която става възможно да управлявате мощните фактори на стихийните елементи на Природата чрез Силата на своя Разум, влияейки не само на времето, но и на такива разрушителни явления като торнадо, земетресение, цунами...

СЪДЪРЖАНИЕ:

Животът е продукт на творческото движение на мисълта

Всяка мисъл е материална

Работа с мислите

Ученията на адепта

Как да станете наблюдател

Относно провеждането на занятия по концентрация

В живота ние изграждаме всичко с нашите Мисли и Съзнание

За практиката на формиране на сънищата

Мисълта е продукт на времето

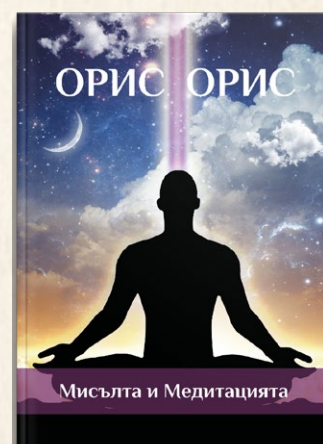
Техника за отваряне на «третото око»

Всеки живее в света на собствените си сънища

Как да излезем отвъд пределите на Мисълта

За създаването на Мисъл-форма в практиката на

Медитацията

«Душата в Зодиака»

Москва, 1999

Общ обем: 219 стр.

Книгата «Душата в зодиака» продължава и развива темите повдигнати в «Странстването на душата». В нея авторът говори за своя опит от контакта си с извънземни цивилизации, разглежда модел на структурата на Вселената, по-специално световите на духовете, адските светове, световите на Слънчевата система и други светове и йерархии. Подробно е разгледано съществуването на Душата в процеса на преход между световите, архетипите на астралния и финия свят. В книгата читателят ще намери най-пълните отговори на вечните въпроси на човешкото Битие.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Част първа. Световите на Слънчевата система

- Светове на религиите
- Светове на Веданта
- Светове според будизма
- Световите на човека
- Низходящите светове
- Възходящите средни светове
- Световите на «двойниците»
- Светът на съвършените духове

Част две. Извънземни цивилизации

- Цивилизацията от планетата «Церера»
- Цивилизацията от съзвездието Андромеда
- Цивилизацията от съзвездието Плеяди
- Цивилизацията на сребърните хуманоидни сфери
- Цивилизацията на зелените сфери-хуманоиди
- Небесният Дух Христос
- Ангели-Хранители

Част трета. Физическият свят

- Етерният слой
- Физическото тяло
- Етерното тяло
- Архетипи на животинските общности
- Астралното тяло
- Астралът
- Аурата на Душата
- Еволюцията на Духа

Поредица «Живот между Животите»

Ялта, 1997-1998

Това, за което Орис пише в книгите от поредицата «Живот между Животите», е най-подробното, от написаните някога от човек, описание на цялата поредица от събития, претърпени от Съзнанието на починалия човек, при неговото завръщане в своя Небесен Дом, който има толкова «обитатели», че обикновеният човек не може дори да си ги представи.

Орис, използвайки многогодишния си индивидуален опит от астро-изходите, описва подробно изучаваните от него реалности на Астрала и Ментала, превръщайки Непостижимо-Непознаваемото Битие в Знание достъпно за разбирането на почти всеки човек и водещи го към постепенно осъзнаване на неизменната Истина за неговото безкрайно Космическо Съществуване.

Книга 1. «Живот без Смърт» («Духа на смъртта»)

Ялта, 1997

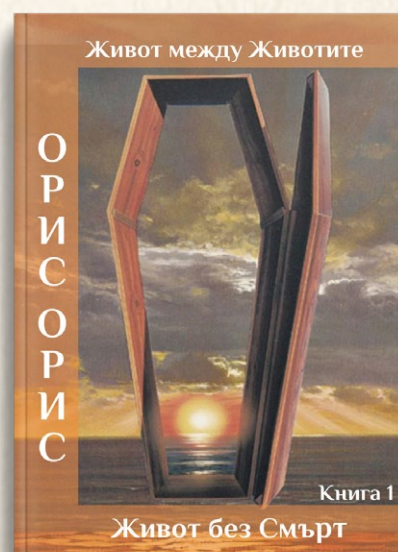
 Общ обем: 204 стр.

 Кой си ти? Как и защо си попаднал в този жесток и чужд свят? Къде ще отидеш и как ще живееш, след като близките ти се сбогуват с теб на тази Земя? И наистина ли ще съществуващ след това? Това са постоянни въпроси. Но те имат отговори. Тайната на живота и смъртта неудържимо привлича човека към осъзнаването на това, което отдавна е знаел, но досега е оставало загадъчно и непознато.

Ако имате нужда от отговори на тези вечни въпроси, ако вече не можете да живеете без тях спокойно, тогава този източник на знания е за вас.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Смъртта е началото на Живота
Смъртта и религията
Животът е пътя към безсмъртието
Смъртта е форма на Живот
Диалог с Учителя
Воинът и Смъртта
Воинът и самоубийството
Страхът от смъртта

Книга 2. «Душата и Космоса»

Ялта, 1997

Общ обем: 179 стр.

Изправен пред постоянен избор между Добро и Зло, човек се губи и не винаги се замисля над това кому, с избора си, служи: на Бога или на Сатаната? За да помогне на читателя да направи своя избор, авторът говори много подробно за Егрегорите - астрални същности, приспособени към съществуване както в положителния, така и в отрицателния полюси на Битието, което се определя главно от природата на самия Егрегор.

Авторът помага да се разберат всички тънкости на тази тема, показвайки с примери от дейностите на «дяволските Егрегори», към какво може да доведе духовното невежество и необмисленото преклонение пред материалните символи, спускащи човешкото Съзнание до нивото на магьосници, магове и т.н. НЕХОРА.

Как да се очистим от астралната мръсотия на собственото си невежество, която разлага нашата духовна Същност и ни поставя на едно ниво с дивите животни? Как можем още приживе да се погрижим за благоприятните условия на нашето следсмъртно съществуване? Орис говори за това и за много повече във втората си книга «Душата и Космоса».

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора

Човек – Космос

Пространство-Време

Времето е мисъл

Реката на Времето

Времевите фактори

«Черните дупки» – източници на Материята на Антисвета

Материалната Вселена

Душата в Егрегора

Егрегорите и хората

Дяволът и неговите демонични Егрегори

Егрегорът и Душата

Книга 3. «Душата в другите Светове» («Другите Светове»)

Ялта, 1997

Общ обем: 139 стр.

Когато говорят за «други космически мислещи цивилизации», подразбират или интелигентното население на други планети, така наречените «братя по разум», или нещо толкова абстрактно и неопределено. Но по някаква причина никой не се замисля за факта, че точно тези «мислещи цивилизации» могат да бъдат САМИТЕ НАС, само че НИЕ, намиращи се на други нива на НАШЕТО развитие, в други условия на Битието, в минала или бъдеща пространствено-времева структура, в други кръгове на полето на Времето на НАШАТА човешка цивилизация.

Всички така наречени «други Светове» не трябва да се възприемат като нещо чуждо и непознато. Между «този Свят» и многобройните «отвъдни Светове» няма разделителна бариера. Напротив, всичко, което съществува, е едно и единствено Божествено Битие.

За това и за много друго ще научите от третата книга «Душата в другите Светове»

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора

Световете на Слънчевата Система

Световете на религиите

Световете на Веданта

Световете на човека

Световете на небето

Световете на тези, които слушат гласа

Световете на самостоятелно вървящите към просветление

Световете на БОДХИСАТВИТЕ

Световете на БУДА

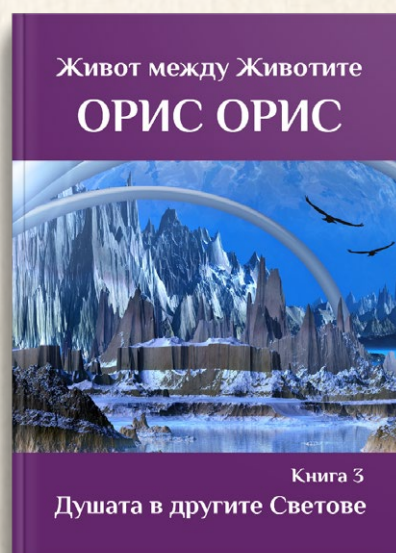
Световете от низходящ ред

Адските Светове

Средните Светове от възходящ ред

Световете на «двойниците»

Светът на Съвършените Духове

Книга 4. «Извънземните»

Ялта, 1998

Общ обем: 242 стр.

Тази книга може да изглежда невероятна и приказна за читателя, но тези, които имат уши да чуят, ще намерят потвърждение на своите мисли и надежди и доказателство, че ние не сме единствените хора в Космоса.

Дойде времето да се срещнем с онези, които от милиони години невидимо присъстват около нас, изпращайки сигнали за своето невидимо съществуване. Нека всеки от вас възприеме тази книга така, както чувства! От някои може да се възприеме като приказка, а от други - като информация за размисъл или като пътеводител. Така ще бъде постигната основната цел на тази книга, защото вие ще познаете Истината, а какво да правите с тази Истина, е личен избор на всеки.

Тази книга представлява най-малката част от информацията за многобройните контакти на автора с другите цивилизации на Космоса и информацията, получена от Тези, които авторът нарича Вселенски Учители.

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора

Съобщение на Демиурга на Света

Хуманоидите от съзвездието Регул

Цивилизацията от планетата Церера

Цивилизацията от съзвездието Андромеда

Цивилизацията от съзвездието Плеяди

Извънредно съобщение към земляните от
представителите на Съзвездието Плеяди

Обращение на Ора към земляните

Аалан сообщава на хората

Цивилизацията на «сребристите хуманоиди-сфери»

Тайната на Тунгуски или още веднъж за Нехората

Цивилизацията на «зелените сфери-хуманоиди»

Посланието на Владиката Майтрея

Христос – Суперзвезда

Извънземните свидетелстват

Съобщения на Албеллик

Съобщава Рамасанта

Съобщава Маккеарланд

Съобщава Араарагот

Диалог на Орис с андромедянина

Аллаагором

Ангели-Хранители

Послание от Архангел Михаил

Послание от ЕЛОХИМ за хората
от земята

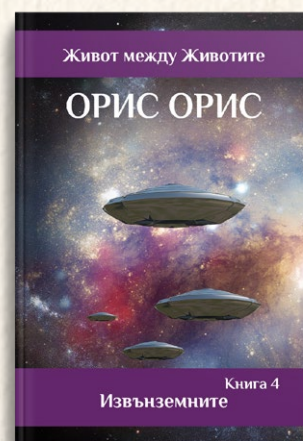
Послание от Архангел Уриил

Послание от Архангел Гавриил

Послание от Архангел Метатрон

Послание от бога на Слънцето

Световете от възходящ ред

Книга 5. «Техника на астроизлизанията. Чакри» («Чакри»)

Ялта, 1998

Общ обем: 192 стр.

В тази книга авторът продължава своето изследване на Света около нас и се опитва да разгадае една от най-непознатите все още Тайни на Природата – човека. Та нали само познавайки себе си можем да се доближим до познаването на Бога и Неговите Тайни.

Кой си ти и какво правиш на тази планета? В какво е смисълът на твоето пребиваване тук? Къде ще отидеш, след като хората кажат за теб: «Той умря...»? И въобще нещо ще остане ли след Смъртта ти нещо, освен спомена за теб? На всички подобни въпроси чрез автора на тази книга ще отговори неговият Учител, който е поел мисията за детайлно запознаване на човечеството на Земята с проблема за т. нар. «следсмъртно съществуване» на човека.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Двойникът на човека и Ноосферата на Земята
Пътешествия във Времето и Пространството
Техника за влизане във вътрешните Пространства

Релаксация

Самохипноза

Обща схема на самохипнозата

Полусънно състояние

Втори метод за излизане

Опасност от обсебване по време на астроизлизанията

Чакрите – естествените канали за връзка с другите

Светове

Муладхара

Вишудха

Свадхистхана

Аджна

Манипура

Сахасрара

Анахата

Състав на човека

Книга 6. «Човекът и неговата Душа»

Ялта, 1998

СЪДЪРЖАНИЕ:

Състав на човека

Етерно тяло

Семеричен състав на човека

Архетипи на Финия Свят

Физически Свят

Архетипи на съобществата на животните

Етерен слой

Астралното тяло

Физическо тяло

Астрала

Книга 7. «Душата в Зодиака»

Ялта, 1998

Общ обем: 145 стр.

В тази книга авторът говори за това, че целият свят около нас е единна система, чиито части са в много тесни взаимовръзки и взаимоотношения, и че цялата Вселена е подчинена на единни ритми и единни цикли. Някои от тези цикли започват при сътворението на Световите и определят еволюцията на Вселената като цяло. Други определят хода на геоложките процеси, които променят лицето на нашата планета и от своя страна също влияят на развитието на цялото човечество, на възникването и гибелта на земните цивилизации.

Естеството на всички тези влияния - както глобалните, така и индивидуалните ритми върху обектите на Света, се определя от законите на Зодиака, чиято символика е много по-дълбока, отколкото мислят много от начинаещите астролози. Освен това във всеки цикъл могат да се разграничат дванадесет основни и дванадесет текущи фази или микроцикли, чиито характеристики също са свързани с преминаването на Душата през качествата и зодиакалната символика.

Тази книга, както и всички други книги на Орис, е предназначена за онези читатели, които сериозно, задълбочено и с искрено желание искат самостоятелно да разберат всичко, което се отнася до проблемите на Живота и Смъртта, които виждат в предстоящата си Смърт не най-страшния и опасен враг, а напротив - надежден съветник и приятел.

С книгите на Орис Смъртта се превръща от плашещ противник, досаден провал или фатална грешка във Вселената в още едно, поредно Преображение, на което ние вече неведнъж сме се подлагали.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Огненият Лик на Бога: Лъв, Стрелец, Овен

Въздушният Лик на Бога: Водолей, Везни, Близнаци

Водният Лик на Бога: Скорпион, Рак, Риби

Земният Лик на Бога: Телец, Дева, Козирог

Книга 8. «Изкуството да се умира»

Книгата се състои от 5 части.

Общ обем: 415 стр.

Авторът, чрез своя дългогодишен опит в самостоятелните извънтелесни изследвания на Финия Свят, се е опитал да даде най-подробни отговори на конкретни въпроси: как да умреш правилно? Как да се научим да приемаме смъртта си навреме? Как става трансформацията на фините тела по време на следсмъртния преход?

Тази книга, която по най-подробен начин описва промяната в състоянието на Съзнанието на човека по време на процеса, наречен «умиране» и пребиваването на неговата Душа в различните вибрации на енергиите на Астрала също е един вид ръководство по религиозна терапия и есхатологична психохирургия, извършени с помощта на най-подробните текстове на «Наставленията», четени от близките за

умиращия или за вече починалия човек, за да укрепи и събуди неговото Съзнание преди Прехода в другия Свят.

Наред с другите неща, тази книга може спокойно да се отнесе към един от най-подробните пътеводители за пътешествия по множеството области и Сфери на Финия Свят, който обикновено наричаме «загробен живот».

Част 1. «Изкуството да се умира-1»

Ялта, 1998

Общ обем: 125 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора
Медитация на Смъртта
Медитация на Умирането
Астросомът и Медитацията

Част 2. «Изкуството да се умира-2»

Ялта, 1998

Общ обем: 138 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора
Тайната на Смъртта
Следсмъртният Път
Египетската книга на Мъртвите
Тибетската книга на Мъртвите
«Mors certa, hora incerta»
Страхът от Смъртта
Преодоляване на страха от Смъртта

Част 3. «Изкуството да се умира-3»

Ялта, 1998

Общ обем: 130 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора
Метаморфозите на Смъртта
Подготовка за Смъртта
Никой не умира
Умиране
Стадии на умиране
Моментът на Смъртта
Признаци на приближаващата се Смърт
Диалог с Учителя

Част 4. «Изкуството да се умира-4»

Ялта, 1998

Общ обем: 131 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Кратък обзор на разнообразието на формите и видовете умирање
 Умирането – завършване на земната форма на страданието
 Смъртта – не край на умирањето, а начало на новия Живот
 Смъртта на Нехората
 Душата и нейният импулсен пръстен
 Първата фаза на Прехода: «точката на тишината»
 Втората фаза на Прехода: ефектът на тунела, Ярката Светлина
 Помощниците
 Постепенното пробуждане
 Напътствие към умирация
 За умирация
 За вече умрелия
 Погребението
 Молитва за починалите
 Молитва за изхода на душата
 Молитва по изхода на душата

Част 5. «Изкуството да се умира-5»

Ялта, 1998.

Общ обем:

СЪДЪРЖАНИЕ:

Първите стъпки на Душата в отвъдния Свят
 Планове и нива на «отвъдния Свят»
 Някои особености на «отвъдното» Битие
 Срещите с мама
 Любов отвъд «ковчега»
 Духовните семейства
 Описание на «Града на светлината»
 С какво се занимават мъртвите?
 Пробуждане
 Първите «часове» на Следсмъртието
 Смъртта – завръщане в Бога, в Любовта

Книга 9. «Душата в Астрала»

Ялта, Май 1999

Общ обем: 151 стр.

Макар вече да е писано много за Фините Светове, нищо от разказаното не съответства дори на една хилядна от това, което НАИСТИНА представляват тези нива на фината реалност, където Душата на човека попада след окончателното си освобождаване от тежката котва на физическото тяло. Орис посвещава години от своя Живот, за да започне повече или по-малко свободно да се ориентира сред безбройното множество реалности на т.нар. «отвъден свят».

Тези свои наблюдения и извънтелесни изследвания на Астрала авторът щедро споделя с читателите на страниците на тази книга.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Реалностите на Финия свят

Сферата на «Мьобиус» и дължината на вълната

Мисъл и реалност

Структурата на Астрала

Обитателите на Астрала

Мислечувствената основа на Астрала

Структурата на Астрала на Земята

Низшите паралелни Светове

Типове обсебвания

Демоничното войнство на Астрала.

Демони

Инкуби и суккуби

Лилит

Бесове

Големи

Дюббук

Хомункулус

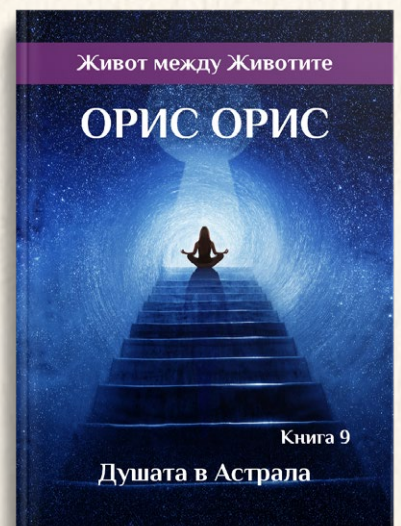
Русалки

Гремлини

Вампири

Оборотни

Астрална Дейност на Живите

Книга 10. «Обитатели на Астрала»

Ялта, Май 1999

СЪДЪРЖАНИЕ:

Елементали
Елементъори
Мисълформи

Книга 11. «Еволюция на човечеството»

Ялта, Май 1999

Книга 12. «Антисветове и Чистилице»

Ялта, Април 1999

Общ обем: 136 стр.

В нашия наистина апокалиптичен и умопомрачителен век на безпрецедентната криза на съвестта на духовно и морално банкрутиралото човечество, кривящо се и гримасничаващо на огнедишащия вулкан на Преображението на Земята, книгите на Орис за безсмъртието на човешката Душа действат като спасителен и отрезвяващ зов, опитващ се да събуди спящите сърца.

На страниците на тази книга ще намерите духовни бисери с най-простите и ясни отговори на много вечни въпроси за истинското място на човека във Вселената и за висшия смисъл на човешкото съществуване на Земята.

Тази книга разказва за природата на анти-световете на Земята и техните обитатели.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Антисветове
 Хоахи и Унги
 Структура на Антисвета
Йерархия на Антисвета
Администрация на Антисвета
 Демоните – владетели на Природата
 Демони с локално въздействие
Реалностите на Антисвета
Особености на Антисвета
 Расите на антиките

Отличителните черти на въплътените Унги
Магията на Антисвета

Чистилище

Мафлоците – падналите духове

Сферите на Ада

Сферата на злобата и гнева

Книга 13. «Митарствата на Душата»

Ялта, Август 1999

Общ обем: 178 стр.

Докато човек е жив, той малко се замисля за това КАКВО го очаква, може би в още следващата секунда: в края на краищата колко красиви редове са прекъснати по средата на изречението и колко добри дела така и не са били изпълнени само защото хората в суматохата на живота непрекъснато отлагат и продължават да отлагат всичко най-добро и необходимо «за по-късно», забравяйки, че в следващия момент това «по-късно» може да не съществува изобщо. Колко загубени възможности за най-обикновената проява на Доброта и Любов един към друг така и не са реализирани и колко неизказани красиви думи са потънали в нищото!..

Тази книга съдържа информация за Смъртта, а по-скоро за това КАК трябва незабавно да преустроите целия си Живот точно сега, за да посрещнете всеки следващ момент от земното си съществуване без разочарование, отчаяние и огорчения.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Особености на реинкарнацията

Особености на мисленето

Сферата на Гладните Духове

Посмъртната участ на чревоугодниците

Посмъртната участ на пианиците

Посмъртната участ на вивисекторите и живодерите

Посмъртната участ на жените правили аборти

Посмъртното съществуване сред мафлоците

Самоубийците и жертвите на «нешастни случаи»

Историята на самоубийствата

Природата на самоубийствата

Посмъртната участ на жертвите на нещастни случаи

Принципи за излизане от Ада

Неутралната зона

Колективните Души на животните

Светът на «Двойниците». Мафитите
 Четвъртото подразделение на Астрала. Махоитите
 Третото подразделение на Астрала. Ламитите
 Второто подразделение на Астрала
 Първото подразделение на Астрала

Книга 14. «Ад и Чистилице»

Ялта, 1999

Общ обем:

СЪДЪРЖАНИЕ:

Душата в деветте кръга на Ада
 Обитателите на Ада
 Мафлоци
 Мафити
 Махоити
 Ламити
 Неутралната зона
 Колективните Души на Животните

Книга 15. «Душата във Висшите Светове»

Ялта, Август 1999

Общ обем: 178 стр.

Това, за което Орис пише в книгите от поредицата «Живот между Животите», е най-подробното описание, писано някога от човек, на цялата поредица от събития, претърпени от Съзнанието на починал човек при неговото завръщане в своя Небесен дом, който има толкова «обитатели», колкото обикновения човек не може дори да си представи.

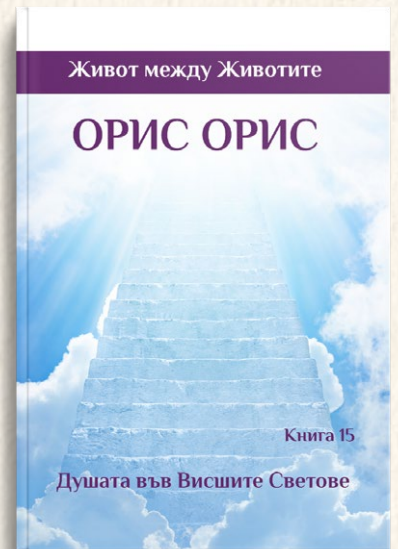
Орис, използвайки дългогодишния си индивидуален опит от астроизходите, описва подробно изследваните от него реалности на Астрала и Ментала, превръщайки Непостижимо-Непознаваемото Битие в Знание достъпно за разбирането на почти всеки човек и водещо го към постепенно осъзнаване на неизменната Истина за неговото безкрайно Космическо съществуване.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Хармоничните Реалности на Ментала
 Раят
 Жизнедейността и мисълтворчеството в Рая
 Енергийната структура на МЕНТАЛНОТО ТЯЛО
 Характеристика на хората с недоразвито ментално тяло

Характеристика на хората със средноразвито ментално тяло
 Пространствената «география» на областта на конкретната мисъл
 Прототипите на земните форми
 Компенсационните нива на Ментала
 «Второто Небе» на християните
 Характеристика на основните Енерго-информационни Сфери на Ментала
 Седмата сфера (външна)
 Шестата сфера (подготовителна)
 Петата сфера (уравновесяваща)
 Четвъртата сфера (централна)
 РЕАЛНОСТИТЕ НА НИВАТА НА АБСТРАКТНАТА МИСЪЛ
 «Третото Небе»
 Градовете на Светлината
 Описания на някои от Градовете на Светлината
 Висшите каузални реалности на Втория и Третия
 Глобуси на Земята
 Послеслов

Книга 16. «Подготовка на Душата за новото въплъщение»

Ялта, 1999

Книга 17. «Апокалипсис»

Ялта, Август 1999

СЪДЪРЖАНИЕ:

Бъдещето на Земята до 2147 година
 Катаклизми
 Пришествието на Предтечата и Антихриста на Земята
 Съдбата на Русия
 Златният век
 Шестата човешка Раса

Книга 18. «Хора и Нехора»

Ялта, 1998

Общ обем: 149 стр.

Никога досега на хората в такива подробности не е разкривана Съкровенната Тайна на сътворението на нашия Свят и тази трагична роля, на която е било съдено да изиграе Луцифер – един от най-високодуховните Първосътворени

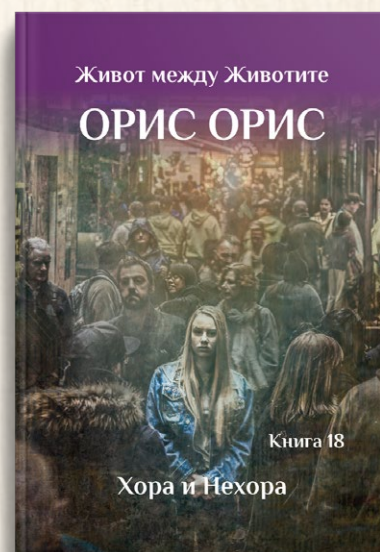

Съзнания на Логоса на нашата Вселена – в историята на зараждането и развитието на човечеството на нашата планета.

Целта на тази книга е да даде Знание, което ще ви помогне да разберете Кой е Бог и какво място в Него заемат силите, наречени от хората «Сатана», «дявол» и т.н. Какво енерго-информационниша заемат те в Пространството на Земята и каква форма имат /и имат ли/ те в действителност?

СЪДЪРЖАНИЕ:

Нехора
Тайната и трагедията на Луцифер
Прижизнено очистване от Злото

Книга 19. «Душата в Ада»

Ялта, 1998

Общ обем: 142 стр.

Страхът от смъртта е страха на личността да загуби себе си, страхът пред необходимостта от по-нататъшна еволюция. Човекът се страхува най-много от неизвестността, но нали именно неизвестността кара човека отново и отново да преодолява своя страх. Много хора напълно не осъзнават съществуването в собствената им природа на безкрайно разнообразие от нива на Съзнание и каквото и да им каже авторът на тази книга за това, то пак няма да им помогне да го разберат.

Но има една малка, макар и само една хилядна част от човечеството, в името на която се дава цялото това знание за истинската картина на следсмъртното съществуване заради Преображението на което специално се е въплътила неголяма група Звездно-Родени, съгласили се да бъдат проводници между пробуждащите се Съзнания на Земята и Съзнанията на духовните Учители със Сириус и Плеяди. Към всяка хилядна от въплътеното земно човечество Орис се обръща в своите книги.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Животът на Душите на различните планети:

Плутон

Уран

Луна

Марс

Нептун

Ад и Чистилище:

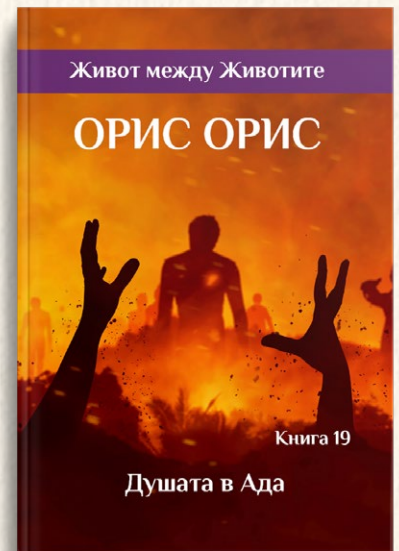
«Астралните черупки» и привиденията

Адът

«География» на Ада

Деветте кръга на Ада:

- Душата в кръг първи
- Душата в кръг втори
- Душата в кръг трети
- Душата в кръг четвърти
- Душата в кръг пети
- Душата в кръг шести
- Душата в кръг седми
- Душата в кръг осми
- Душата в кръг девети

Книга 20. «Душата в другите Светове 2» («Другите Светове 2»)

Ялта, 1998

Общ обем: 143 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Стереотипните светове на Астрала («маклаки», «вергони», «глумиди» и «мафити»)

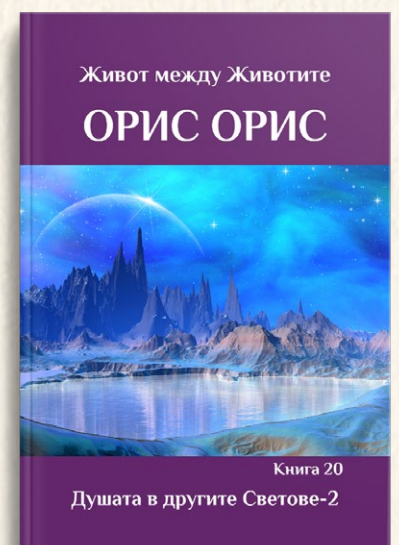
Четвъртото подразделение на Астрала («шорци», «клокси», «гледмини» и «махоити»)

Третото подразделение на Астрала («правини», «елдони», «какриконци» и «ламити»)

Второто подразделение на Астрала. Първото Небе

Първи подплан на Астрала. Второто Небе

- Юпитер
- Сатурн
- Меркурий
- Венера
- Прозерпина
- Ментала
- Законите на ментала

Поредица «Извънземни контакти»

В днешния свят има много информация за НЛО, за срещи на отделни лица и дори цели правителства с извънземни, както и материали за телепатични контакти с представители на различни извънземни цивилизации и т.н. За съжаление, преминавайки през различни измерения към нас, в нашия триизмерен свят тази информация често е подложена на много силни изкривявания и много често е невярно разбрана от нас поради спецификата на нашия триизмерен начин на мислене.

Предлаганите ви материали за Контактите на Орис с командирите и членовете на екипажа на космическите кораби Сириус-А и Сириус-В, както и с други извънземни съзнания и цивилизации, включително Съзнанието на Христос, Владика Майтрея, богът на Слънцето (Логоса на нашата Слънчева система), ЕЛОХИМ (Творците-Създатели на нашата Вселена) и четирите Архангела (Михаил, Уриил, Гавриил и Метатрон) са уникални вече с това, че са получени буквално «от първа ръка» и съдържат много ценна информация, полезна за цялото човечество, живеещо в навечерието на Преображението на Земята.

Плеядианците и Сириусианците, които са истинските духовни Учители на човечеството, са щастливи да споделят с нас знанията, без които ние, земляните, не можем да излезем от безкрайната поредица от земни въплъщения и като равни да се присъединим в просторите на космическото и галактическото творчество към извънземните цивилизации, които са част от «Обществото на светлия Пръстен».

За това и много повече можете да научите от тази поредица "Извънземни «контакти».

Книга 1. «Учителите от Плеядите съобщават»

Ялта, 1998

 Общ обем: 134 стр.

 Такива понятия като «Космос», «Висш разум», «НЛО», «извънземни» и други вече са здраво установени в нашето Съзнание и ние вече не мислим за себе си, за нашата планета и за цялото си съществуване в изолация от останалата част от Вселената, от надеждата за обещаващ непосредствен контакт с братята ни по Разум.

Кои са те, нашите Учители, на какво учат, как изглеждат и какво искат от нас? В тази книга ще намерите отговори на тези и много други въпроси.

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора

Учителите от Плеядите съобщават

Първото обращение на Демиурга на Света

Обращение към земляните от представителите на съзвездието

Плеяди

Обращение на Ора към земляните

Обращение на Аалана към хората

Първото съобщение на Албеллик

Второто съобщение на Албеллик

Книга 2. «Екипажът на звездолета «Сириус-А» съобщава»

Ялта, 1998

Общ обем: 133 стр.

В тази книга Плеядианците и Сириусианците, които са истинските духовни Учители на човечеството, с радост споделят с нас знанията, без които ние, земните жители, за много краткото време, оставащо преди Преображението (само 15 години!) не бихме могли самостоятелно да излезем от многохилядолетната хибернация и да пробием в непроницаемата дебелина на Колективното Съзнание необходимия брой извънвремеви проходи, необходими за т.нар. промяна на парадигмата.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Екипажът на звездолета на «Сириус-А» Съобщава

Третото съобщение на Албеллик

Първото съобщение на Рамасанта

Второто съобщение на Рамасанта

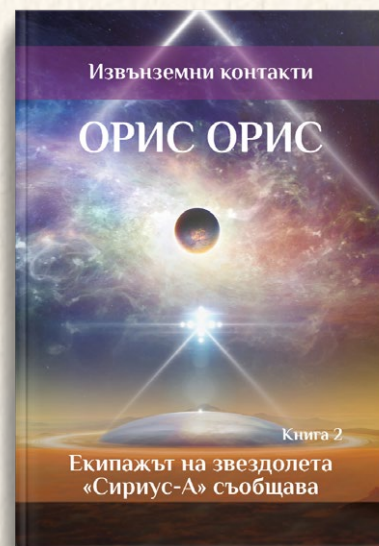
Първият Универсален Закон на Космоса

Вторият Универсален Закон на Космоса

Третият Универсален Закон на Космоса

Четвъртият Универсален Закон на Космоса

Четвъртото съобщение на Албеллик

Книга 3. «Екипажът на звездолета «Сириус-Б» съобщава»

Ялта, 1998

Общ обем: 140 стр.

Следващите десет до петнадесет години, според извънземните прогнози, обещава да бъдат много познавателни и интересни за човечеството. Ще видим как нашата т. нар. «непоклатима реалност» буквално пред всички ще

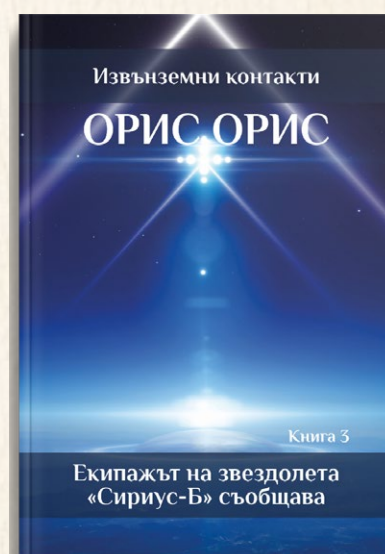
започне бързо да се обръща «с главата надолу». Дори и сега светът не ни се струва толкова силен и неразрушим, както преди. И много скоро всички ние ще станем свидетели и непосредствени участници във всемирното Представяне на Хаоса и Объркването. Основите на всички наши културни, религиозни, философски и научни парадигми, които винаги са ни служили досега като образ на «реалния» Свят, ще се пропукат след няколко години и ще започнат да се рушат пред очите ни.

Реалността на Новата епоха - в нас самите и основните промени, които трябва да направим, ще трябва да засегнат преди всичко вътрешното ни съдържание, което, след като освободи Божествената светлина на нашите Души от хилядолетното потисничество на Материята, ще превърне мухъла и гнилото на нашите земни градове в неземно сияние на Красота, препълваща Градовете на Светлината на новата, преобразена Земя.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Екипажът на звездолета «Сириус-Б» съобщава

- Първото съобщение на Маккеарланд
- Второто съобщение на Маккеарланд
- Третото съобщение на Маккеарланд
- Четвъртото съобщение на Маккеарланд
- Петото съобщение на Маккеарланд
- Шестото съобщение на Маккеарланд
- Седмото съобщение на Маккеарланд
- Осмото съобщение на Маккеарланд

Книга 4. «Учителите на човечеството съобщават»

Ялта, 1998

 Общ обем: 141 стр.

 През цялата история човечеството е стеснявало своето възприятие за Световите от многоизмерното, което включва всички финоматериални Сфери на Астрала, до триизмерния, грубоматериален План, като по този начин не само се самоограничава във възприятието, но и напълно унищожава възможността за свободен контакт със Съзнанията на стотици хиляди други космически цивилизации активно творящи в Космоса.

Представителите на много от тези разумни цивилизации практически никога не са напускали нашата планета, докато други Висши Същества са се въплъщавали сред хората само в течение на няколко хилядолетия.

Те доброволно споделиха и продължават да споделят с нас всички трудности на земните въплъщения и най-тежката човешка Карма, само за да помогнат на хората на Земята със Знанието за Истината и с личния си опит в тяхното по-бързо изкачване по стръмните стъпала на Стълбата на Еволюцията

СЪДЪРЖАНИЕ:

Учителите на човечеството съобщават

Съобщава Араарогот

Диалогът на Орис с андромедянина Аллаагор

«Странникът» съобщава:

Първото послание на «Странника»

Второто послание на «Странника»

Третото послание на «Странника»

Първото Послание на Христос, Владиката Майтрея

Посланието на бога Слънце

Посланието на Елохим към хората на Земята

Посланието на Архангел Михаил

Посланието на Архангел Уриил

Посланието на Архангел Гавриил

Посланието на Архангел Метатрон

Книга 5. «Извънземните»

Ялта, 1998

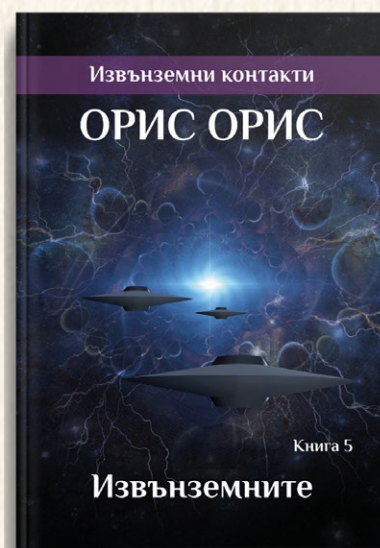
Общ обем: 139 стр.

Те – извънземните, работят на нашата планета не за нейното завладяване и поробване, а с една-единствена цел: да забавят стремителното ни падане в пропастта на саморазрушението, опитвайки се да донесат до нашето Съзнание моралните, духовни, социални и научни ценности, приети в цивилизования Космос.

Онези малцина от хората, които са способни да възприемат Тяхното Слово на Истината, правят всичко възможно и дори невъзможното, за да го донесат до полузаспалите Съзнания на останалото човечество.

Много «извънземни» от Плеядите, Сириус, Андромеда и други цивилизации на «Светлинния пръстен» живеят сред нас в продължение на хиляди години, отказвайки се доброволно да останат в Световете с по-високи измерения, така че ние, хората на Земята, да не останем напълно откъснати от Източника, от който всички сме произлезли, и за да можем със Знанието на Истината да осветим Пътя на духовния възход за Съзнанията, които не искат повече да остават в съня на илюзиите и мрака на невежеството. Книгите на Орис са пример за такова служене.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Извънземните

Хуманоидите от съзвездието Регул

Марс и марсианците

Цивилизацията от планетата Церера

Цивилизацията от съзвездието Андромеда

Цивилизацията от съзвездието Плеяди

Цивилизацията на сребристите «хуманоиди-сфери»

Тайната на Тунгуски или още веднъж за Нехората

Цивилизацията на зелените сфери-хуманоиди

Христос-Суперзвезда

Книга 6. «В навечерието на Армагедон»*Ялта, Август 1998*

Общ обем: 146 стр.

Тази книга, по отношение на уникалността и стойността на информацията, съдържаща се в нея, по никакъв начин не отстъпва на другите книги на Орис, като продължава темата за контактите с представителите на Световете на по-високите нива на Битието.

Самият Христос общува ли с много хора, като предава конкретни препоръки на хората на Земята в навечерието на т.нар. «Страшен съд»? На мнозина ли се е явила Божията майка, за да покаже със Словото си пътя към спасението в страшните дни на приближаващите бедствия и катаклизми? Просто трябва да вникнете в ранга на Тези, Които се обръщат към вас – Христос и Царицата Небесна!

Да не обърнете внимание на тази информация би означавало просто да затворите очи, намирайки се на самия ръб на пропастта, рискувайки да се разбиете до смърт. Това ли искате? Тогава внимателно четете, вниквайте и, отваряйки очите на Сърцето си, си направете свои собствени изводи.

СЪДЪРЖАНИЕ:

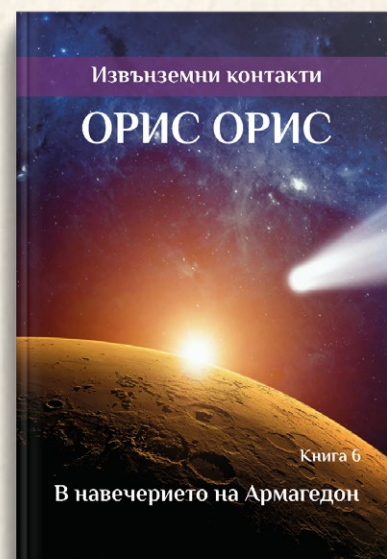
В навечерието на армагедон

Второто Послание на Христос, Владиката Майтрея

Заповедите Христови

Словото на Царицата Небесна към рода Адамов

Отговорите на Орис на въпросите на швейцарската група въплътени извънземни

Книга 7. «Началото на Армагедон»

Ялта, Септември 1998

Общ обем: 133 стр.

Началото на Ерата на Водолея. Нострадамус пише: «Виждам, че идва възроден и обновен Христос. И тогава ще настъпи дълъг мир, единство и съгласие между поколенията на няколко раси».

Процесът на поляризация на хората в зависимост от качеството на техните Съзнания вече е започнал бързо по целия свят. Той много скоро ще доведе до окончателно разделение на човечеството не по национална, религиозна или партийна принадлежност, а по качеството на техните духовни вибрации. Хората имаха повече от достатъчно време, за да променят мнението си и да променят живота си към по-добро. Сега няма време дори за размисъл.

Съвсем скоро ще се случи първият катаклизъм с безпрецедентна сила, който не само ще промени окръжността на Земята, но и ще измести нейните магнитни полюси. Земната ос, която вече е в неуравновесено състояние, ще промени позицията си, което ще предизвика постоянни катаклизми. Земетресенията и наводненията ще станат ежедневие, а дългите и обширни пожари ще обхванат цялата планета.

Днес вече не се «плъзгаме в бездната» и не «стоим на нейния ръб», както ни успокояват икономистите и политиците – ние вече летим с голямо ускорение в тази Пропаст и крила, с които да размахаме и полетим нагоре, избягвайки смъртта, никой не ни е дал, по-точно Бог ни е дал, но ние сме забравили за тях»...

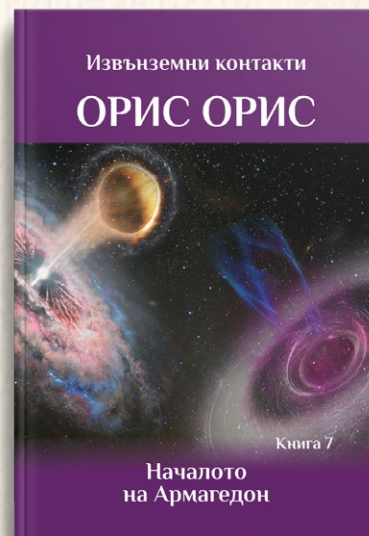
СЪДЪРЖАНИЕ:

Началото на армагедон

Третото съобщение на Рамасанта

Петото съобщение на Албеллик

Отговорите на Орис на въпросите на швейцарската група Звездно-Родени

Книга 8. «Камо грядеши»

Ялта, Януари 1999

Общ обем: 139 стр.

Командирът на екипажа на звездолета «Сириус-А» Албеллик продължава да споделя с човечеството на Земята чрез Орис знанията за последните времена на физическото въплъщение на Планетарната Същност и нейната подготовка за духовното Преображение. Отговаряйки на въпросите на Орис, той разказва

подробно за това КАКВО В действителност представлява човека, какви са неговите истински възможности и какви са непосредствените му перспективи на тази планета.

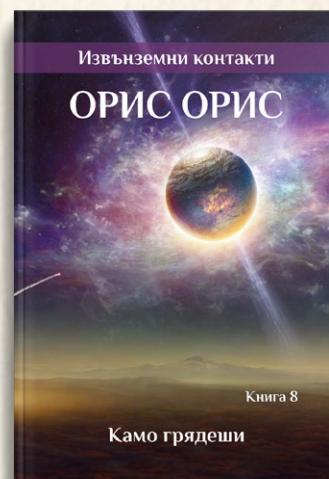
СЪДЪРЖАНИЕ:

Камо грядеши

Шестото съобщение на Албеллик

Седмото съобщение на Албеллик

От писмата на Орис към въплътените Звездно-Родени

Книга 9. «Словото на Преображението»

Ялта, 1999

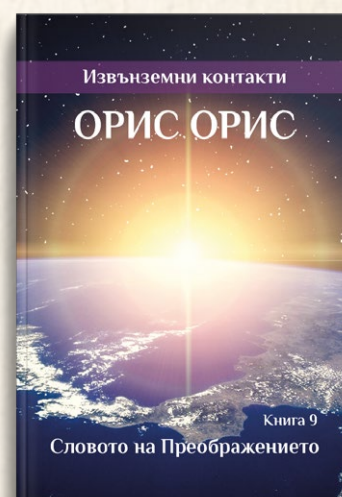

Общ обем: 131 стр.

Пресвята Богородице, спаси ни!..» – така се пита в молитвата към Пречистата. Но същите тези хора не вярват и злословят, избягват и остават безразлични, когато към тях се обръща самата Жива Приснодева и разказва за пътищата за тяхното спасение. «Лицемери», казва им Царицата на Небесата, «познайте как изглеждат Небесата и защо вие не знаете как да разпознавате знаците на времената?.. Пригответе се, хора, защото е истина: денят и часът на Съда над този свят вече е дошъл».

През август Божията майка е предала чрез Орис първата част от Своето «СЛОВО», а на 13 и 19 януари 1999 г. по същия канал тя е предала двете следващи части и е заповядала да се състави от Нейното «Слово» трансценденталното «Евангелие на Преображението», което е било издадено като отделна книга «Евангелие на Преображението от Богородица» (виж по-долу).

СЪДЪРЖАНИЕ:

Словото на Преображението

Словото на Предизвестие на Божията Майка

Словото на Преображението на Божията Майка

Второто Послание на Демиурга на Света

От пророчествата за последните времена

Книга 10. «Новата Земя»

Ялта, Юни 1999

Общ обем: 156 стр.

След излизането на предишните книги от тази поредица в безкраен поток идват писма до Орис от цяла Русия, Беларус, Украйна, а след издаването на

книгите му на немскѐи и английски – от Европа, от Англия и САЩ.

Поради липса на време авторът няма възможност да отговори на всички многобройни въпроси задавани от читателите. Но на най-важните въпроси той отговаря в тази и в следващите книги от тази поредица.

Също в тази книга авторът публикува Третото послание на Христос-Майтрея в навечерието на Преображението на Земята

СЪДЪРЖАНИЕ:

Новата Земя

Третото Послание на Христос, Владиката Майтрея
Отговорите на Орис за Преображението

Най-близките перспективи на човечеството

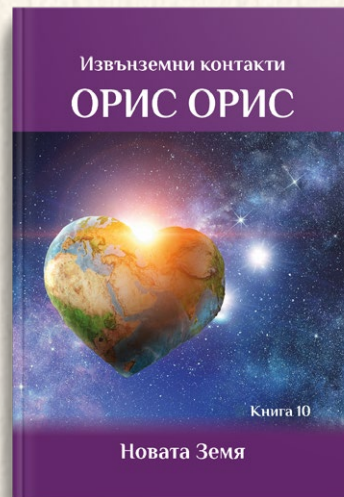
Физическият атлас на Новата Земя

Аналогии на Смъртта на човека с процесите на Преображението
на Земята

Медитативна практика за работата със стихииите

Генното разнообразие на човечеството

Въпроси и отговори

Книга 11. «Послания от Небесата»

Ялта, Юли 1999

Общ обем: 122 стр.

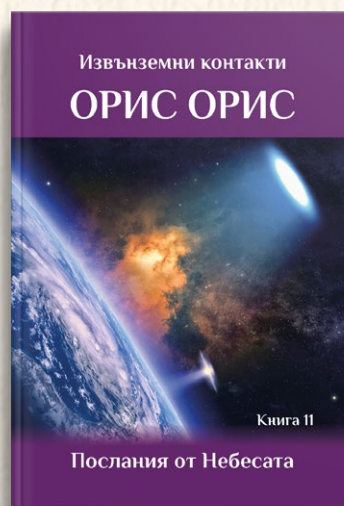
Тази книга на Орис запознава читателя споредните Послания на Представителите на Висшия Космически Разум на Земята - Господ Христос-Майтрея и Командира на екипажа на звездния кораб «Сириус-А» на Албеллик.

Това е последният материал от Контактите на Орис, получен от него в навечерието на заминаването му, заедно с още шестима Звездно-Родени за 44-дневна Медитация и очистване на телата-проводници с вода на платото Ай-Петри.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Послания от небесата

Четвъртото послание на Христос, Владика Майтрея
Осмото съобщение на Албеллик

Книга 12. «Дневник по Трансмутация»

Тази книга се състои от четири раздела.

Общ обем: 722 стр.

От 7.07 до 19.08.1999 година групата на Звездно-Родените Съзнания под ръководството на Орис, изпълнявайки конкретните препоръки, получени от Албеллик по време на Контакти с Него (избор на място, начини на настаняване, престой и хранене, упражнения, теми и методи на работа в Астрала и др.), се е намирала в Крим, на платото Ай-Петри, за да провежда общи Медитации и да работи заедно на Финия план с юпитерианците - Посредниците от Първи Ред от страна на плеядианците.

Този дневник е воден от Фироксанта и редактиран от Орис преди публикуването.

За случилото се с тях през този период, за трансмутацията, за невероятните събития, случили се на Финия план, ще научите от този Дневник.

«Дневник по Трансмутация. Част 1»

Ялта, 1999

Общ обем: 185 стр.

Описва събитията, случили се от 07.07.1999 до 19.07.1999.

«Дневник по Трансмутация. Част 2»

Ялта, 1999

Общ обем: 186 стр.

Описва събитията, случили се от 20.07.1999 до 31.07.1999.

«Дневник по Трансмутация. Част 3»

Ялта, 1999

Общ обем: 175 стр.

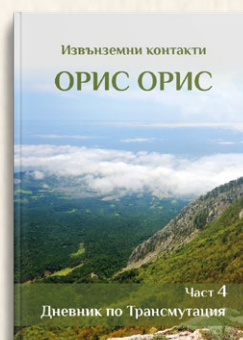
Описва събитията, случили се от 01.08.1999 до 13.08.1999.

«Дневник по Трансмутация. Част 4»

Ялта, 1999

Общ обем: 176 стр.

Описва събитията, случили се от 14.08.1999 до 19.08.1999.

Книга 13. «Всички контакти» («Извънземни контакти»)

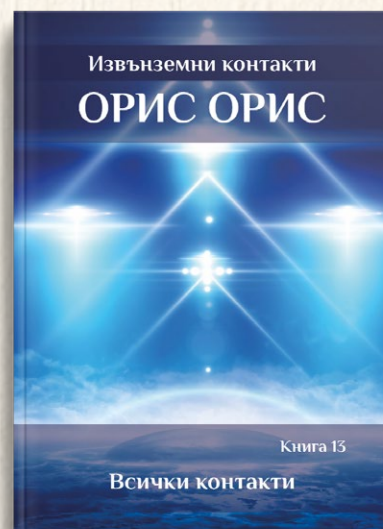

Ялта, 1999

Общ обем: 422 стр.

От целия огромен брой контакт, осъществени от автора, този сборник съдържа най-много актуални контакти.

Сборник стихове «40 дни Духовно Уединение»

Ялта, 1999

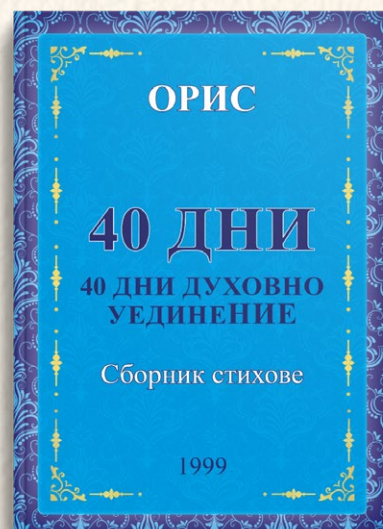
Общ обем: 20 стр.

Стиховете, представени в този сборник, са написани от Орис в периода от 7 юни до 19 август 1999г., когато той, за пореден път давайки Обет за Мълчание и физически глад, в компанията на още шестима свои съмишленици, е бил на платото Ай-Петри.

Този период е описан достатъчно подробно в поредицата, състояща се от 4 книги под общото заглавие «Дневник по трансмутация».

Тази книга съдържа и аудиозапис на стиховете, рецитирани от Орис на диктофон по време на самия акт на Духовно Уединение.

Поредица «Евангелия»

«Евангелие на Преображението от Божията Майка»

Ялта, 2002

Общ обем: 185 стр.

Словото «Евангелие на Преображението» е продиктувано на Орис от самата Жива Пречиста Вечночиста Дева Мария по време на медитация на 13 и 19 януари 1999г.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Слово на Божията Майка
 Слово за враговете
 Слово за роптаенето
 Слово за състраданието
 Слово за Покаянието
 Слово към истинните Мои
 Слово за Любовта
 Слово за немощите
 Слово за Антихриста
 Страшният Съд
 Началото на Съда
 Благата Вест
 Плачът на Богородица
 Преобразеният Свят

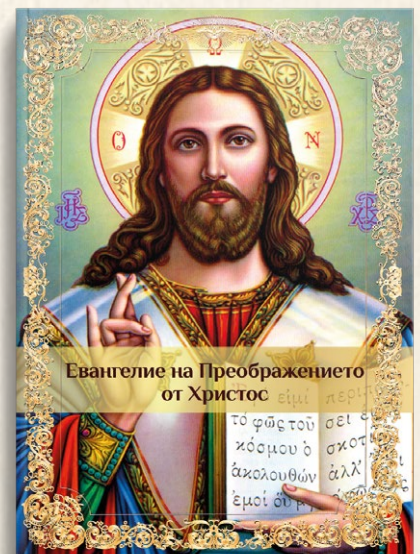
«Евангелие на Преображението от Христос»

Ялта, 2002

 Общ обем: 217 стр.

 Информация, получена от Орис при директен контакт с Христовото съзнание на 19 август 2000г. и публикувана от него на 7 януари 2002г.
СЪДЪРЖАНИЕ:

«Евангелие на Преображението от Христос»
 Словото Господне за Преображението
 Словото Господне за Любовта
 Словото Господне за Мъдростта
 Словото Господне за Смъртта
 Словото Господне за врага на рода човешки
 Словото Господне за Страданията
 Словото Господне за Неосъждането
 Словото Господне за Вярата
 Словото Господне за Покаянието
 Словото Господне към верните Мои
 Словото Господне за Душите на Спасението

2000 – 2008

Поредица «Работни материали»

В тази поредица са публикувани работните материали на Орис за написването на книгите от поредицата «Иисииди», повечето от информацията в които не е включена в окончателната версия на тази поредица.

«Чакрамните личности и тяхното влияние върху съзнанието на въплътения човек»

Ялта, 2000

Общ обем: 184 стр.

Авторът описва същността на понятието «Чакрамните личности» и тяхното влияние на съзнанието на човека чрез психическите центрове (чакри).

СЪДЪРЖАНИЕ:

Чакрамните личности и тяхното влияние върху съзнанието на въплътения човек

Падма и пламена

Полето на времето на човека и структурата на неговата двустранна връзка с чакрамните личности

«Всичко, което е, вече е и винаги е за добро!»

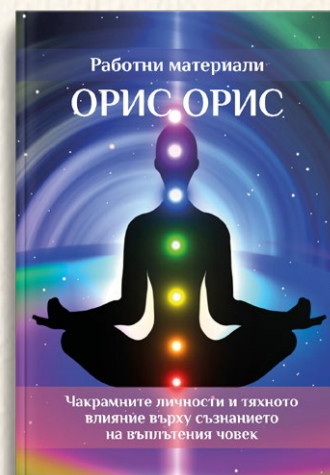
«Няма да умрете, но ще се измените»

Нов възглед за физическото тяло на човека

Духовно-космическата същност на човека

Значение на вибрациите на тоновете имена на звездно-родените за ускоряването на духовното развитие

Чакрамна медитация

«Муладхара чакра (Арглаамуни-Иисииди)»

Ялта, 2000

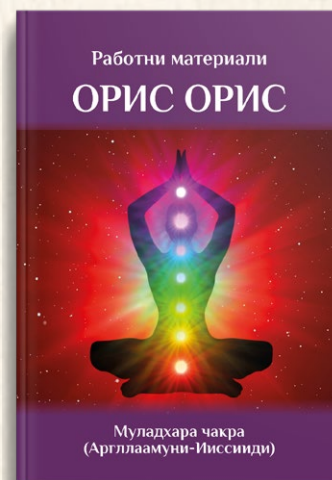
Общ обем: 149 стр.

Функционално Центърът Арглаамуни (Муладхара) е тясно свързан с психологическите възможности на физическия организъм, които осигуряват оцеляването на физическото тяло и защитата на човека от неблагоприятните външни влияния. Голяма роля в активирането на работата на цялата имунна система принадлежи на този низш център. Нормалната му работа дава усещане

за физическо здраве, благополучие, самочувствие и стабилност.

Дисбалансът и всички «сривове» на муладхара в Аурата, водещи до постоянно изтичане на тези енергии от нея, могат да причинят в човека неувереност в себе си, дълбока депресия, липса на воля, рязък спад и изчерпване на силите, повишена болезненост в долните и средните части на тялото, униние и меланхолия. Това е особено характерно за тези, в които все още не са разтворени кармичните канали на сърдечния център или тези канали са все още много слабо активирани, за да превключат напълно човека към по-високи, духовни нива на чувства и мислене. В такива случаи човек губи целта на живота си, като че ли губи корените си и чисто интуитивно, следвайки съзнанието на органите и системите на физическия организъм, той изцяло се посвещава на задоволяването на собствените си низши желания, за да се попълнят по този начин енергиите на центъра Арглаамуни.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Муладхара-чакра (Арглаамуни-Иисииди)

Цветове, оттенъци и звуци на вихрите на арглаамуни

Влияние на мантрата на чакрата на съзнанието и живота на човека

Влияние на вибрациите на словото и музиката на съзнанието

Особености на геометрията на пространството на арглаамуни

«Владиката» на чакрата

Специфика на отношенията на въплътената личност с
фрагментираните съзнания на арглаамуни-иисииди

Качествена характеристика на нивата на фрагментираните съзнания
на арглаамуни-иисииди от първото до седмото качествени нива на
енергиите на Арглаамуни

Съзнанията на Първото Качествено Ниво на Енергията на
Арглаамуни

Съзнанията на Второто Качествено Ниво на Енергията на
Арглаамуни

Съзнанията на Третото Качествено Ниво на Енергията на Арглаамуни

Съзнанията на Четвъртото Качествено Ниво на Енергията на
Арглаамуни

Съзнанията на Петото Качествено Ниво на Енергията на Арглаамуни

Съзнанията на Шестото Качествено Ниво на Енергията на
Арглаамуни

Съзнанията на Седмото Качествено Ниво на Енергията на
Арглаамуни

Методика за работата с чакрамните личности на Арглаамуни-иисииди

За нулирането на отрицателните емоции

«Свадхистхана чакра (Инглимилисса-Иисииди)»

Ялта, 2000

Общ обем: 243 стр.

Разходите за нашето сексуално образование доведоха до това, че повечето хора, дори и да изпитват дълбоко чувствено привличане, вместо в процеса на интимната близост и придобиването на сексуална енергия да започнат сърдечно духовно изследване един на друг, обратно - затварят своите сърдечни центрове и превръщат уникалната възможност за високочувствена наслада в тривиален полов акт.

За съжаление, е много полезно за създателите на грубо-астралните и плътно-материалните типове Реалности това, че огромното мнозинство от хората напълно погрешно и извратено разбират самата същност на СЕКСУАЛНОТО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ, като духовен интимен процес, който, ако бъде разбран правилно, спомага за по-силен контакт на личността със своята вътрешна Същност, по-силно високочувствено дълбокодушевно проявление на въплътената сред хората на Земята личност.

Любовта е реален Символ на настъпващата на Земята Ера на Преображението! А тайнственият «заветен ключ» към Вратите на Духовното Преображение се намира не някъде в космическата безкрайност и неразбираемата неизвестност, отвъд пределите на нашите психически възможности, а съвсем «редом», или по-скоро - в нашия собствен сърдечен център АИГЛЛИЛЛИАА, изпълнен с най-високите вибрации на Любовта буквално за всеки проявен аспект на окръжаващия ни Живот, включително и към най-мощният от всички – сексуалният.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Свадхистхана-чакра (Инглимилисса-Иисииди)

Мандалата на Инглимилисса и нейната космическа същност

Дванадесетгодишните чакрамни цикли

Сексът и астроизлизанията

Някои щрихи към раздела за «Взаимодействието на половете»

Някои щрихи към раздела «Сексът и патологичните особености на индивидуалната физиология»

Семейството, сексът и духовното развитие

Методика за сексуално-сърдечна трансмутация на чакрамните енергии

Сексуална трансмутация без партньор

Сексуална трансмутация с произволен партньор

Сексуална трансмутация чрез еротични филми

Сексуална трансмутация с любимия човек

Кратка характеристика на основните качества на фрагментираните

Съзнания

Инглимилисса-иисииди от първото до седмото енергоинформационни нива на реалностите на Инглимилисса-Иисииди

Кратка характеристика на Основните Качества на фрагментираните Съзнания на ПЪРВОТО енергоинформационно Ниво на Реалностите на Инглимилисса-Иисииди

Кратка характеристика на Основните Качества на фрагментираните Съзнания на ВТОРОТО енергоинформационно Ниво на Реалностите на Инглимилисса-Иисииди

Кратка характеристика на Основните Качества на фрагментираните Съзнания на ТРЕТОТО енергоинформационно Ниво на Реалностите на Инглимилисса-Иисииди

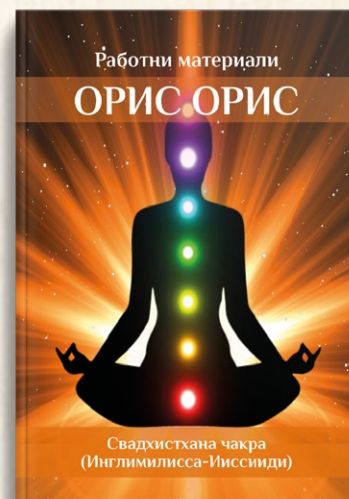
Кратка характеристика на Основните Качества на фрагментираните Съзнания на ЧЕТВЪРТТОТО енергоинформационно Ниво на Реалностите на Инглимилисса-Иисииди

Кратка характеристика на Основните Качества на фрагментираните Съзнания на ПЕТОТО енергоинформационно Ниво на Реалностите на Инглимилисса-Иисииди

Кратка характеристика на Основните Качества на фрагментираните Съзнания на ШЕСТОТО енергоинформационно Ниво на Реалностите на Инглимилисса-Иисииди

Кратка характеристика на Основните Качества на фрагментираните Съзнания на СЕДМОТО енергоинформационно Ниво на Реалностите на Инглимилисса-Иисииди

Методи за устойчиво отстраняване на самовнедрените чакрамни съзнания от собствения си астросом

«Анахата чакра (Айглилиаа-иисииди)»

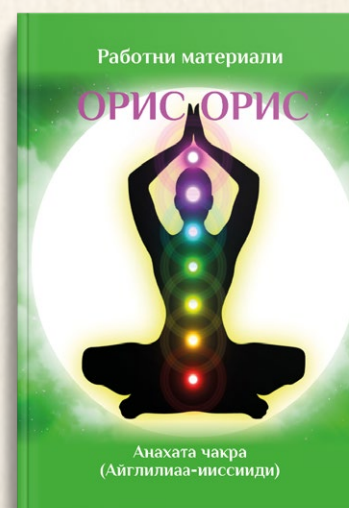

Ялта, 2000

Общ обем: 97 стр.

Орис описва своите размишления за така наричаните Анахатни състояния и задълбочава понятията за Добротата и Любвта, разкривайки техните различни оттенъци в зависимост от наличието на по-голямата или по-малката егоистична съставляваща във всяко от подобните проявления.

Поредицата «ИИССИИДИ»

В тази поредица книги, от първата до последната страници, е влязла най-уникалната по смисъл и най-важната по своето значения информация, приета от Орис след 2000 година по време на неговите поредни преки Контакти с Творците на човечеството: Алджеллис (аргглаамуни и инглимилисса ииссииди-центрове), Ииллгммии-И, (аигллиллиаа и орлаактор ииссииди) Луа-Андис (улглууву и саасфати ииссииди), Грейли-Вин (олгооллони и аани ииссииди), Сллиаргссмийи (рааклима и улугума ииссииди), Сслааингса (сваагали и эйяаа ииссииди) и Сснииллгса. Тези Космически Същности представляват личностни Интерпретации на Орис на нивата на колективното Подсъзнание, Надсъзнание, Свръхсъзнание, Суперсъзнание, Хиперсъзнание, Просъзнание и Протосъзнание. По-подробно Знание от такова високо будхично ниво, поради множество еволюционни причини, все още никога не е ставало нито достояние на хора, нито даже духовен прерогатив на Посветените с 3-4 та Планетарни Инициации.

Само във връзка с интензивно започналите на Земята духовни преобразувания и подготовка на Колективното Съзнание на човечеството за Акта на Преображението това Знание днес е предадено за тези от земляните, които ВЕЧЕ са духовно съзрели за неговото правилно разбиране и осмисляне и сега жадуват с негова помощ колкото може по-стремително и по-ефективно да продължава тсвоя по-нататъшен Път по усвояването и натрупването на целия опит от въплътеното земно съществуване.

Нито в един от астралните или писмените източници на нашата планета няма даже повърхностни намеци или поне някакви аналози на това Учение, защото степента на допуск до него изисква от духовния изследовател активно саморазкриване и продължителен опит от осъзнато съществуване на каузално-будхично ниво, а също така дълго време да си извън телесната си обвивка.

Орис преднамерено е интегрирал цялото получено от него Знание - «Учение за чакрамните личности» - само на висшите аджно-вишудхови нива на Колективния Разум на планетата, тъй като по-нататъшната адаптация на тези високодуховни кодове под общодостъпното разбиране ще доведе до значително понижаване на степента на тяхната достоверност. Затова продуктивно да усвоят тази информация са способни само хората с активно развити и проработени НАД диафрагмени психически центрове. За тях и САМО ЗА ТЯХ Духовните Учители от Плеядите дават това най-ново духовно Учение.

Книга 1. «Учение за това, което не съществува, но което е по-реално от всичко, което съществува»

 Ялта, 2001

Общ обем: 159 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора

Илюзии и метаморфози на Мирозданието

Обективните реалности на Земята

«Ние сме много, но сме единни»

Чакрите на Душата

Дванадесетте енергоинформационни плана

Дванадесетте типа Енерго-Материя

Дванадесетте главни Чакри

Духовно-синтезиращата роля на енергията кундалини

Космически-преобразуващата същност на каналите »нади«

Терминологичен речник

Книга 2. «Учение за това, което не съществува, но което е по-реално от всичко, което съществува»

 Ялта, 2003

Общ обем: 137 стр.

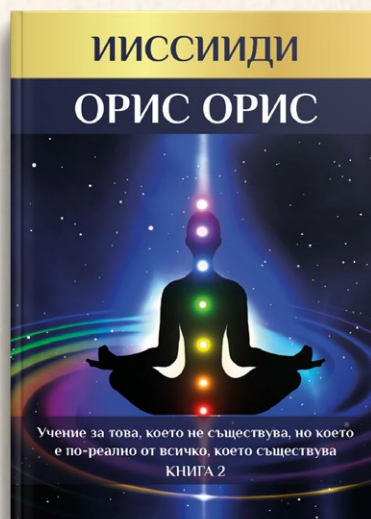
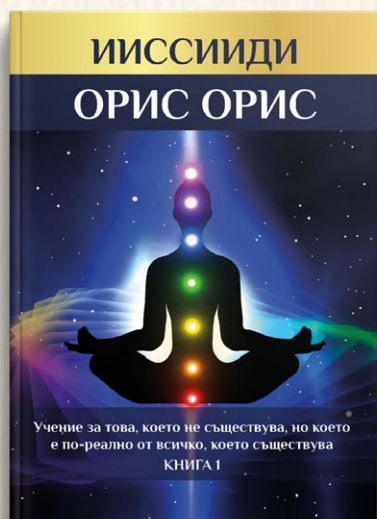
СЪДЪРЖАНИЕ:

Духовно-Космическата Същност на човека

Чакрамните личности и тяхното влияние на Съзнанието на човека

Падма и пламена

Звуковите космически кодове

 ИИССИИДИ. «Учение за това, което не съществува, но което е по-реално от всичко, което съществува».
Тълковен речник

Ялта, 2003

Общ обем: 150 стр.

 ИИССИИДИ. «Учение за това, което не съществува, но което е по-реално от всичко, което съществува».
Тълковен речник. Приложение

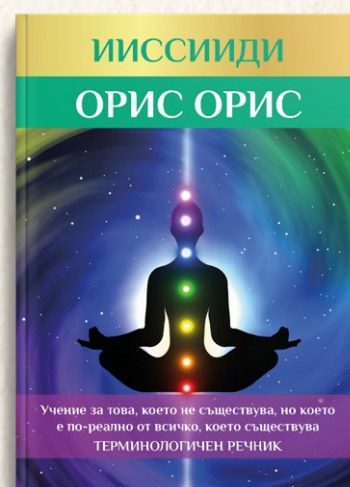
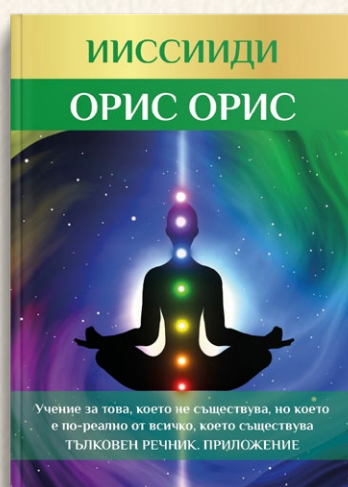
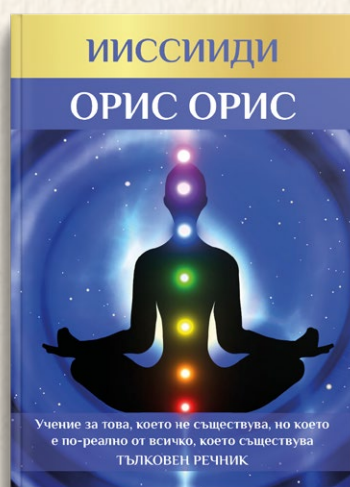
Ялта, 2003

Общ обем: 55 стр.

 ИИССИИДИ. «Учение за това, което не съществува, но което е по-реално от всичко, което съществува».
Терминологичен речник

Ялта, 2003

Общ обем: 25 стр.

«Благата Вест»

През 2006 г. излизат два тома книги на Орис, отразяващи резултатите от неговите по-нататъшни контакти с Учителите на човечеството, които представляват най-висшите личностни интерпретации на неговото Свръхсъзнание и Суперсъзнание, под общото заглавие «Благата Вест», чието съдържание бележи началото на творческия етап на работата с информация от принципно ново, по-високо качествено ниво.

В резултат от многобройните отговори на въпросите от читатели, базирани

на материалите на тези томове, се появява нова поредица от книги «Безсмъртието е достъпно всекиму. Коментари към основите», които са част от иисиидиологическото Знание – най-новите духовно-космологични представи за Вселената и човека.

Благата Вест. Част 1. «АЙФААР»

Ялта, 2006

Общ обем: 507 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Включване на Съзнанието към «Учението ИИССИИДИ»

Илюзии и метаморфози на Мирозданието
ДДИИУЙИИ (Вселената)

Енерго-Плазмената и пространствено-времева
структура на вселената

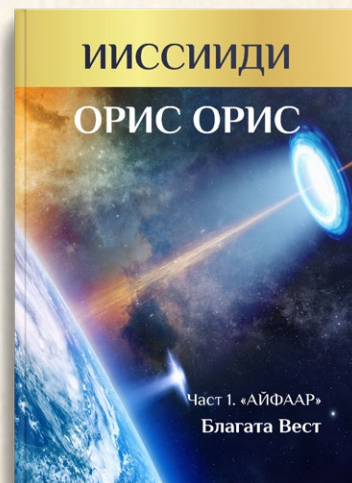
Айфаар (Висшият Разум на ДДИИУЙИИ)

ТЛААССМА-А (Космическият Дух)

ССМИИЙСМАА-А («Душа-Аналог» на Космическия Дух)

ГООЛГАМАА-А (Душа-Аспект)

ЛЛУУ-ВВУ («човешка личност»)

Благата Вест. Част 2. «СЛУИ-СЛУУ»

Ялта, 2007

Общ обем: 498 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Включване на Съзнанието към «Учението ИИССИИДИ»

Илюзиите и Метаморфозите на Мирозданието

Универсалните Космически Закони

ЛЛААСС-ЛЛУУСС - «Закон за ВСЕ-Единството на множественостите»

ССАЛЛАССТ-УУССТ - «Закон за ВСЕ-цялостността на множественостите»

РУЙЙЮУР-ТУУССТ - «Закон за субординацията на Творчеството на всички множествености на Формите на Кол. Разуми»

ССУУЙЙ-НУУЛЛСС - «Закон за едновременно-едновременната

ВСЕ-Проницаемост и за ВСЕ-Проецируемостта на ВСИЧКО във ВСИЧКО»

ФФЛАДИЙ-ТТААРР - «Закон за Запазването на общата Динамика на Информационно-Енергийния Баланс»

СЛОО-ГГОЛЛ - «Закон за Хармонизацията и Стабилизацията на Качествата на ВСИЧКО във ВСИЧКО»

ФФЛУУФФ-ЛЛИИРР - «Закон за динамичната стабилизация на Проектите на Творческата Активност на Колективните Разуми в Нивата на Енерго-Плазмата»

ЛЛИИЛЛ-ГГЛЛАА - «Закон за ВСЕ-Съвместимостта на всички Форми на Колективните Разуми в общата Творческа Динамика на Вселенското Творение»

ЛЛИИФФТ-ГГЛЛООССТ - «Закон за ВСЕ-Качествеността на всички Форми на Колективните Разуми в общата Творческа Динамика на Вселенското Творение»

ЙЙЮ-ЛЛУ-АЙЙ - «Закон за Деструкцията и Дестабилизацията на всички Форми на Аспектиите на Качествата в общата Творческа Динамика на Вселенското Творение»

ТУУРР-МООРР - «Закон за Самоуравновесяването на Реакциите»

УУСС-ИИСС - «Закон за Взаимокомпенсиращите се Мотивации»

ААКК-БРРАА - «Закон за Равновъзможностите за Творческо Самоопределение на всички Форми на Колективните Разуми»

ЛААГГСС-ССНААЛ - «Закон за абсолютната Целесъобразност на Съществуването в Творението на всички Форми на Колективните Разуми»

Все-Единство на Множественостите

Индивидуалните Форми на творческите «персоналии» на СЛУИ-СЛУУ, реализиращи се чрез ИИССИИДИ-Центровете АИЙ-ЙЯ

1-ви ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР АРГЛЛААМУНИ

2-ри ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР ИНГЛИМИЛИССА

3-ти ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР ОРЛААКТОР

4-ти ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР АИГЛЛИЛЛИАА

5-ти ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР УЛГЛУУ

6-ти ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР ССААССФАТИ

7-ми ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР ОЛГООЛЛОНИ

8-ми ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР ААНИ

9-ти ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР РААКЛИМА

10-ти ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР УЛУУГУМА

11-ти ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР СВААГАЛИ

12-ти ИИССИИДИ-ЦЕНТЪР ЭЙЯАА

Космическата Класификация на Формите на творческата реализация на АИЙ-ЙЯ

Кратка характеристика на Формите на творческата реализация на ЛЛУУ-ВВУ

«Формо-диференциращата» времева обвивка на НУУ-ВУУ («Формо-Тип»)

Астроплазмена - лутална - «времева напълваща» – (СВУУЛЛМИИ-СВУУ)

Ментоплазмена - лутална - «времева напълваща» (ЛУУДМИИ-СВУУ)

Астроплазмено - кристално - планетарно тяло (СТООЛЛМИИ-СВУУ)

Ментоплазмено - кристално – планетарно тяло (УОЛДМИИ-СЛИИ)

Равносинтезирана планетарна форма (НИИССЛИИ-СЛИИ)

Аасмиическа планетарна форма ЛЛУУ-ВВУ (ААСМИИ-СЛИИ-СУУ)

Кратка характеристика на някои форми за Творческата Реализация на АИЙ-ЙЯ

ГООЛГАМАА-А-ЗВЕЗДНА - «СТАБИЛИЗАЦИОННА» - ФОРМА НА АИЙ-ЙЯ ССООССОЛМА-СУУ

РААКЛИМА-ЗВЕЗДНА «ИНТЕГРИРАЩА» ФОРМА (ЛУУЛЛСМИИ-ССЛАА)

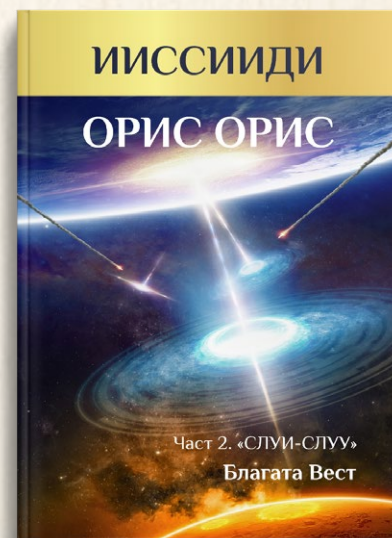
ЗВЕЗДНО-ГАЛАКТИЧЕСКА ФОРМА (ГЛООГСМИИ-ССЛАА)

ГАЛАКТИЧЕСКИ «УЛУУГУМА-ДЕЗИНТЕГРАЦИОНЕН» ЛЪЧ АИЙ-ЙЯ (ИНГССМИИ-ССЛАА)

ЛЛАА-ГРУАА, ФФЛАТТМА и ГЛОА

ИЛЛГРИИ-ТО-О

ЛААНГХ-КРУУМ, УУН-ГЛИИРИДА, ООЛ-ГОО-ЛТР

Поредицата «Моят Завет»

(Новото название на 7 и 8-ми томове на поредицата «Основи на Иисиидиологията»)

Общ обем: 1,469 стр.

От 2001 г. до днес (края на 2021 г.) Орис е написал 1600 текста на популярни мелодии от 20-ти и 21-ви век. Първите 555 песни бяха обединени в два сборника под заглавието «Моят завет». Текстовете на всички следващи песни са публикувани на уебсайта «Айфааровские Песни» ayfaarpesni.org.

Тези песни настройват на положително възприемане на житейските обстоятелства, на алтруистичен начин на живот и безусловна любов към всичко, както и на разбиране на всичко, което се случва с човека като благословия.

През 2021 г. Орис написа поредица от текстове и балади «Възраждане на славата на Русия» на патриотична тема. Тези произведения са написани от него с цел повишаване на патриотичното Самосъзнание на руската младеж. Резултатите от тази работа са публикувани на сайта www.национальнаяидеяроссии.рф

Моят Завет 1

Ялта, 2002

СЪДЪРЖАНИЕ:

От автора

Текстове на най-популярните мелодии на ХХ век:

Хайде, да запеем Песен в Любов и Светлина!

Песни, възраждащи Звездната Памет

Нека Песните на Айфаар да чуят!

Моят Завет 2

Ялта, 2002

СЪДЪРЖАНИЕ:

Предисловие

Текстове на най-популярните мелодии на ХХ век:

Хайде, да запеем Песен в Любов и Светлина!

Песни, възраждащи Звездната Памет

Нека Песните на Айфаар да чуят!

2009 – 2022

Поредицата «Иисиидиология»

От 2009 година до сега Орис работи над поредицата книги «Иисиидиология».

Тази поредица се състои от следните книги:

- «Основи на Иисиидиологията» (1-6-ти том)
- «Текстове на Айфааровските Песни» (7-8-ми томове, публикувани преди това под заглавие «Моят Завет»),
- Речник на термините (9-ти том),
- «Безсмъртието е достъпно всекиму» (10-15-ти том),
- «Коментари към Основите» (16-20-ти томове), съставени от отговорите на автора на въпросите на читатели
- «Коллоквиуми по основополагащите понятия» (21-22-ри том), формирани от устните отговори на автора на различни иисиидиологически въпроси

Тази поредица постоянно се попълва с нови отговори на Ориса на въпросите на читателите, които впоследствие ще се формират в нови томове или ще попълнят вече съществуващите томове по съответстващите им теми.

Тази поредица книги отразява най-новите иисиидиологическите представи на автора, в съответствие с които значително се задълбочава, разширява и допълва Информацията, публикувана в поредиците «Благата Вест» и «Иисииди».

ИИСИИДИОЛОГИЯ

Том 9. Речник на термините

Москва, 2010

Общ обем: 725 стр.

Терминологията на ИИССИИДИОЛОГИЯТА има своя индивидуална специфика на написване. Също така всеки от термините включва значително по-дълбок Смисъл, отколкото може да изглежда на пръв поглед, коренящ се в още по-качествените Нива на това Знание, които, без достатъчно развити екстрасензорни способности, за днешната творческа динамика на Самосъзнанието на средностатистическия човек все още не може да бъде достъпен.

В това издание са приведени само кратки статии, позволяващи да се облекчи процеса на възприемане на материала поне на най-елементарно ниво. По-подробна Информация за всеки от термините може да се получи в другите книги по ИИССИИДИОЛОГИЯ.

Някои термини са много сложни за описване и нямат абсолютно никакви аналози в привичното за човека асоциативно възприемане, затова да се формулира речникова статия в рамките на възможностите за разбиране на обикновения човек за Автора е крайно сложно.

Том 10. Безсмъртието е достъпно всекиму. «Основополагащи Принципи на Безсмъртието»

Москва, 2010

Общ обем: 605 стр.

В тази книга Орис продължава да отговаря подробно на най-съкровени и фундаментални въпроси на космическото и човешкото съществуване: за земните и вселенските съдби, за природата на Живота и Смъртта, за Душата и Бога, за доброто и злото, за нашите взаимоотношения с един друг, за природата на Пространство-Времето и за това как се формира цялата видима и невидима за нас реалност. Универсалното знание, изложено от Орис, е за всички нас предложение за Основите на един уникален мироглед, който ни позволява да проникнем в тайната на вечното съществуване дотолкова, доколкото е било недостъпно преди, разумно и подробно решавайки тези задачи, убедителни отговори на които няма нито едно от религиозните вероизповедания, нито едно от философските течения, нито едно от изследователските направления. Информацията на Орис разширява до безкрайност границите на човешкия опит и възприемане!

СЪДЪРЖАНИЕ:

Встъпително Слово. За Иисиидиологията
От Редакторите

От Коректора

- РАЗДЕЛ I. Основополагащи Принципи на Безсмъртието в системата на «личностното» Възприемане
- РАЗДЕЛ II. Най-новите духовно-космологически Представи за Вселената и за човека
- РАЗДЕЛ III. Кратко описание на основните принципи за енергоинформационна структуризация на многоизмерната творческа динамика на «променливата енергийна съставляваща» на ЛЛУУ-ВВУ-Формите
- РАЗДЕЛ IV. Най-новите Представи за динамиката на енергоинформационните структури на Мирозданието
- РАЗДЕЛ V. Всеки от нас има огромно количество Съдби
- РАЗДЕЛ VI. Особенности а функционирането на пространствено-времевите и енергоинформационните структури на «личностното» Самосъзнание

Том 11. Безсмъртието е достъпно всекому. «Енергийни и биологически механизми за префокусировка на Самосъзнанието»

Москва, 2010

Общ обем: 780 стр.

В този том Орис разглежда подробно Самосъзнанието на човека като неотделима от цялата динамика на Вселената единна, многоизмерна и многофункционална система от безброй енергийно-информационни взаимовръзки, осъществявани едновременно и творчески, щателно създаващи за нас Илюзията за наличие не само на «нашата смърт», но и за «реална памет», «обективно зрение», «ясно чуване» и за «общото за всички» Пространство-време - тоест своеобразната илюзия за съществуването на «материалната» Реалност и на «нас» в него като отделни биологични организми.

Разбира се, известен напредък в изучаването на вълновите енергийно-информационни процеси в заобикалящата ни реалност вече е постигнат. Но досега никой не е успял да даде логически обосновани, последователни отговори на много актуални въпроси от много клонове на знанието, както и теоретично да обобщи всички резултати от изследванията от единна гледна точка. Защо се случва това, какво пречи да се развият истински Представи за Природата на взаимовръзките на изучаваните от физиците «частици», за видовете тяхно поведение и формираните от тях «Полета», какви принципи за промяна на собственото си Самосъзнание и на провежданите изследвания са необходими, за да се доближим до разкриването на енергийните и биологични

механизми на човешкото Безсмъртие — ето само някои от въпросите, на които Орис се опитва да помогне да си отговорят както учените като цяло, така и всеки любознателен, творчески мислещ търсач на по-високи степени на безкрайната Истина.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Уводно слово

РАЗДЕЛ VII. Обективните механизми на феноменалното проявление в динамиката на Формо-системите на Световете на Илюзията за «Смъртта» на всяка «личност»

РАЗДЕЛ VII. Сроковете за съществуването на «човешката личност» като непрекъснатата динамика на проявлението в Пространство-Времето на разнокачествените НУУ-ВВУ-Форми

Том 12. Безсмъртието е достъпно всекому. «Ноовремената динамика на Универсалния Фокус на Самосъзнанието»

Москва, 2011

Общ обем: 733 стр.

12-ти том е посветен на разнообразието от Форми на проявление на Самосъзнанието в безкрайното разнообразие от Формо-системи на Световете. Кажете ми, какво знаете за универсалните свойства на Пространството и Времето? За илюзорността на нашето с Вас съществуване? За същността на «развитието» на всяка «личност»? Не е лесно да се отговори на нито един от тези вековни въпроси.

Но Орис, с всички възможни детайли и подробности продължава да отговаря не само на тях, но и на много други не по-малко актуални и злободневни въпроси, които ни безпокоят и принуждават всеки търсещ да се учи, да се отказва от нещо и нещо да придобива...

СЪДЪРЖАНИЕ:

РАЗДЕЛ IX. Възможности за продължаването на Живота чрез друга Форма

РАЗДЕЛ X. УУ-ВВУ и Стерео-Типи на ЛЛУУ-ВВУ-Формата

РАЗДЕЛ XI. Взаимовръзки на «личността», УУ-ВВУ-Формите и техните Формо-копия във Формо-системите на Световете и ОЛЛАКТ-ДРУОТММ-системите

Том 13. Безсмъртието е достъпно всекому. «Психогенетическата обусловеност на проявлението на «човешката» Форма»

Москва, 2011

Общ обем: 700 стр.

В 13-ти том с коментари Орис отговаря на наболелите въпроси за психическото и физическото здраве, медицината, психологията, психиатрията, генетиката, сомнологията, фармакологията и разкрива психогенетичните особености на проявлението на «човешката» Форма.

Нашето с вас биологично Съществуване е непрекъснат процес – когато чувстваме, мислим и преживяваме нещо, ние веднага ставаме част от онези групи Светове, Реалности и Континууми, чиято синтетична динамика точно съответства на качеството на тези безкрайни процеси.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- РАЗДЕЛ XII. Влиянието на страха от «Смъртта» върху ефективността и качествността на префокусировките на Самосъзнанието
- РАЗДЕЛ XIII. Разнокачествената динамика на Формо-Творците на Самосъзнанието – главния Принцип на префокусировките
- РАЗДЕЛ XIV. Формо-копията, УУ-ВВУ-конгломератите, факторните Оси и ДНК
- РАЗДЕЛ XV. Опитът от субективното преживяване на «смъртните» болести, преагонални състояния и сънищата

Том 14. Безсмъртието е достъпно всекому. «Принципи на резонанционността на структурите на Самосъзнанието»

Москва, 2011

Общ обем: 798 стр.

В този том авторът дава възможност на читателя да се задълбочи в най-фините и сложни по механизмите на своето проявление детайли на синтетичните процеси на формообразуването не само в триизмерния диапазон на Енерго-плазмата, но и в цялата многоизмерност на енергийноинформационните структури на Вселената.

Всеки читател с любознателен ум и стремеж към познание ще открие тайните на действието на физическите закони на нашата материална действителност и механизмите на формирането на измеренията на пространствено-времевите структури на инерционните диапазони на Вселената.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- РАЗДЕЛ XVI. Синтетичната динамика на Мисъл-Формите, Чувство-Формите и СФУУРММ-Формите (неустойчивите Кармо-Форми)
- РАЗДЕЛ XVII. Влиянието на каузалните процеси на Самосъзнанието върху динамиката на проявление на Формите на окръжаващата действителност
- РАЗДЕЛ XVIII. ГЛЭИИЙО- и УДДВОО-типове измерности, Светове, техните антиподи и «анти-Светове»

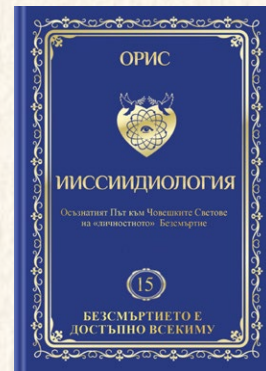

Том 15. Безсмъртието е достъпно всекому. «Осъзнатият Път към Човешките Светове на «личностното» Безсмъртие»

Москва, 2012

Общ обем: 663 стр.

На пръв поглед това може да изглежда като предложение за философски размисъл. Но, апелирайки към своя предан читател, авторът се надява на разбиране и възприемане на този въпрос в по-широкото или, ако желаете, по-дълбокото негово осъзнаване. Философските концепции ни предлагат само сетивно-съзерцателни, предимно асоциативни образи по един или друг въпрос.

Авторът обаче предлага в това произведение, като логично продължение на предишните томове, детайлно разглеждане на практическите перспективи за развитието на личността в истинския, познаващ своята духовност Човек.

В допълнение към механизмите за работа със собственото им Самосъзнание, което ще доведе хората в Човешко качество до личностното осъзнато Безсмъртие, Орис описва Световете на нашето «Бъдеще», перспективите за проявление на приближаващите времена. И за да може всеки да развие разбиране за своя Път, осъзнаване на избора на своето духовно развитие, авторът не само рисува «розови» перспективи, но и описва подробно препятствията, с които всеки от нас може да се сблъска и незабелязвайки или неопределяйки тяхната природа, неосъзнато, под влияние на едни или други причини, да се отклони от движението в Човешкото направление.

С помощта на тази книга ще можете да определите качествата, които наистина са присъщи на хората, и най-накрая ще можете да разберете как да формирате в себе си онези качества, които са наистина Човешки с главна буква. Почувствали какво е Високочувствен Интелект, ще разберете защо само с помощта на високоинтелектуалния Алтруизъм Вие ще можете да намерите Пътя към заветната Цел на своето духовно бъдеще!

СЪДЪРЖАНИЕ:

- РАЗДЕЛ XIX. Препятствия на пътя към осъзнаването на «личностното» Безсмъртие
- РАЗДЕЛ XX. Специфичните състояния на уолдмиизма (високочувствения Интелект) и стооллмиизма (високоинтелектуалния Алтруизъм), синтезирани в Човешкото (ллууввумическо) Направление на развитие
- РАЗДЕЛ XXI. Особености на ллууввумическата трансформация на «човешките» качества
- РАЗДЕЛ XXII. Световите на нашето «Бъдеще». Перспективите за проявлението на приближаващите се времена

Том 1. Основи на Иисиидиологията. «Взаимодействие на Информацията и Енергията като Първопричина за зараждането на Фокуса на Самосъзнанието»

Москва 2013

Общ обем: 725 стр.

Тази книга е началото на обща многотомна информационна поредица «Благата вест», състояща се от «Основи на Иисиидиологията», «Коментари към Основите» и авторски текстове към Песни с високодуховно съдържание написани на популярни и обичани от всички мелодии.

Авторът първо насочва вниманието на читателя към фундаменталните концепции на Иисиидиологията, започвайки с основните, аксиоматични Представи. Книгата дава най-новата интерпретация на формирането на окръжаващата действителност на основата на Фокусната Динамика на Самосъзнанието като основен операционен механизъм на Творческата Активност на Мирозданието. Внимателното съпоставяне на хипотезите на автора с научните представи ни позволява да направим паралели със съвременните мирогледи за природата на пространството, времето, енергията и да открием пътища за тяхната радикална трансформация и потенциално развитие.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Интуицията и нейната роля в научното познание
Иисиидиологията, нейните цели, задачи и перспективи в развитието на човечеството

От автора

- РАЗДЕЛ I. Интегралните концепции в основата на иисиидиологическите Представи

- РАЗДЕЛ II. Многоликовата структура на Самосъзнанието
- РАЗДЕЛ III. Законът за запазването на Енергията и разнокачествените Нива на проявление на Формите на Самосъзнания, формиращи различните типове «материалност» (...дооллси – вълни – флакси...)
- РАЗДЕЛ IV. Енерго-Плазмата като трансцендентната основа на взаимодействието на Енергията и Информацията в структурите на Мирозданието

Том 2. Основи на Иисидиологията. «Космическите Качества като Основа за енергоинформационното проявление на всички Формо-системи на Мирозданието»

Москва, 2013

Общ обем: 702 стр.

Нека от много представители науката Иисидиология, както и всички други книги от този многотомник под общото заглавие «Благата Вест», да се възприемат като нищо повече от научна фантастика – всеки от нас има правото да вярва само в това, което го убеждава повече от всичко. Но всеки с развит интелект и поне зачатъци на познавателна Интуиция, ще може да види в написаното онези по-качествени признаци на обективната Истина, именно благодарение на които се осъществява непрекъснатата Еволюция (еглгеролифтивна Амплификация) на всички Форми на Самосъзнанието. В крайна сметка катастрофизмът, който периодично се проявява в процеса на човешкото самопознание, винаги и неизбежно е придружен от радикален срив на множество стари представи, които по своя радикализъм много често и доста далеч изпреварват всички теоретични прогнози. Фанатичната вяра в някога установените догми и постулати, както и неприкрития стремеж към идолопоклонство – това са ясните признаци на деградация и регресия, които свързват съвременната академична наука с езическата религия. Но самият процес на Еволюция и хармоничното развитие както на отделната личност, така и на човешката популация като цяло, е невъзможен без разрушаването на старите стереотипи и установяването - на основата на дълбоко познание за Мъдростта на предишните и бъдещите поколения - на много по-универсални представи за нас самите и за окръжаващата ни действителност. Тази трудна, но грандиозна по своята дълбочина и обхват Задача за бързо и качествено преобразуване на човешката общност е възложена от самата Еволюция на едно напълно ново за хората универсално Знание - Иисидиологията, чиито най-нови фундаментални

Представи са за първи път и напълно получени от един човек само с помощта на интуитивния Път на Познание.

Освен това, Иисиидиологията предлага на Колективното Съзнание на човечеството една напълно нова парадигма, която дава напълно нов и абсолютно свеж поглед към много клинични явления, които преди са се смятали за производни от «изкуството» на психотерапевта. Тя предоставя теоретичен модел за разбиране на промените, настъпващи в психиката на пациента и надеждата за изясняване на механизмите на ефективност на психотерапевтичния метод.

СЪДЪРЖАНИЕ:

За Иисиидиологията

Иисиидиологията: от клетката до Вселената

РАЗДЕЛ V. Трансцендентната природа на Космическите Качества и Принципите на Тяхната трансмутация в Творческите Космически Състояния

РАЗДЕЛ VI. Склоогрентните взаимовръзки на Формо-системите на индивидуалните Светове с Универсумите на Мирозданието

РАЗДЕЛ VII. Вселенските ритми на Фокусната Динамика на Висшия Космически Разум АЙФААР

РАЗДЕЛ VIII. Егллеролифтивните тенденции на Вселените. Универсалният Фокусен Ефект на Самосъзнанието или най-новия възглед за теорията за големия взрив

Том 3. Основи на Иисиидиологията. «Разнообразието на Формите на творческата реализация на Човека Космически»

Москва, 2014

Общ обем: 828 стр.

Третият том на «Основи на Иисиидиологията» позволява на читателя да се задълбочи в структурите, които все още са напълно непознати за нас, осигурявайки функционирането на Самосъзнанието на човека и връзката му с фокусираните от него Форми на Самосъзнание.

Докато първите два тома на «Основите на Иисиидиологията» описват подробно дълбоката Природа на Причините и Механизмите на Творческата Активност на всичко проявено в многоизмерното и многокачествено Мироздание, включително качествената Основа на Фокусната Динамика на Формо-Творците на Вселенските Структури, третият том е фокусиран върху подробните описания на основните принципи на ексгиберацията (проявите) на Човешките и другите Форми на Самосъзнания в цялото многообразие от разноизмерностните диапазони на Третичната илюзия.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- РАЗДЕЛ IX. Персоналистическият Свят като Форма на Самосъзнанието
- Глава 1. Множеството персоналистически Светове и осъзнатостта на Възприемането
- Глава 2. Принципът на осъществяването на Механизма на ексгиберация на вълновите аналози на НУУ-ВВУ-Формо-Типите от ф-Конфигурациите на дооллсовите и флаксовите Форми на Самосъзнанията
- Глава 3. Принципите на ексгиберацията на разно-Качествените СФУУРММ-Форми в условията на 3-4-измерните Формо-системи на Световете
- Глава 4. Конкретизацията на окръжаващата ни субективна Реалност се осъществява благодарение на генерациите на Формите на Самосъзнанията на елементарните частици
- Глава 5. Обединяване на ротационните Цикли и образуване на общата Формо-система на Световете
- Глава 6. Квант Енерго-Информация. Принципи на взаимодействие на персоналистическите Светове чрез Фокусните Динамики на различните «личности»
- Глава 7. Самосъзнанието – Механизъм за реализация на свойствата на Енерго-Плазмата чрез особеностите на персоналистическите Светове
- Глава 8. Спорадическите Светове
- Глава 9. Влияние на СФУУРММ-Формите на спорадическите Светове върху процеса на формиране на СФУУРММ-Формите на персоналистическия Свят
- Глава 10. Формиране на различните Направления на развитие в групите на човешките ПВК въз основа на разнокачествените взаимодействия между СФУУРММ-Формите на цялото множество персоналистически Светове
- Глава 11. Механизмите на образуването във Фокусната Динамика на Самосъзнанието на «личността» на устойчивата илюзия на окръжаващата действителност
- РАЗДЕЛ X. Влиянието на Принципа на Диффузгентността върху процеса на формирането на Фокусните Динамики на Формо-Творците на ллууввумическата Схема на Синтез
- Глава 1. Вибрационната разнонивова Природа на Енерго-Плазмата.
- Глава 2. Разнообразието на Формите на Самосъзнанията, структуриращи ллууввумическия тип бирвуляртност

- Глава 3. Инфо-Творците и Формо-Творците на аиййическия тип бирвуляртност
- Глава 4. Субтеррансивната класификация на ЛЛУУ-ВВУ-Формата
- Глава 5. Характеристики на Примогенитивната Трансцендентална Съставляваща

РАЗДЕЛ XI. ЛЛУУ-ВВУ като съвкупност на реализационните Фокусни Динамики на множеството разнокачествени Форми на Самосъзнание

- Глава 1. Инфо-Творците на Етерната (информационной) Съставляваща ФЛААГГ-ТУУ
- Глава 2. Характеристиките на амициссимното и конфективно ССС-Състояние.
- Глава 3. Единният Идиопатически СС-ТОО-ИИЙС-ССС-Ингредиент на Мирозданието
- Глава 4. Някои субективни критерии за определянето на принадлежността на Формите на Самосъзнание към симултанната фокусна реализация на Колективния Космически Разум на ЛЛУУ-ВВУ-Същността
- Глава 5. Формо-дифференциращите времеви обвивки на НУУ-ВВУ-Формо-Типите
- Глава 6. Астроплазмената лутална времева етерна напълваща на НУУ-ВВУ-Формо-Типите на ФДВО (СВУУЛЛМИИ-СВУУ-ВВУ)
- Глава 7. Ментоплазмената лутална времева етерна напълваща на НУУ-ВВУ-Формо-Типите на ФДВО (ЛУУДМИИ-СВУУ-ВВУ)
- Глава 8. Другите амплиативни Тела и Форми на ЛЛУУ-ВВУ-Същността

РАЗДЕЛ XII. Етерно-фокусната структура на Диапазоните на Плазмените Сили

- Глава 1. Комплекс-Плановете, План-Нивата, План-Обертоновете и взаимовръзката между тях.
- Глава 2. Взаимовръзките между Космическите Качества при проявлението в различните Нива на Енерго-Плазмата
- Глава 3. «СЕКТОРИ», «ПОДСЕКТОРИ», «ПОТОЦИ» и «ЛЪЧИ» на съчетанията на Чистите Космически Качества. Общият Принцип на образуването на Вселенската Карма.
- Глава 4. Междугалактическите Комплекс-Планове. ССУУ-СС-ВУУ-Сферата на Творчеството на АИЙ-ЙЯ-Същността.
- Глава 5. Космическите План-Нива. НАА-ГЛЛИИ-УУ-Сферата на Творчество на АИЙ-ЙЯ-Същността.
- Глава 6. План-Обертонове на Полетата-Съзнания. Най-простите фокусно-етерни «проекции» на ЕИЙГ-СС-МИИ-Сферата на Творчеството на АИЙ-ЙЯ-Същността.

Том 4. Основи на Иисидиологията. «Структура и Закони за осъществяването на енергоинформационната динамика на скррууллерртната система на Мирозданието»

Москва, 2015

Общ обем: 817 стр.

В началото на книгата авторът напомня за принципите и механизмите на формиране на човешките субективни Реалности, разказва за взаимовръзките на Формо-Творците на Третичната и Вторичната Илюзии, като разглежда подробно структурата на Полетата-Съзнания; дава определение на бирвулярността и понятието за типовете на нейната Качественост. Основната част от тома е заета от описанието на Причините и принципите на ексгиберация на Фокусната Динамика на Вселенската Космическа Същност, различните енергоинформационни структури на Нейното Самосъзнание, а също така разкрива особеностите на хуманизационния процес на реализация на СФУУРММ-Формите (Представите) и процеса на амплификационната градация на Фокусните Динамики на Формо-Творците.

Четвъртият том завършва с обобщение, с интегриране на всичко изложено – Информация за Универсалните Космически Закони и Техните Принципи, които обезпечават фундаменталната основа за формиране на всички Форми на Самосъзнание на Третичната, Вторичната и Първичната Илюзии на Вселената.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Иисидиологията като метод за познание или перколационният метод за излагане на информацията

- РАЗДЕЛ XIII. От План-Обертоновете на Полетата-Съзнания до Формо-Типите на колективните субективни Реалности
- Глава 1. Интерстицивните състояния на скррууллерртната Система между ЕСИП-Инициацията на Информацията и Нейната конфектусност
 - Глава 2. Разнокачественият Процес на амплификационното Само-Познание на всички Колективни Космически Разуми и Техните Форми на Самосъзнания
 - Глава 3. Функционалните взаимовръзки между различните Космически Формо-структури и Творци-ПЛАЗМОИДИ
 - Глава 4. Функционалните взаимовръзки между Формо-Творците на Формите на Самосъзнание на План-Обертоновете и Подплан-Обертоновете на Полетата-Съзнания
 - Глава 5. Физическият План-Обертон на Полетата-Съзнания (ТРУУРРГУРРДТ)
 - Глава 6. «Астрален» (ДЛЛААБЛЛА-СВУУЛЛМИИ-И) и «Ментален» (АССФОЛЛФОРДЦ-УОЛДМИИ-И) План-Обертонове на Полетата-Съзнания

- Глава 7. Обертонове на Полетата-Съзнания (ВААЛЛ-ВАА-ККАА)
- Глава 8. Подобертонове на Полетата-Съзнания и принципите на субтеррансивното формиране на колективните субективни Реалности
- Глава 9. Дуплекс-Сферите като фундаменталната информационна основа за формирането на колективните субективни Реалности
- Глава 10. За симултанното осъществяване в мултиполяризацията на Фокусната Динамика на разнокачествените Направления на развитие

РАЗДЕЛ XIV. Вселената е следствие от фокусната реализация на СФУУРММ-Формите на Самосъзнание на ДДИИУЙЙИ-Същността

- Глава 1. Трите съставни части на Енерго-Плазмата, формиращи Фокусната Динамика на Формо-Творците
- Глава 2. Сложно структурираната Природа на множественото проявление на човешката «личност»
- Глава 3. Ролята на фоторедуктивния Етер в обезпечаването на «разопаковъчните» възможности на Фокусната Динамика на хетерогенеусните Формо-Творци
- Глава 4. Единството на Главните Сили на Живота като основа на консумматизационните процеси в Мирозданието
- Глава 5. Информационната Природа на Мислите, Чувства и Желания и принципите на тяхната сллоогрентна реализация чрез Идеи
- Глава 6. Принципите на формирането на каузалната основа на Пространство-Времето в условията на ексгиберация на Третичната Вселенска Илюзия
- Глава 7. Механизъм на егллеролифтивната конвергенция на Фокусните Динамики на Кармо-Формите
- Глава 8. Принципът на амицирационната взаимообразност между Фокусните Динамики на Формо-Творците на различните Нива на измерност

РАЗДЕЛ XV. Природата на Вселенската Космическа Същност

- Глава 1. Елементарните Представи за безкрайното многообразие на различните разнокачествени Интерпретации на Вселенските Същности
- Глава 2. Двадесет и четирите условни Клонки на мултиполяризионното развитие на ККР на Амплификационния и Квалитационен Вектори
- Глава 3. Интернусните взаимовръзки на Идиопатичния

ТЛААССМА-А-Ингредиент на ДДИИУЙИ-Същността с
Неговите ССМИИЙСМАА-А- и ГООЛГАМАА-А-Ингредиенти

Глава 4. Организацията на голохронната трансмитация и
модификационното супплеризиране на Фокусните
Динамики на Формо-Творците на всички Нива на
есгибация на Вселенската Илюзия

РАЗДЕЛ XVI. Универсалните Космически «Закони» и Техните Принципи
(СЛЛООГСС-ЛЛООГС и СЛЛООЙИС-СЛЛОО)

Глава 1. Трансцендентната Природа на
многообразното проявление на «Законите» и
Принципите

Глава 2. Списък на някои от Космическите «Закони»
и Техните Принципи, които обезпечават
универсалната организация на Фокусните
Динамики на Формо-Творците в
ллууввумическия тип бирвулярност

Том 5. Основи на Иссиидиологията. «Базовите творчес- кие възможности за реализация на ллууввумическите Творци в микстумните Форми на НУУ-ВВУ»

Москва, 2017

Общ обем: 917 стр.

Внимателното проучване на този материал позволява на читателя да получи по-обективна представа за материалната основа на идеализма чрез развитието, по-специално, на квантовата теория за Съзнанието, използвайки примера на «концепцията за микротубулите», ние също ще научим за чакрамната детерминираност на Фокусната Динамика на всички Форми на Самосъзнание, ще получим представа за първопричинните връзки на мисълобразуването, ще получим уникална информация за информационно-енергийната обусловеност на онтогенезата и ембриогенезата, патогенезата като цяло и наследствените заболявания в частност и накрая, ще открием за себе си универсален етиологичен модел на едно от най-сложните човешки чувства – чувството на любов.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Уважаеми читателю!

РАЗДЕЛ XVII. Информационните структури на човека като основа на
биогенетичните механизми на неговата Еволюция

Глава 1. Виваксите, Парвулите и другите етерни Конструкции на
НВК. Тяхната роля в предаването на Опита при различни
видове ревитализации на Формите на Самосъзнание

Глава 2. Геном, наследственост и начало на формирането на

Парвулата на човешкия ембрион

- Глава 3. Неврофибрилите като свързваща функционална основа между Инфо-Творците, «субтеррансивната ОДС» и биохимическата дейност на био-Творците на ЦНС
- Глава 4. Процесът на формиране на Парвулата на «новия» човек
- Глава 5. Особенности на образуването на Парвулата в сложни случаи на патологии при развитието на ембриона
- Глава 6. Функционалната роля на виваксите и виталитасите в енергоинформационното образуване на организма на човешката личност
- Глава 7. ФАТТМА-НАА-А-Артикулите и другите етерни Ингредиенти – главният Източник на амплификационното Само-Познание

РАЗДЕЛ XVIII. Енергоинформационните структури на човека като основа на неговата конвергентна Фокусна Динамика

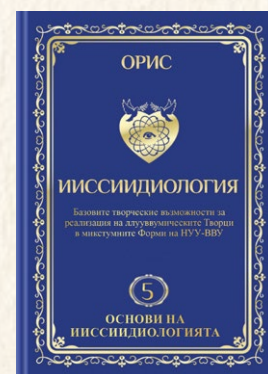
- Глава 1. ИИССИИДИ-Центровете – енергоинформационната основа за функционирането на системата за Възприемане на всяка човешка «личност»
- Глава 2. ВЛОООМООТ и ННААССММ – реализационният фундамент за проявяването на Фокусната Динамика на всяка «личност»
- Глава 3. СЛУИ-СЛУУ, СФУУРММ-Формите и Механизмите на тяхното проявление чрез функциите на Формо-Творците на биологичния организъм на микстумните НУУ-ВВУ-Формо-Типи
- Глава 4. Функционалността на Творците на отделните участъци от главния мозък при организацията на динамиката на Фокуса на Съсредоточеното Вниманиe на личността
- Глава 5. Ролята на факторните ноовремеви «оси» в структурата на каузалните «Канали» на ИИССИИДИ-Центровете
- Глава 6. Метаморфозите на субективното възприемане на сллоогрентната голохронност на настоящето: «минало» и «бъдеще»

РАЗДЕЛ XIX. Съвместната реализация на Творците на АРГЛЛААМУНИ-и ИНГЛИМИЛИССА-Центровете чрез био-Творците на човешкия организъм

- Глава 1. Нелокалната Творческа Активност на Формо-Творците на Самосъзнанието в образуването на биологичните Форми и техните Формо-системи на Световете
- Глава 2. Диффузгентният взаимообмен на Представи като причина за високата протоформност в реализациите на Формо-

- Творците на първата двойка ИИССИИДИ-Центрове
- Глава 3. Формирането на Схемите на Синтез на ЛЛУУ-ВВУ-
Същностите на базата на комуникационния механизъм на
ЛААНГХ-КРУУМ
- Глава 4. Различията във функциите на био-Творците при
реализациите чрез безсъзнателните и подсъзнателните
Нива на личностното Самосъзнание
- Глава 5. Ролята на ДНК в организацията на творческата активност
на Формо-Творците на АРГЛЛААМУНИ-Центъра
- Глава 6. Регулаторните и интерпретиращи функции на генните
Творци
- Глава 7. Организация на биохимическите взаимовръзки между
психическите състояния на «личността» и функциите на
Творците на отделните структури на главния мозък
- Глава 8. Ролята на Творците на ентералната нервна система във
формирането на психосоматиката на микстумните Форми
- Глава 9. Каузалните «Канали» на първата двойка ИИССИИДИ-
Центрове
- Глава 10. Биогенетическата задача на Творците на
ИНГЛИМИЛИССА-Центъра в микстумните НУУ-ВВУ-
Формо-Типи
- Глава 11. Ролята на хормоните и трансмитерите
при формирането на социалните и
«междупличностни» отношения
- Глава 12. Биохимическите и енергоинформационните
принципи на формирането на Мислите,
Чувствата и Желанията

Том 6. Основи на Иисиидиологията. «Биоенергийните процеси на формирането на Фокусната Динамика на Самосъзнанието»

Москва, 2017

Общ обем: 906 стр.

Този нов том от поредицата «Основи на Иисиидиологията», който е обосновано продължение на разглеждането на ролята на биологичната съставляваща на микстумните НУУ-ВВУ-Формо-Типи, започнато в предишния том, още повече фокусира вниманието върху иисиидиологическия подход към въпросите, дискретно приписвани от съвременната научна общност към философската антропология като цяло и към теориите за поведението на личността в частност.

При по-обективно трансцендентно-хабитуално (първопричинно, обективно дълбоко) разглеждане става ясно, че този материал довежда читателя до максимално обективиране на собствените му представи за съотношението на личното Самосъзнание с несъзнаваното и подсъзнателното Ниво на фона на разкриването на инвизусните (неосъзнавани от нашата система за Възприемане и неоткриваемите от съвременните устройства) механизми на анатомията и неврофизиологията на главния мозък във връзка с доминирането на динамиката на първата двойка ИИССИИДИ-Центрове.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Уважаеми читателю!

- РАЗДЕЛ XX. Невронни механизми за интерпретация на Творческата Активност на Формо-Творците на Самосъзнанието в ЦНС на биологическите човешки Форми
- Глава 1. Биохимическата активност на невронните структури на организма — основа на амплиатизацията на Фокусната Динамика в ллууввумическото Направление на развитие
- Глава 2. Специфика на проявлението на микстумните НУУ-ВВУ-Форми в нутационните условия от позициите на взаимодействието на невронните структури на главния мозък
- Глава 3. Качествена характеристика на различните отдели на централната нервна система
- Глава 4. Кортикалните слоеве на главния мозък
- Глава 5. Интегративният характер на когнитивните операции в мозъка. Функционална роля на челните лобове
- Глава 6. Префронталната кора. Общи представи
- Глава 7. Орбитофронталната зона на префронталната кора
- Глава 8. Дорсомедиалната зона на префронталната кора
- Глава 9. Вентромедиалната зона на префронталната кора
- Глава 10. Дорсолатералната зона на префронталната кора
- Глава 11. Вентролатералната зона на префронталната кора
- Глава 12. Темпоралните дялове на кората
- Глава 13. Цингуларната (поясна) кора
- Глава 14. Малкият мозък
- Глава 15. Базалните ганглии
- Глава 16. Механизмите за образуване на субективните спомени. Връзка на Творците на мозъка със «субтеррансивната ОДС» и ФЛК
- РАЗДЕЛ XXI. Функционалната роля на Формо-Творците на 3, 4-ти и висшите двойки на ИИССИИДИ-Центровете в

развитието на Нашето субтеррансивно Самосъзнание в разнообразните под-Структури на АИЙ-ЙЯ-Същността

Глава 1. Особености на функционирането на Фокусната Динамика на Формо-Творците на висшите Планетарни ИИССИИДИ-Центрове

Глава 2. Системата на подцентровите компенсатори и нейната роля във функционирането на Планетарните ИИССИИДИ-Центрове

Глава 3. Особености на функционирането на Надпланетарните аналози на ИИССИИДИ-Центровете

РАЗДЕЛ XXII. Понивовото влияние на нашата Фокусна Динамика на Полетата-Съзнания на ГРООМПФ-Творците на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 1. Значимостта на ГРООМПФ- и ПЛИИССМА-Същностите във формирането на Интересите на «човешката личност»

Глава 2. Качествената характеристика на Нивата на фрагментирания Съзнания на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 3. Влияние на Фокусната Динамика на конгломератните Полета-Съзнания на първото качествено Ниво на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 4. Влияние на Фокусната Динамика на конгломератните Полета-Съзнания на второто качествено Ниво на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 5. Влияние на Фокусната Динамика на конгломератните Полета-Съзнания на третото качествено Ниво на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 6. Влияние на Фокусната Динамика на конгломератните Полета-Съзнания на четвъртото качествено Ниво на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 7. Влияние на Фокусната Динамика на конгломератните Полета-Съзнания на петото качествено Ниво на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 8. Влияние на Фокусната Динамика на конгломератните Полета-Съзнания на шестото качествено Ниво на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 9. Влияние на Фокусната Динамика на конгломератните Полета-Съзнания на седмото качествено Ниво на АРГЛЛААМУНИ-ИИССИИДИ

Глава 10. Методика за целенасочената работа по намаляване на влиянието от страна на унгите

- Глава 11. За методите за нулиране на отрицателните емоции
- РАЗДЕЛ XXIII. Понивовото влияние на нашата Фокусна Динамика на Формо-Творците на ИНГЛИМИЛИССА-ИИССИИДИ
- Глава 1 Проблемът за безотговорното и невежо отношения към човешката сексуалност в обществото
- Глава 2. Влияние на Фокусната Динамика на фрагментираните Полета-Съзнания на първото качествено Ниво на ИНГЛИМИЛИССА-ИИССИИДИ
- Глава 3. Влияние на Фокусната Динамика на фрагментираните Полета-Съзнания на второто качествено Ниво на ИНГЛИМИЛИССА-ИИССИИДИ
- Глава 4. Влияние на Фокусната Динамика на фрагментираните Полета-Съзнания на третото качествено Ниво на ИНГЛИМИЛИССА-ИИССИИДИ
- Глава 5. Влияние на Фокусната Динамика на фрагментираните Полета-Съзнания на четвъртото качествено Ниво на ИНГЛИМИЛИССА-ИИССИИДИ
- Глава 6. Влияние на Фокусната Динамика на фрагментираните Полета-Съзнания на петото качествено Ниво на ИНГЛИМИЛИССА-ИИССИИДИ
- Глава 7. Влияние на Фокусната Динамика на фрагментираните Полета-Съзнания на шестото качествено Ниво на ИНГЛИМИЛИССА-ИИССИИДИ
- Глава 8. Влияние на Фокусната Динамика на фрагментираните Полета-Съзнания на седмото качествено Ниво на ИНГЛИМИЛИССА-ИИССИИДИ
- Глава 9. Методи за осъзната «трансформация» и «трансмутация» на Енерго-Информацията от низшите Нива на ИНГЛИМИЛИССА-Центъра във висшите Нива на Самосъзнанието

Том 16. Коментари към Основите на Иисидиологията. «Саморазвитие»

Крим, 2018

Общ обем: 535 стр.

В този том са събрани писените отговори на Орис на въпросите на читателите на тема духовното самоусъвършенстване.

СЪДЪРЖАНИЕ:

РАЗДЕЛ I. Животът в илюзията за смъртта

- Въпрос 80. Защо сме подложени на старене и смърт?
- Въпрос 35. Можем ли ние някого някъде да префокусираме?
- Въпрос 22. Ще наблюдаваме ли ревитализацията на нашите роднини?
- Въпрос 72. Можем ли да проследим своите ревитализации?
- Въпрос 55. Диссоциативните състояния. Паметта на събитията в медитациите
- Въпрос 38. Аналог на субличността в иисиидиологията

РАЗДЕЛ II. Еволюция на низшите полета-съзнания

- Въпрос 89. Трансформация на примитивните инглимилисни нива на самосъзнанието
- Въпрос 70. Трансмутация и трансформация на самосъзнанието
- Въпрос 58. Как се извършва акта на между-качествения синтез?

РАЗДЕЛ III. Ориентири за човешкото направление на развитие

- Въпрос 30. Персоналистическите светове. Трябва ли да се интересуваме от ставащото в света?
- Въпрос 40. За ОЧИО и другите качества
- Въпрос 17. Състоянията на хуманитарната свобода и имунитантната отговорност
- Въпрос 18. Как «личностното» самосъзнание е взаимосвързано с другите нива на съзнанието?
- Въпрос 15. Взаимовръзките на висшите и низшите нива в самосъзнанието на личността
- Въпрос 92. Конфликт между интереса и необходимостта
- Въпрос 79. Принципът на позитивизма при духовното развитие. Фоновият синтез
- Въпрос 88. Принципът на радикалните префокусировки
- Въпрос 16. Какво е духовно самопожертвование?
- Въпрос 81. Какво е просветление?

РАЗДЕЛ IV. Динамични и медитативни режими на активността на мозъка

- Въпрос 25. Енергийното напълване при медитацията на звуковите космически кодове
- Въпрос 84. Методи за спиране на вътрешния диалог
- Въпрос 100. За практиката на мълчанието (блиц-28)
- Въпрос 101. За практиката на пребиваване в тъмнина (блиц-29)
- Въпрос 87. За гордостта

- Въпрос 31. Как вътрешната «разкъсаност» влияе на качествността на префокусируванките?»
- Въпрос 93. Образуване на формо-образите в сънищата
- Въпрос 32. Доколко пълноценно използваме своя мозък?
- Въпрос 52. За режима за използване на мозъка
- Въпрос 6. Взаимодействие на насъщния и текущите интереси
- Въпрос 28. За праноедите
- Въпрос 65. Ум, интелект, интуиция
- Въпрос 63. Амплиатизация на мозъка, бъдещите професии
- Въпрос 76. Какви знания се търсят в нашето бъдеще?

Том 17. Коментари към Основите на Иссиидиологията. «Биохимия на микстумните Форми»

Крим, 2018

Общ обем: 275 стр.

В този том са събрани писмените отговори на Орис на въпросите на читателите относно биохимията на физическите човешки форми.

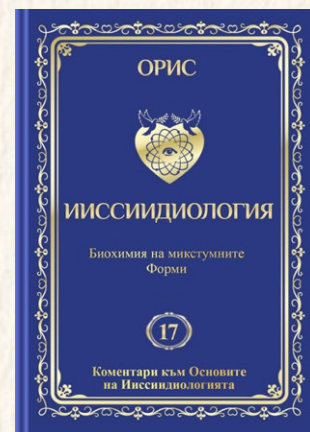
СЪДЪРЖАНИЕ:

- РАЗДЕЛ I. Творците на генома и етерните структури на Самосъзнанието
- Въпрос 10. Ядрените Творци на генома и структурата на кармонациите
- Въпрос 33. Включване на виваксите към формо-структурите на нашия мозък
- Въпрос 36. Точката на локализация на Творците-регулатори на ядрения геном
- Въпрос 44. Вълновият метод за предаване
- Въпрос 60. Реализацията на виваксите чрез биохимическите процеси
- Въпрос 83. Невъзможността да се избягва получаването на протоформен Опит
- Въпрос 91. Механизми за отслабване на Творческата Активност на унгите и ссвоуните във Фокусната Динамика на Самосъзнанието
- Въпрос 85. Ролята на ядрените Творци-интерпретатори и регулатори при разопаковката на информацията от виваксите
- Въпрос 90. Съгласуваността на Творческата Активност на Творците-регулатори и Творци-интерпретатори
- Въпрос 27. Устойчивостта на мит-ДНК в сравнение с ядрената ДНК

РАЗДЕЛ II. ДНК, мозък и медитация

- Въпрос 67. За хромозомния набор на човека
- Въпрос 12. Взаимовръзката на Творците на таламуса и кората на главния мозък
- Въпрос 77. Авторският метод за предаване на Формо-образите от дълбинната медитация
- Въпрос 102. За предаването на психическите състояния чрез аудио- и видеозаписи

Том 18. Коментари към Основите на Иисидиологията. «Космологическите аспекти на Иисидиологията»

Крим, 2018

Общ обем: 404 стр.

В този том са събрани писените отговори на Орис на въпросите на читателите на тема космологическите аспекти на Иисидиологията.

СЪДЪРЖАНИЕ:

РАЗДЕЛ I. Многомировата организация на Формо-структурите на Реалностите

- Въпрос 51. Защо да се движим нанякъде, щом всичко вече го има?
- Въпрос 53. За геометрията на Пространството. Фън-шуй
- Въпрос 54. Защо понякога се сбъдват предсказанията?
- Въпрос 23. Честота на ротационното Изместване и работа на ЦНС
- Въпрос 59. Механизъм на проявление на Стерео-Типите във всеки миг от времето
- Въпрос 64. Сравняване на параметрите на времето в различните измерности
- Въпрос 78. Измерността на проявлението на Колективния Разум на нашата Звездна Същност
- Въпрос 82. Нивото на развитие на 2-3-измерните същества. Понятието измерност

РАЗДЕЛ II. Глобалните Космически Механизми ЕСИП

- Въпрос 1. За същността на «Божествените Проявления»
- Въпрос 7. ЕСИП — това Бог ли е?
- Въпрос 5. Формата на Самосъзнание като съвкупността на Колективните Разуми
- Въпрос 21. Откъде се вземат Фокусите, ако Всичко е вече е уравновесено?
- Въпрос 43. НВК и Творческата Активност ЕСИП

- Въпрос 99. Разликата на Ноовремевия Континуум от Ноовремевия Конверсум (Блиц-22)
- Въпрос 56. За хрониките на Акаша
- Въпрос 9. Защо инглимилните изпълняват информационна роля?
- Въпрос 49. Симултанност & Голохронност
- Въпрос 71. Безкрайността — това цикличната Еволюция на ЕСИП ли е?
- Въпрос 37. Творци-Кармоиди и ЕСИП
- Въпрос 62. Кои са Формо-Творците

РАЗДЕЛ III. Субективизмът при квантоването на Реалностите

- Въпрос 19. Какво е честота на колебанията
- Въпрос 42. Природата на пи-вълните
- Въпрос 45. Квант самосъзнание
- Въпрос 46. КС на атомите (молекули, елем. частици)
- Въпрос 50. Вълновото влияние на планетите върху човека. Дооллсите и физиката
- Въпрос 61. Къде е скрита енергията на елементарните частици?
- Въпрос 68. Причини за хипотетичното разширяване на вселената
- Въпрос 86. Кратки Блиц-отговори

Том 19. Коментари към Основите на Иссидиологията. «Космическата еволюция на човека»

Крим, 2019

Общ обем: 619 стр.

В този том са събрани писените отговори на Орис на въпросите на читателите на тема космическата еволюция на човечеството.

СЪДЪРЖАНИЕ:

РАЗДЕЛ I. НУУ-ВВУ-Формо-Тип

- Въпрос 57. Какво означава понятието «цивилизации на Творците»?
- Въпрос 41. Вариации на НУУ-ВВУ цивилизациите
- Въпрос 47. За разнообразието на Формите на Самосъзнание на ГРЭИЙСЛИИСС

РАЗДЕЛ II. Особенности на амплиативните префокусировки

- Въпрос 2. Разотъждествяване с Формата на Луталните и кристалните «тела»
- Въпрос 3. Амицирации в димидиомиттенсните и транслюценсните Форми

- Въпрос 4. За Кураторските Нива на Самосъзнанието
- Въпрос 24. Да постъваш в съгласие с Космическите Закони
- Въпрос 39. Всичко за тоновете Имена и не само
- Подвопрос 39.2. За разпределянето на психическата енергия при мултиплексорната конвекситация
- Въпрос 48. Префокусируйте на биоплазмените Форми
- Въпрос 73. Защо са нужни планетарните 12-годишни периоди?
- Подвопрос 73.3. «ефектът на Мандела»

РАЗДЕЛ III. Нашето Бъдещо Наследство

- Въпрос 34. Звездният Дом на Човека
- Въпрос 69. Специфика на проявлението на Физическите Глобуси на Звездните и Планетарни Същности
- Въпрос 66. Произход на кръговете в нивите

Том 20. Коментари към Основите на Иссидиологията. «Коарддиирфология»

Крим, 2019

Общ обем: 585 стр.

В този том са събрани писмените отговори на Орис на въпросите на читателите на тема кармичните взаимовръзки.

СЪДЪРЖАНИЕ:

РАЗДЕЛ I. Резонанционната природа на кармичните взаимодействия

Въпрос 114. Субтеррансивната Карма. ННААССММ

РАЗДЕЛ II. Слоогрентните механизми на организацията на кармичните взаимодействия

Подвопрос 114.24. Разотъждествяване с Формата на Луталните и кристалните «тела»

Подвопрос 114.25. Амицирациите в димидиомиттенсни и транслюценсни Форми

Въпрос 116.1. Взаимосвързаността на духовните и материалните егрегори

Подвопрос 114.34. За взаимодействието между окклоутите на егрегорите

Въпрос 125. Какво стои зад понятието «Сtereo-Форма»

Подвъпрос 125.1. Режим и принцип на осъществяването на процеса на симултанната ексгиберация на ННУ-ВВУ-Формо-Типите

Въпрос 128. За «нормалността и ненормалността»

Част 1. Влияние на Принципа на Резонанционността на формирането на Фокусната Динамика

Част 2. За Факторите, влияещи на устойчивостта на ФД на ексгиберираните ННУ-ВВУ-Формо-Типи

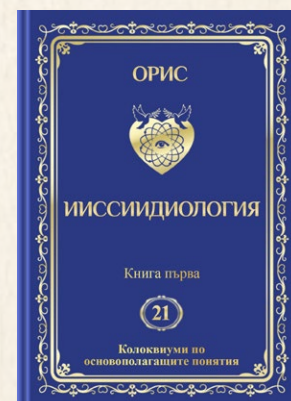
Том 21. Колоквиуми по основополагащите понятия. Книга първа

Крим, 2018

Общ обем: 707 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- РАЗДЕЛ I. ССС-състояние то на Информацията. Единен Супер-Универсален Импулс Потенциал
- РАЗДЕЛ II. Универсалното Плазмено Дифференциационно Излъчване (УПДИ)
- РАЗДЕЛ III. Диапазона и Плазмените Сили (ДПС)
- РАЗДЕЛ IV. ДДИИУЙИ-Същността, Висшият Колегиален Космически Разум (ВККР) Айфаар, Колективните Космически Разуми (ККР)
- РАЗДЕЛ V. Енерго-Плазма.Етерните Ингредиенти на ГООЛГАМАА-А, ССМИИЙСМАА-А, ТЛААССМА-А
- РАЗДЕЛ VI. Понятието измерност
- РАЗДЕЛ VII. Механизмите за образуване на Пространство-Времето, гравитацията
- РАЗДЕЛ VIII. Меркавгнация. Свойства на Информацията
- РАЗДЕЛ IX. Сллоогрентността и нейните Принципи: Мултиполяризация, Диффузгентност, Дувуулертност, Ротационност

Том 22. Колоквиуми по основополагащите понятия. Книга втора

Крим, 2019

Общ обем: 456 стр.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- Глава I. Чистите Космически Качества (ЧКК). ОО-УУ-, ТОО-УУ-, СВОО-УУ-Същности
- Глава II. Схеми на Синтеза, типове бирвуляртности
- Глава III. Съвместени ЧКК и Клонки на развитие
- Глава IV. Творчески Космически Състояния (ТКС)
- Глава V. ООДДМИИ-, СВУУЛЛИИ-, ИИССТЛЛИИ- и ААЙЛЛИИ-Същности
- Глава VI. Свилгсони, конфектони и техните аналози
- Глава VII. РРГЛУУ-ВВУ и факторните оси. Дуплекс-Сферите

КОНТАКТИ

bg.orisoris.ru

Тук ще намерите всички книги на Орис на всички налични езици и можете да ги изтеглите безплатно в електронен формат.

На този сайт можете директно да зададете въпрос на автора относно всяка информация от неговите книги.

ayfaar.org

Този сайт е посветен на разкриването на духовната идея за изграждане на човешка общност, базирана на Иисиидиологическите знания и за изграждането на духовни центрове «Айфаар» на Земята.

ayfaarpesni.org

Сайтът «Песни-медитация», написан от Орис Орис, култивира най-високите човешки качества в съзнанието на хората и допринася за ефективно духовно самосъвършенстване.

За 2021 г. Орис е написал над 1600 песни.

